Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Κ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ
ΕΛΠΙΔΕΣ

❀ ❀ ❀

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ
1921

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Συγκεκριμένα στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΑΓΓ. Δ. ΚΡΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ

ΑΓΓ. Δ. ΚΡΙΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

1921

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου **Κ. Μακρίδου καὶ Ἰ. Ἀλευροπούλου**

Γαλατᾷ, Περσεμπέ-παζάρ, Ἀρ. 13

1920

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐκδότιδος θεωρεῖται κλεψίτυπον.

Κ. Καβαντζάρου

1921

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

Ἰνδικτιῶνος	4
Ἡλίου κύκλοι	9
Σελήνης κύκλοι	19
» θεμέλιον	4
Κρεωφαγίας ἡμέραι	59
Τὸ Τριῴδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου	7
Ἑωθινὸν Α'. Ἦχος πλ. α'.	
Ἡ Ἀπόκρεως Φεβρουαρίου	21
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Πέμπτῃ τῆς Λ'. Ἑβδομάδος.	
Νομικὸν Φάσκα Ἀπριλίου	13
Λατίνων Πάσχα Μαρτίου	14
Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ Ἀπριλίου	18
Ἡ Ἀνάληψις Μαΐου	27
Ἡ Πεντηκοστὴ Ἰουνίου	6
Κυριακὴ Ἁγ. Πάντων Ἰουνίου	13
Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστόλων ἡμ.	15
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Τρίτῃ.	
Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Παρασκευῇ.	

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἀρχὴ ἔαρος 8 Μαρτ., ὥρ 8 λ. 33 π.μ.
» θέρους 9 Ἰουν. ὥρ. 4 λ. 27 π.μ.
» φθινοπώρου, 10 Σεπτεμβρ. ὥρ. 7 λ. 5 μ. μ.
» χειμ. 9 Δεκεμβρ. ὥρ. 1 λ. 39 μ. μ.

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ

8 Ἀπριλ. Δακτυλιοειδὴς ἔκλειψις Ἡλ. ἀόρατος ἐν Κων)πόλει.
22 Ἀπριλ. Ὁλικὴ ἔκλειψις Σελήνης ἀόρατος ἐν Κων)πόλει.
1 Ὀκτωβρ. Ὁλικὴ ἔκλειψις Ἡλίου ἀόρατος ἐν Κων)πόλει.
16—17 Ὀκτωβρ. Μερικὴ ἔκλειψις Σελ. ἀόρατος ἐν Κων)πόλει.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ

"Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ,,

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΔΟΥ

Γαλατᾶ, Γιαννησόπουλο χάν, ἀρ. 10 (παραπλεύρως τῆς Λυωνικῆς Πιστώσεως)

Ἐν τῷ ρηθέντι καταστήματι δύναταί τις νὰ εὕρῃ ἐργασίαν ἐπιμεμελημένην εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἀρ. Μουχαρὲμ—Ὀθ. Κιανούν-ι-σανί.

Ο	Ν	Π		
5	14	1	Π	Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ. Βασιλείου Μεγ.
6	15	2	Σ	Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης.
7	16	3	Κ	Μαλαχίου προφήτου. Γρηγίου μ.
8	17	4	Δ	Σύναξις τῶν Ο΄ Ἀποστόλων.
9	18	5	Τ	Παραμονὴ τῶν Φώτων (νηστεία)
10	19	6	Τ	ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.
11	20	7	Π	Σύναξις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου
12	21	8	Π	Δομνίκης τῆς ὁσίας.
13	22	9	Σ	Πολυεύκτου καὶ Εὐστρατίου μ.
14	23	10	Κ	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.
15	24	11	Δ	Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου. Ἀγαπ.
16	25	12	Τ	Τατιανῆς μάρτυρος.
17	26	13	Τ	Ἑρμύλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων
18	27	14	Π	Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ Πατέρων.
19	28	15	Π	Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
20	29	16	Σ	Προσκύνησις ἁλυσ. ἀπ. Πέτρου.
21	30	17	Κ	Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.
22	31	18	Δ	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.
23	1	19	Τ	Μακαρίου Αἰγυπτ. Εὐφρασίας.
24	2	20	Τ	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
25	3	21	Π	Μαξίμου ὁμ. Νεοφύτου μάρτ.
26	4	22	Π	Τιμοθέου ἀπ., Ἀναστ. Πέρσου
27	5	23	Σ	Κλήμεντος ἱερομ. Ἀγαθαγγέλου.
28	6	24	Κ	Ξένης τῆς ὁσίας.
29	7	25	Δ	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.
30	8	26	Τ	Ξενοφῶντος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
1	9	27	Τ	Ἀνακομ. λειψ. Ἰω. Χρυσοστόμου.
2	10	28	Π	Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.
3	11	29	Π	Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
4	12	30	Σ	Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
5	13	31	Κ	Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἀρ. Σεφὲρ — Ὀθ. Σουμπάτ.

Ο	Ν	Π		
6	14	1	Δ	Τρύφωνος μάρτ.
7	15	2	Τ	Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.
8	16	3	Τ	Συμεὼν Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.
9	17	4	Π	Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
10	18	5	Π	Ἀγάθης μάρτυρος.
11	19	6	Σ	Βουκόλου ἐπισκ. Σμύρνης.
12	20	7	Κ	Τελώνου καὶ Φαρισαίου
13	21	8	Δ	Θεοδώρου Στρατηλάτου.
14	22	9	Τ	Νικηφόρου μαρτ.
15	23	10	Τ	Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.
16	24	11	Π	Βλασίου ἱερομάρτυρος.
17	25	12	Π	Μελετ. ἀρχιεπ. Ἀντιοχείας.
18	26	13	Σ	Μαρτινιανοῦ ὁσίου.
19	27	14	Κ	Τοῦ Ἀσώτου. Ἀὐξεντίου ὁσ.
20	28	15	Δ	Ὀνησίμου τοῦ ἀποστόλου.
21	1	16	Τ	Παμφίλου μάρτυρος.
22	2	17	Τ	Θεοδώρου μεγαλ. τοῦ Τήρωνος.
23	3	18	Π	Λέοντος Πάπα Ρώμης.
24	4	19	Π	Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ἀπφίας.
25	5	20	Σ	Τῶν Ψυχῶν. Λέοντος ἐπ.
26	6	21	Κ	Τῆς Ἀπόκρεω. Τιμοθέου.
27	7	22	Δ	Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτ.
28	8	23	Τ	Πολυκάρπου ἐπ.
29	9	24		Ἡ α΄ καὶ β΄ εὕρ. τῆς τιμ. Κεφαλ. τοῦ Προδρόμου.
30	10	25	Π	Ταρασίου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως
1	11	26	Π	Πορφυρίου ἐπ. Γάζης.
2	12	27	Σ	Προκοπίου Δεκαπολίτου.
3	13	28	Κ	Τῆς Τυρινῆς. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ἀρ. Ρεμπὶ-οὐλ-ἐββὲλ — Ὀθ. Μάρτ.

Ο	Ν			
4	14		Δ	Εὐδοκίας ὁσίας.
5	15	2	Τ	Ἡσυχίου καὶ Εὐθαλίας μ.
6	16	3	Τ	Εὐτροπίου μάρτυρος.
7	17	4	Π	Γερασίμου ὁσ. τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.
8	8	5	Π	Κόνωνος, Ἀρχελάου μαρτ.
9	19	6	Σ	Τοῦ διὰ κολ. θαύμ. Θεωδ. Γήρωνος
10	20	7	Κ	Α΄ Τῶν Νηστειῶν. Τῆς Ὀρθοδοξίας
11	21	8	Δ	Θεοφυλάκτου ἐπ.
12	22	9	Τ	Τῶν ἁγ. Τεσσαράκοντα μαρτύρων.
13	23	10	Τ	Κοδράτου μάρτυρος.
14	24	11	Π	Σωφρονίου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων.
15	25	12	Π	Θεοφάνους ὁμολογητοῦ.
16	26	13	Σ	Νικηφόρου ἀρχ. Κων)πόλεως.
17	27	14	Κ	Β΄ Νηστειῶν. Βενεδίκτου ὁσ.
18	28	15	Δ	Ἀγαπίου μαρτ.
19	9	16	Τ	Σαβίνου καὶ Ρωμανοῦ μαρτ.
20	30	17	Τ	Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
21	31	18	Π	Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων.
22	1	19	Π	Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μάρτ.
23	2	20	Σ	Τῶν ἐν μονῇ ἁγ. Σάββα πατέρ.
24	3	21	Κ	Γ΄ Νηστ. Σταυροπροσκυνήσεως
25	4	22	Δ	Βασιλ. ἱερομ.
26	5	23	Τ	Νίκωνος ἱερομάρτυρος.
27	6	24	Τ	Πρεσβεῖα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
28	7	25	Π	ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ
29	8	26	Π	Σύναξις ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
1	9	27	Σ	Ματρώνης ὁσ.
2	10	28	Κ	Δ΄ Νηστειῶν. Ἱλαρ.ωνος Νέου.
3	11	29	Δ	Μάρκου ἐπ. Ἀρεθουσίων.
4	12	30	Τ	Ἰωάννου συγγρ. τῆς Κλίμακος.
5	13	31	Τ	Ὑπατίου ἐπ. Γαγγρῶν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ἀρ. Ρεμπὶ-οὐλ-ἀχὴρ — Ὀθ. Νισάν.

Ο	Ν	Π		
6	14	1	Π	Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
7	15	2	Π	Τοῦ Ἁγαθίστου.
8	16	3	Σ	Ἰωσὴφ τοῦ Ὑμνογράφου.
9	17	4	Κ	Ε΄ Νηστειῶν. Γεωργίου.
10	18	5	Δ	Κλαυδίου μάρτ.
11	19	6	Τ	Εὐτυχίου ἀρχιεπισκόπου.
12	20	7	Τ	Καλλιοπίου μάρτυρος.
13	21	8	Π	Ἡρωδίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
14	22	9	Π	Εὐψυχίου μάρτ.
15	23	10	Σ	Τοῦ Λαζάρου. Τερεντίου.
16	24	11	Κ	ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ. Ἀντίπα.
17	25	12	Δ	Ἀρχ. Μ. Ἑβδομάδος. Βασιλείου.
18	26	13	Τ	Μαρτίνου Πάπα Ρώμης
19	27	14	Τ	Ἀριστάρχου, Πούδη, Τροφίμ. ἀπ.
20	28	15	Π	Κρήσκεντος μ. Λεωνίδου ἐπ.
21	29	16	Π	Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μ.
22	30	17	Σ	Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.
23	1	18	Κ	ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Κοσμᾶ ἐπισ.
24	2	19	Δ	Τρύφωνος ἀρχιεπ. Κων)πόλεως.
25	3	20	Τ	Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.
26	4	21	Τ	Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος.
27	5	22	Π	Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου
28	6	23	Π	Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.
29	7	24	Σ	Ἐλισάβετ ὁσίας.
30	8	25	Κ	Τοῦ Θωμᾶ.
1	9	26	Δ	Βασιλίως ἐπισκόπου.
2	10	27	Τ	Συμεὼν ἱερ. συγγενοῦς τοῦ Κυρ.
3	11	28	Τ	Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτ.
4	12	29	Π	Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀπ.
5	13	30	Π	Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΛΕΥΘ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Πέραν, Πλατεῖα Τοῦνελ, ἀρ. 527

Πλουσία συλλογὴ βιβλίων παντὸς εἴδους καὶ εἰς πᾶσαν γλῶσσαν, δηλαδὴ φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν, ἐγκυκλοπαιδικῶν κτλ. κτλ. εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΣΚΕΥΑΣΙΑΙ Κ. ΘΩΜΑΔΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Βραβευθεῖσαι ἐν τῇ διεθνεῖ ἐκθέσει τῶν Ἀθηνῶν

ΓΚΟΥΔΡΟΝ Θωμάδου. Διὰ τὸν δῆχα τῆς γρίππης, τῆς βρογχίτιδος καὶ τὸν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ποτοῦ προκαλούμενον χρησιμοποιήσατε τὸ ἀντιδηχικὸν *ΓΚΟΥΔΡΟΝ Θωμάδου.*

ΜΕΛΙΣΣΑ Θωμάδου. Διὰ τὸν πόνον τοῦ στομάχου, διὰ τὴν δυσπεψίαν καὶ διὰ τοὺς ἀφορήτους παλμοὺς προτιμήσατε τὴν *ΜΕΛΙΣΣΑΝ Θωμάδου*, ἡ ὁποία θεωρεῖται ἀπαραίτητον προφυλακτικὸν καὶ διὰ τοὺς ταξειδιώτας.

ΕΚΡΙΖΟΝΤΥΔΙΝΗ Θωμάδου. Διὰ τὴν ἐκρίζωσιν τῶν κάλων χρησιμοποιεῖτε ἀσφαλῶς τὴν *ΕΚΡΙΖΟΝΤΥΔΙΝΗΝ Θωμάδου.*

ΚΟΛΔ ΚΡΕΜ Θωμάδου. Πρὸς λεύκανσιν καὶ καθαρισμὸν τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ προσώπου προτιμήσατε τὸ *ΚΟΛΔ ΚΡΕΜ Θωμάδου.*

Τὸ ***ΜΟΣΧΟΛΙΒΑΝΟΝ Θωμάδου***, μυρεψοῦ τῶν Πατριαρχείων, θεωρεῖται ὑγιεινὸν καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὰ εἰκονοστάσια.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη εἰς τὸ ἐν Φαναρίῳ φαρμακεῖον Κ. Θωμάδου, ἐν Πέραν Passage Panaghia ***παρὰ τῷ κ. Θεοδώρῳ Δημητριάδῃ, ἐν Γαλατᾷ παρὰ τῷ κ. Νεδέλκῳ ἐν Χαβιαροχάνῳ, εἰς τὸ Κοοπερατίφ, εἰς τὸ*** Bon Marché ***καὶ εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα.***

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΜΑΪΟΣ

Ἀρ. Δζεμάζι-οὐλ-ἐββὲλ — Ὀθ. Μάϊς

Ο	Ν	Π		
6	14	1	Σ	Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
7	15	2	Κ	Τῶν Μυροφόρων.
8	16	3	Δ	Τιμοθέου μάρτυρος.
9	17	4	Τ	Πελαγίας μάρτυρος.
10	18	5	Τ	Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.
11	19	6	Π	Ἰὼβ τοῦ πολυάθλου. Σεραφείμ.
12	20	7	Π	Ἀκακίου καὶ Κοδράτου μ.
13	21	8	Σ	Ἰωαννου τοῦ Θεολόγου
14	22	9	Κ	Τοῦ Παραλύτου.
15	23	10	Δ	Σίμωνος ἀπ. τοῦ Σίμωνος.
16	24	11	Τ	Μωκίου ἱερομάρτυρος.
17	25	12	Τ	Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.
18	26	13	Π	Γλυκερίας μάρτυρος.
19	27	14	Π	Ἰσιδώρου μάρτ. τοῦ ἐν Χίῳ.
20	28	15	Σ	Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.
21	29	16	Κ	Τῆς Σαμαρείτιδος.
22	30	17	Δ	Ἀνδρονίκου μάρτυρος.
23	31	18	Τ	Πέτρου καὶ Διονυσίου μάρτ.
24	1	19	Τ	Πατρικίου ἱερομ. ἐπ. Προύσης.
25	2	20	Π	Θαλλελαίου μάρτυρος.
26	3	21	Π	Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
27	4	22	Σ	Βασιλίσκου μάρτυρος.
28	5	23	Κ	Τοῦ Τυφλοῦ.
29	6	24	Δ	Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμ. ὄρει.
1	7	25	Τ	Ἡ Γ΄ εὕρ. τῆς τιμ. Κ. Προδρόμου.
2	8	26	Τ	Κάρπου τοῦ ἀποστόλου.
3	9	27	Π	ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.
4	10	28	Π	Εὐτυχοῦς ἱερομ. ἐπ. Μελιτινῆς.
5	11	29	Σ	Θεοδοσίας μάρτυρος.
6	12	30	Κ	Ἰσαακίου τοῦ ὁσίου.
7	13	31	Δ	Ἑρμείου μάρτυρος.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἀρ. Δζεμάζι-οὐλ-Ἀχὴρ — Ὀθ. Χαζιρὰν

Ο	Ν	Π		
8	14	1	Τ	Ἰουστίνου μάρτ. τοῦ Φιλοσόφου.
9	15	2	Τ	Νικηφόρου ἀρχιεπ. Κ)πόλεως.
10	16	3	Π	Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος.
11	17	4	Π	Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κ)πόλεως.
12	18	5	Σ	Τῶν Ψυχῶν.
13	19	6	Κ	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.
14	20	7	Δ	Τῆς Ἁγίας Τριάδος.
15	21	8	Τ	Καλλιόπης μάρτυρος.
16	22	9	Τ	Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας.
17	23	10	Π	Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μ.
18	24	11	Π	Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα ἀπ.
19	25	12	Σ	Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου ὁσίων.
20	26	13	Κ	Τῶν ἁγίων Πάντων.
21	27	14	Δ	Ἐλισαίου Προφήτου.
22	28	15	Τ	Ἀμὼς τοῦ προφήτου.
23	29	16	Τ	Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος.
24	30	17	Π	Μανουὴλ καὶ Ἰσαύρου μαρτύρων.
25	1	18	Π	Λεοντίου μάρτυρος.
26	2	19	Σ	Ἰούδα τοῦ ἀποστόλου.
27	3	20	Κ	Μεθοδίου ἐπισκ. Πατέρων.
28	4	21	Δ	Ἰουλιανοῦ μαρτ. τοῦ Ταρσέως.
29	5	22	Τ	Εὐσεβίου ἐπισκ. Σαμοσάτων.
30	6	23	Τ	Ἀγριππίνης μάρτυρος.
1	7	24	Π	Τὸ γενέθλιον τοῦ τιμ. Προδρόμου.
2	8	25	Π	Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
3	9	26	Σ	Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
4	10	27	Κ	Σαμψὼν ὁσ. τοῦ Ξενοδόχου.
5	11	28	Δ	Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργ.
6	12	29	Τ	Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἀποστόλων.
7	13	30	Τ	Ἡ σύναξις τῶν ΙΒ΄ ἀποστόλων.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΙΕΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΦΑΝΑΡΙΩι

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

Καλυμαύχια, ἱερατικαὶ στολαὶ καὶ ἐνδύματα κληρικῶν παντὸς εἴδους εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Καλλιτεχνία καὶ ταχύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. Κ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΟΥ

(Ἱδρυθὲν τῷ 1861)

Ἐν Γαλατᾷ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀριθμ. 7—9.

Τέλειον συγκρότημα διαφόρων βιβλίων καὶ ἰδίως διδακτικῶν εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Εὐσυνείδητος καὶ ταχεῖα ἐκτέλεσις πάσης παραγγελίας.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἀρ. Ρετζὲπ — Ὀθ. Τεμοὺζ

Ο	Ν	Π		
8	14	1	Π	Κοσμᾶ Δαμιανοῦ Ἀναργύρων.
9	15	2	Π	Κατάθ. τῆς Τ. Ἐσθῆτ. ἐνΒλαχέρν.
10	16	3	Σ	Ὑακίνθου μ. καὶ Ἀνατολίου
11	17	4	Κ	Ἀνδρέου Κρήτης Ἱεροσολυμίτου.
12	18	5	Δ	Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθω.
13	19	6	Τ	Σισῶη ὁσ. Λουκίας μάρτ.
14	20	7	Τ	Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος.
15	21	8	Π	Προκοπίου μεγαλομάρτυρος
16	22	9	Π	Παγκρατίου ἱερομάρτυρος.
17	23	10	Σ	Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρων.
18	24	11	Κ	Εὐφημίας μεγαλ. Ὄλγας ἰσαπ.
19	25	12	Δ	Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μ.
20	26	13	Τ	Σύναξις ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.
21	27	14	Τ	Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου.
22	28	15	Π	Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης μάρτ.
23	29	16	Π	Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.
24	30	17	Σ	Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.
25	31	18	Κ	Τῶν Θεοφόρων Πατέρων.
26	1	19	Δ	Αἴου καὶ Μακρίνης ὁσίων.
27	2	20	Τ	Ἡλιοὺ τοῦ προφήτου.
28	3	21	Τ	Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.
29	4	22	Π	Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
1	5	23	Π	Φωκᾶ ἱερομ., Ἰεζεκιὴλ προφ.
2	6	24	Σ	Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.
3	7	25	Κ	Κοίμησις ἁγ. Ἄννης μ. Θεοτόκου.
4	8	26	Δ	Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.
5	9	27	Τ	Παντελεήμονος τοῦ ἰαματικοῦ.
6	10	28	Τ	Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος.
7	11	29	Π	Καλλινίκου καὶ Θεοδότης μάρτ.
8	12	30	Π	Σίλα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
9	13	31	Σ	Ἰωσὴφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθείας.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἀρ. Σαμπὰν — Ὀθ. Ἀγοστὸς

Ο	Ν	Π		
10	14	1	Κ	Πρόοδος Σταυροῦ (Ἀρχ. ἡ νηστ.)
11	15	2	Δ	Ἀνακομ. λειψ. Στεφάνου πρωτ.
12	16	3	Τ	Ἰσαακίου καὶ Φαύστου ὁσ.
13	17	4	Τ	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων.
14	18	5	Π	Εὐσιγνίου μάρτυρος.
15	19	6	Π	Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΥΡΙΟΥ
16	20	7	Σ	Δομετίου ὁσιομάρτυρος.
17	21	8	Κ	Λιμιλιανοῦ ὁμολογητοῦ.
18	22	9	Δ	Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου.
19	23	10	Τ	Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου.
20	24	11	Τ	Εὔπλου καὶ διακόνου μάρτυρος.
21	25	12	Π	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μάρτ.
22	26	13	Π	Μαξίμου ὁμολογητοῦ.
23	27	14	Σ	Μιχαίου προφήτου.
24	28	15	Κ	Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚ.
25	29	16	Δ	Τοῦ Ἁγ. Μανδηλίου Διομήδους.
26	30	17	Τ	Μύρωνος μάρτυρος.
27	31	18	Τ	Φλώρου καὶ Δαύρου μαρτ.
28	1	19	Π	Ἀνδρέου μ. Στρατηλάτου.
29	2	20	Π	Σαμουὴλ προφήτου.
30	3	21	Σ	Βάσσης μάρτυρος.
1	4	22	Κ	Ἀγαθονίκου μαρτυρος.
2	5	23	Δ	Λούππου μ. καὶ Καλλινίκου πατρ.
3	6	24	Τ	Εὐτυχοῦς ἱερομαρτυρος.
4	7	25	Τ	Βαρθολομαίου καὶ Τίτου ἀπ.
5	8	26	Π	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μ.
6	9	27	Π	Φανουρίου μεγαλομάρτυρος.
7	10	28	Σ	Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.
8	11	29	Κ	Ἀποτομὴ Τ. Κ. Προδρ. (νηστεία)
9	12	30	Δ	Ἀλεξάνδρου ἀρχ. Κ)πόλεως.
10	13	31	Τ	Κατάθεσις τῆς Τ. Ζών. Θεοτόκου

Ὁ κ. Γάλτων ἐξέφερε γνώμην, ἣν δὲν ἐπιχειρῶ νὰ ἀμφισβητήσω: ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν ἐν συνόλῳ λαμβανόμενος ὑπερεῖχεν ἡμῶν τόσον, ὅσον ἡμεῖς ὑπερτεροῦμεν τῶν ἀγρίων τῆς Αὐστραλίας.

John Lubbock

Αἱ ὧραι ἔχουν πτερά. Πετοῦν πρὸς τὸν Πλάστην τοῦ χρόνου καὶ ἀναγγέλλουν πῶς μεταχειριζόμεθα τὸν χρόνον μας. Ὅλαι μας αἱ παρακλήσεις ἀδυνατοῦν νὰ πείσου. κἂν μίαν ἐξ αὐτῶν νὰ ἐπιστρέψῃ ἢ νὰ βραδύνῃ τὴν πορείαν της.

Μίλτων

Διὰ νὰ εἴμεθα εὐάρεστοι σύντροφοι εἰς ἑαυτοὺς πρέπει νὰ πλουτίζωμεν ἐπαρκῶς τὸ πνεῦμά μας πληροῦντες αὐτὸ ἁγνῶν καὶ εἰρηνικῶν τέρψεων, τερπνῶν τοῦ παρελθόντος ἀναμνήσεων καὶ λογικῶν περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδων.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἀρ. Ραμαζὰν — Ὀθ. Ἐϊλοὺλ

Ο	Ν	Π		
11	14	1	Τ	Ἀρχὴ Ἰνδίκτου, Συμ. Στυλίτου.
12	15	2	Π	Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.
13	16	3	Π	Ἀνθίμου ἱερομ., Θεοκτίστου
14	17	4	Σ	Βαβύλα, ὡσὲως προφ ήτ ου.
15	18	5	Κ	Ζαχαρίου προφήτου.
16	19	6	Δ	Ἀνάμνησις θαύμ. ἀρχαγ. Μιχαήλ.
17	20	7	Τ	Σῴζοντος μάρτυρος.
18	21	8	Τ	ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
19	22	9	Π	Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης Θεοπατόρ.
20	23	10	Π	Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτ.
21	24	11	Σ	Θεοδώρας ὁσίας.
22	25	12	Κ	Αὐτογόμου ἱερομάρτυρος.
23	26	13	Δ	Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.
24	27	14	Τ	ΗΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
25	28	15	Τ	Νικήτα μεγαλομάρτυρος.
26	29	16	Π	Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.
27	30	17	Π	Σοφίας, Πίστεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπ.
28	1	18	Σ	Εὐμενίου ἐπ. Γορτύνης, Ἀριάδν.
29	2	19	Κ	Τροφίμου, Σαββατίου μαρτ.
1	3	20	Δ	Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.
2	4	21	Τ	Κοδράτου ἀπ. Ἰωνᾶ προφ.
3	5	22	Τ	Φωκᾶ ἱερομ. ἐπισκ. Σινώπης.
4	6	23	Π	Ἡ σύλληψις τοῦ Τ. Προδρόμου.
5	7	24	Π	Θέκλης πρωτομάρτυρος
6	8	25	Σ	Εὐφροσύνης ὁσίας.
7	9	26	Κ	Μετάστασις Ἰωάννου Θεολόγου.
8	10	27	Δ	Καλλιστράτου μάρτ.
9	11	28	Τ	Χαρίτωνος ὁμολογ., Βαρουὴχ πρ.
10	12	29	Τ	Κυριακοῦ τοῦ Ναχωρητοῦ.
11	13	30	Π	Γρηγορίου ἱερομ. τοῦ Φωτιστοῦ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἀρ. Σεβὰλ — Ὀθ. Τεσρὶν-ι-ἐββὲλ

Ο	Ν	Π		
12	14	1	Π	Ἀνανίου ἀπ. Ρωμανοῦ.
13	15	2	Σ	Κυπριανοῦ ἱερομ. Ἰουστίνης.
14	16	3	Κ	Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομ.
15	17	4	Δ	Ἱεροθέου ἐπισκ. Ἀθηνῶν.
16	18	5	Τ	Χαριτίνης μάρτυρος.
17	19	6	Τ	Θωμᾶ ἀποστόλου.
18	20	7	Π	Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτ.
19	21	8	Π	Πελαγίας ὁσίας.
20	22	9	Σ	Ἰακώβου Ἀλφαίου ἀπ.
21	23	10	Κ	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μάρτ.
22	24	11	Δ	Φιλίππου ἀπ. Θεοφάνους ὁσ.
23	25	12	Τ	Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μάρ.
24	26	13	Τ	Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθονίκης μ.
25	27	14	Π	Γερβασίου καὶ Κελσίου μάρτ.
26	28	15	Π	Λουκιανοῦ μάρτυρος.
27	29	16	Σ	Λογγίνου μ. τοῦ Ἑκατοντάρχου.
28	30	17	Κ	Τῶν Ἁγίων Πατέρων.
29	31	18	Δ	Λουκᾶ ἀπ. τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
30	1	19	Τ	Ἰωὴλ προφ. Οὐάρου μάρτ.
1	2	20	Τ	Γερασίμου τοῦ Νέου Ματρώνης.
2	3	21	Π	Ἱλαρίωνος ὁσ. τοῦ Μεγάλου.
3	4	22	Π	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων.
4	5	23	Σ	Ἰακώβου ἀπ. τοῦ Ἀδελφοθέου.
5	6	24	Κ	Ἀρέθα μ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
6	7	25	Δ	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μ.
7	8	26	Τ	Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.
8	9	27	Τ	Νέστορος μάρτυρος.
9	10	28	Π	Τερεντίου μάρτυρος.
10	11	29	Π	Ἀναστασίας ὁσιομ. Ἀραμίου ὁσ.
11	12	30	Σ	Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτ.
12	13	31	Κ	Ἀπελλοῦ καὶ Ἀριστοβούλου μ.

Μέγας ἀνὴρ εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ἐν μέσῳ τοῦ συρφετοῦ διατηρεῖ ἐν τελείᾳ ἠρεμίᾳ τὴν γαλήνην τῆς μογώσεως.

Ὁ Σωκράτης ἰδὼν ἄνδρα σιγῶντα ἐν συναναστροφῇ τῷ εἶπεν : εἰ σοφὸς εἶ, μωρὸς εἶ· εἰ δὲ μωρός, σοφός.

Μία βιβλιοθήκη εἶναι πολυτιμοτέρα παντὸς πλούτου. Τίποτε ποθητὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι ἄξιον νὰ παραβληθῇ πρὸς αὐτήν.

Ὁ Σενέκας ἀναφέρει ὅτι ἡ ὑπηρέτρια τῆς συζύγου του Ἀρπάστη εἶχε τυφλωθῇ ἐντελῶς. Ἐκείνη ὅμως ἠγνόει τελείως τῶν τύφλωσίν της καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ οἰκία ἦτο σκοτεινή...Καὶ ὅμως αὐτό, ὅπερ θεωροῦμεν γελοῖον εἰς αὐτήν, συμβαίνει εἰς ὅλους μας...

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἀρ. Ζιλκαδὲ — Ὀθ. Τεσρὶν-ι-σανὶ

Ο	Ν	Π		
13	14	1	Δ	Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ Ἀναργύρων.
14	15	2	Τ	Ἀκινδύνου μάρτυρος.
15	16	3	Τ	Ἀκεψιμᾶ μάρτυρος.
16	17	4	Π	Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου.
17	18	5	Π	Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μ.
18	19	6	Σ	Παύλου ἀρχιεπ. Κων)πόλεως.
19	20	7	Κ	Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτ.
20	21	8	Δ	Τῶν Ταξιαρχῶν.
21	22	9	Τ	Πορφυρίου καὶ Ματρώνης ὁσ.
22	23	10	Τ	Ὀλυμπᾶ καὶ Ὀρέστου μάρτ.
23	24	11	Π	Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου μ.
24	25	12	Π	Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος.
25	26	13	Σ	Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
26	27	14	Κ	Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
27	28	15	Δ	Γουρία καὶ Ἀβίβου μαρτ. (Ἀρχ. ἡΝηστεία τῶν Χριστουγέννων).
28	29	16	Τ	Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου.
29	30	17	Τ	Γεγναδίου Πατρ. Γρηγορίου ἐπ.
30	1	18	Π	Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μ.
1	2	19	Π	Ἀβδιοῦ προφ. καὶ Βαρλαὰμ μ.
2	3	20	Σ	Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
3	4	21	Κ	Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
4	5	22	Δ	Φιλήμονος ἀπ. Καικιλίας μάρτ.
5	6	23	Τ	Γρηγορίου καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπ.
6	7	24	Τ	Κλήμεντος πάπα Ρώμης.
7	8	25	Π	Αἰκ. μεγαλομ. Μερκουρίου.
8	9	26	Π	Ἀλυπίου, Νίκωνος. Στυλιανοῦ.
9	10	27	Σ	Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.
10	11	28	Κ	Στεφάνου καὶ Εἰρηνάρχου μ.
11	12	29	Δ	Παραμόνου καὶ Φιλουμένου μ.
12	13	30	Τ	Ἀνδρέου ἀπ. τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἀρ. Ζιλχιτζὲ — Ὀθ. Κιανούν-ι-ἐββὲλ

Ο	Ν	Π		
13	14	1		Ναοῦμ προφήτου.
14	15	2	Π	Ἀββακοὺμ προφήτου.
15	16	3	Π	Σοφονίου πρ. Ἀγγελικῆς νεομ.
16	17	4	Σ	Βαρβάρας μ. Ἰωάν. Δαμασκηνοῦ.
17	18	5	Κ	Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.
18	19	6	Δ	Νικολάου ἐπ. Μύρων τῆς Λυκίας.
19	20	7	Τ	Ἀμβροσίου ἐπ. Μεδιολάνων.
20	21	8	Τ	Παταπίου ὁσίου.
21	22	9	Π	Ἡ συλλῆψις τῆς Ἁγ. Ἄννης.
22	23	10	Π	Μηνᾶ, Ἑρμογένους, Εὐγράφουμ.
23	24	11	Σ	Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
24	25	12	Κ	Σπυρίδωνος ἐπ. Τριμυθοῦντας.
25	26	13	Δ	Τῶν Προπατόρων. Λουκίας μ.
26	27	14	Τ	Θύρσου μάρτυρος.
27	28	15	Τ	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
28	29	16	Π	Ἀγγαίου τοῦ προφήτου.
29	30	17	Π	Ἐνιὴλ προφ Τῶν ἁγ. 3 παίδων.
1	31	18	Σ	Σεβαστιανοῦ καὶ Ζωῆς μ.
2	1	19	Κ	Βονιφατίου μ., Ἀγλαΐας ὁσ.
3	2	20	Δ	Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
4	3	21	Τ	Ἰουλιανῆς μ. Θεμιστοκλέους.
5	4	22	Τ	Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας
6	5	23	Π	Τῶν ἁγ. δέκα μαρτ. τῶν ἐν Κρήτῃ
7	6	24	Π	Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
8	7	25	Σ	Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
9	8	26	Κ	Ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου.
10	9	27	Δ	Στεφάνου ἀρχιδ. Πρωτομάρτυρος.
11	10	28	Τ	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρ. μαρτ.
12	11	29	Τ	Τῶν ἐν Βηθλεὲμ ἁν. 14χιλ. Νηπίων
13	12	30	Π	Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος.
14	13	31	Π	Μελάνης τῆς Ρωμαίας.

Εἷς τινα ἀρχαῖον ἰνδικὸν μῦθον ὁ Ἄμμ λέγει εἰς τὸν υἱόν του : «Φέρεμοι ἕνα ἀπὸ τοὺς καρποὺς ἐκείνου τοῦ δένδρου. Κόψε τον εἰς τὸ μέσον καὶ ἰδὲ τὶ περιέχει» — «Μόνον μερικοὺς μικροὺς σπόρους», ἀπήντησεν ὁ υἱός. —Θλάσον ἕνα ἀπ' αὐτοὺς καὶ εἰπέ μοι τὶ ἔχει μέσα.— Τίποτε, πάτερ μου.— Καὶ ὅμως, τέκνον μου, ἐκεῖ ὅπου σὺ δὲν βλέπεις τίποτε ἐκεῖ μέσα κρύπτεται ἓν μέγα δένδρον.

Δωμάτιον χωρὶς βιβλία εἶναι σῶμα ἄνευ ψυχῆς.

Κικέρων

Τὰ βιβλία μοὶ εἶναι φίλοι, τῶν ὁποίων ἡ συναναστροφή μοὶ εἶναι πολὺ εὐχάριστος. Τινες ἐξ αὐτῶν, μέ διδάσκουν τὸν τρόπον τοῦ ζῆν καὶ ἄλλοι τὸν τρόπον τοῦ ἀποθνήσκειν.

Πετράρχης

Ἡ εὐθυμία εἶναι θυγάτηρ τῆς ἐργασίας.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Προσεχῶς

Ἐπαναλαμβάνει τὴν ἔκδοσίν του τὸ γνωστὸν οἰκογενειακὸν περιοδικόν μας

"Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ„

τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἑπταετίαν ἠγωνίσθη ἐν Κων)πόλει τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τῆς ὑγιοῦς μορφώσεως τῆς Ἑλληνίδος γυναικός, προκαλέσαν τὴν ἀμέριστον ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν τῆς ὁμογενοῦς κοινωνίας ὡς καὶ τῶν ἁπανταχοῦ κορυφῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐλλόγιμος Κα Κορνηλία Πρεβεζιώτου
Διευθύντρια τῆς «Βοσπορίδος» κλπ.

.... ἄσμενοι προαγόμεθα ἠθικὴν πληρῶσαι ὀφειλὴν τῇ Αὐτῆς Ἐλλογιμότητι εὐχαριστοῦντες ἐπὶ τῇ ἐπαινετῇ πορείᾳ, ἣν ἐτήρησε τὸ ὑπὸ τὴν συνετὴν Αὐτῆς διεύθυνσιν περιοδικὸν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ἑαυτοῦ ἐθνικῶν καθηκόντων.

1904 *Πιττάκιον Πατριάρχου ΙΩΑΚΕΙΜ τοῦ Γ'.*

Εὐγενεστάτη φίλη Δνὶς Κ. Πρεβεζιώτου,

Δὲν ὑπάρχει ὑγιέστερον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὴν «Βοσπορίδα» σας. Ἂν καὶ ζῶ ἐν Ἀμερικῇ, εἰς τὴν χώραν τῆς μεγάλης ἐλευθερίας τῆς γυναικός, σᾶς λέγω ὅτι αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας μὲ τόσην δύναμιν ἀναπτύσσετε, εἶναι σωτήριος διὰ τὴν ὑγιῆ μόρφωσιν ὄχι μόνον τῆς Ἑλληνίδος, ἀλλὰ καὶ τῆς γυναικὸς ἐν γένει.

Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος

1905 Διευθυντὴς τῆς ἐν Βοστώνῃ Προτύπου Σχολῆς τῶν τυφλῶν καὶ κωφαλάλων

Ἀξιότιμος Κυρία Κορν. Ε. Ταβανιώτου

....Ἐκτιμῶ ἀπείρως τὸ δημοσιογραφικὸν ἔργον σας καὶ σᾶς συγχαίρω ἰδιαιτέρως διὰ τὸ τάλαντόν σας ὡς σπανίου ἀρθρογράφου. Ἀπορῶ δὲ πῶς διεξάγετε ἕνα τόσῳ πολύτιμον ἐθνικὸν ἀγῶνα ὑπὸ ὁρίζοντα τόσῳ πνιγηρὸν ἐν Τουρκίᾳ.

Κλέων Ραγκαβῆς

1906 Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίνῳ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετὰ μακρὰν σιωπὴν τὸ παλαιόν μας Ἡμερολόγιον, ὅπερ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξεδίδετο ὑπὸ τὸν νεφελώδη καὶ μαῦρον τῆς δουλείας οὐρανόν, ἐπαναβλέπει τὸ φῶς, ἐγκαινίζον τὴν β' αὐτοῦ περίοδον, ὑπὸ τὸν τίτλον ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ.

Κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἤδη ἔτος 1921, ἔτος πανηγυρικὸν διὰ τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπερ συμπληροῖ τὴν 1ην ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐθνεγερσίας ἑκατονταετηρίδα, ἐνστερνίζεται δύο ἐποχὰς καὶ συμβολοποιεῖ δύο ἐποποιΐας, τὴν τοῦ ἀθανάτου **Εἰκοσιένα**, *καὶ τὴν τελευταίαν, τὴν ἄγουσαν θριαμβευτικῶς πρὸς τὴν θείᾳ εὐδοκίᾳ πλήρη τοῦ Γένους ἀποκατάστασιν, καὶ τὸ Ἡμερολόγιον ἡμῶν χαιρετίζον σήμερον διὰ τῆς ἐκδόσεώς του τὴν νέαν γόησσαν αὐγήν, στρέφει τὸ βλέμμα πρὸς δύο συνάμα σημεῖα τοῦ ἐθνικοῦ ὁρίζοντος : πρὸς τὸ παρελθόν, ὅπου τοσαῦται καὶ τοιαῦται πτερυγίζουσιν ἱεραὶ ἐθνικαὶ ἀναμνήσεις καὶ πρὸς τὸ μέλλον, ὁπόθεν γαλανὴ καὶ αἰθρία ἀναμένεται τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων ἡ ἐπίστεψις. Φέρει δὲ οὕτως εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ τὴν* **Ἀνάμνησιν** *καὶ τὴν* **Ἐλπίδα**, *χωρὶς ἀφ' ἑτέρου ν' ἀφίσταται καὶ τῆς ἐπικαιρότητος.*

Ἐὰν εἰς τὸ δυσχερές, ὁμολογουμένως, ἔργον τοῦτο ἐπετύχομεν ἢ ἀπετύχομεν κατά τι, ἐπαφίνομεν τοῦτο εἰς τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν τοῦ δημοσίου, τὸ ὁποῖον ἀείποτε ἀμέριστον καὶ ἐνθουσιώδη παρέσχε τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν. Οὐχ' ἧττον ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως καὶ κατὰ τὸν ὄγκον καὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καταστήσωμεν αὐτὸ τελειότερον κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ὁπότε ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐκλίπῃ ἡ σήμερον λυμαινομένη τὸν ἐκδοτικὸν κλάδον ὑπεραφρίβεια ὅλων τῶν σχετικῶν εἰδῶν.

Η ΕΚΔΟΤΙΣ

ΚΥΡΕΑΚΗ

Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος

ΣΤΗ ΓΑΛΑΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

Πέτα, Σημαία Γαλανὴ, ὡς 'στοὺρανοῦ τὸ δῶμα,
φίλα τὸν Θρόνο τοῦ Θεοῦ μὲ τᾶσπρα Σου φτερά·
φίλησε μέσ' 'στὸν οὐρανὸ τὸ γαλανό Σου χρῶμα
καὶ χαροπὴ πελάγισε μέσ' 'στᾶστρα τἀργυρᾶ.

Κυλίσου, μοσχοβόλησε μέσ' 'στοῦ Θεοῦ τὰ μύρα,
λούσου 'σὲ φῶς ἀθάνατο, 'σὲ Δόξας ἀντηλιά,
κ' ἔλα νὰ γείνῃς γαλανὴ, ἀτίμητη πορφύρα
εἰς τὸν Μαρμαρωμένο μας ἐκεῖνον Βασιλειᾶ.

Ἔλα νὰ γείνῃς σύννεφο, ἔλα νὰ γείνῃς κῦμα,
ἔλα νὰ γείνῃς ὄνειρο, τοῦ πόθου συντροφιὰ
καὶ τῆς τραπέζης Ἄμφιο ἐκεῖ, μέσ' 'στ' Ἅγιο Βῆμα,
'ποῦ πάλι θὲ νὰ στήσωμε μέσ' 'στὴν Ἁγιὰ Σοφιά!.

Κορνηλία Ε Ταβανιώτου

1821 - 1921

1821! Μία χρονολογία, εἷς θρύλλος ἀντάξιος τῶν αἰώνων τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Σαλαμῖνος καὶ τῆς Μυκάλης· μία γιγαντομαχία τοῦ αἰωνίου Προμηθέως κατὰ τῆς κτηνώδους Βίας, τοῦ 'Ιδεώδους κατὰ τῆς βαρβαρότητος. Ἐποποιΐα Ὁμήρων καὶ Αἰσχύλων, τραγῳδία μὲ ἡμιθέους ἥρωας καὶ θυμέλην τὰς χιονοστεφεῖς κορυφὰς τοῦ 'Ολύμπου, τῆς Ὄσσης, τῆς Πίνδου, τῶν Κεραυνίων.

Ἐκπληκτικὴ καὶ δαφνηστεφὴς προέλασις τῶν ἀρχαγγέλων, τῆς ἱερᾶς φουστανέλλας ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς κρανηφόρου Ἐλευθερίας, σημαιοφορούσης τὸ λάβαρον τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μὲ μορφὴν Προμάχου Ἀθηνᾶς.

Ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας τὸ δουλωμένον ἀλλὰ καὶ ἀδούλωτον Γένος τοῦ Μαρμαρωμένου Βασιλειᾶ, μαστιγούμενον, ἀλλὰ μηδέποτε κύπτον, κρεουργούμενον, ἀλλὰ μηδέποτε ἐκπνέον ἐγέννησε τὴν κεραύνιον φάλαγγα τῶν Κλεφτῶν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν αἱματολουσμένων βουνῶν του καὶ εἰς τὰς σκυθρωπὰς καὶ μετριόφρονας πόλεις του τὴν φάλαγγα τῶν λογίων, οἵτινες, ἀφανεῖς, ἀλλὰ σθεναροὶ μαθηταὶ τῆς Ἰδέας, ἐκαλλιέργησαν εἰς τὰ βάθη τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς τὰ παλαιά, τὰ ποτροπαράδοτα ἰδεώδη της· τοὺς ἥρωας τῆς ***πάλλας*** ἀλλὰ καὶ τῆς ***πέννας***, οἵτινες διεπαιδαγώγησαν τὰς δούλας γενεὰς ὅπως κυοφορήσωσι τὴν γενεὰν τῆς Ἐλευθερίας.

Οἱ Σπαρτοὶ αὐτοὶ ἄνδρες οἱ ἀναβλαστήσαντες αὐτοφυεῖς ἀπὸ τὸ ἅγιον αἷμα τοῦ Ἐθνομάρτυρος Παλαιολόγου, τοῦ Κόδρου καὶ Λεωνίδου τούτου τῆς Μέσης τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ἱστορίας, ἐνεβάπτισαν τὰς γενεὰς εἰς Ἰορδάνην πυρὸς καὶ αἵματος, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰ τὸ ἔτος τῆς θείας εὐδοκίας, τὸ 1821, ἀνεφύη ἡ ἀειθαλὴς ροδοδάφνη τῆς ἀνενδότου πάλης καὶ τοῦ θριάμβου

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.lks.uoc.gr)

τοῦ δαφνηστεφοῦς, ἡ ἀστραπηβόλος θύελλα τῶν λεοντοθύμων μαχῶν καὶ τῆς πτεροφόρου Νίκης κατὰ τοῦ κεραυνοπλήκτου τυράννου.

Ἡ πεπολιτισμένη Εὐρώπη, ἔκθαμβος πρὸ τῆς ὑπεράνθρώπου τόλμης τοῦ μικροῦ ἐθναρίου, ὅπερ ἐτόλμα νὰ διεκδικήσῃ ἐναντίον κολοσσοῦ τὴν τιμαλφεστάτην καὶ ἱερὰν προγονικήν του κληρονομίαν, πρὸ τῆς τόλμης τοῦ γίγαντος νάνου ἐναντίον τοῦ νάνου γίγαντος, ηὐδόκησε τέλος νὰ ἐπιβραβεύσῃ τὴν περιμάχητον Ἐλευθερίαν εἰς τὸν ἐμπνευσμένον τοῦτον Δαβίδ, τοῦ ὁποίου ἐπὶ τόσους αἰῶνας εἶδε νὰ ρέῃ τὸ αἷμα... Καὶ οὕτω μία μερὶς τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἀπελάκτισε τὸν εἰδεχθῆ Γολιάθ.

Ἀλλ' ἂν ἡ κοιτὶς τῶν θεῶν καὶ τοῦ κλασικοῦ κάλλους κατώρθωσε ν' ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν, τὸ γεγονὸς δὲν εἶναι μόνον πολιτικόν. Ἔχει ἐξίσου καὶ ἠθικὴν ἅμα δὲ καὶ νομικὴν τρόπον τινὰ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Ἐθνῶν σημασίαν ὡς περιάπτον εἰς τὸν ἥρωα αὐτοῦ, τὸν τιτᾶνα Ἑλληνισμόν, τίτλους δόξης πατρῴας καὶ οἰκόσημα Τιμῆς γενεαλογικῆς, ἅτινα ἐτόλμησε κατὰ καιροὺς νά τῷ ἀρνηθῇ ἡ ἀσέβεια καὶ τὸ θράσος τῶν κραταιῶν τῆς γῆς, οἵτινες ὡς ὑπέρτατον αὐτῶν νόμιμον εἰς τὸν κώδικα τοῦ πολιτειακοῦ των βίου ἔθεσαν τὸν δόλον τῆς διπλωματικῆς ἀλωπεκῆς καὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου τὸ ἀπορρέον ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐκείνου προπατορικοῦ των θεσμοῦ «divido et impera»

Διὰ τοῦ θρυλικοῦ τούτου ἀγῶνός του ὁ Ἑλληνισμός, ὅστις ἔζησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων τοῦ θανάτου, ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ὁ ἀκραιφνὴς υἱὸς τῶν προγόνων του, ὁ κληρονομήσας ἀκέραιον ὄχι μόνον τὸν ἔνστικτον κεραυνὸν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ πύρινον αἷμά του, ἀλλὰ καὶ τὸν σπινθῆρα τοῦ ἐθνικοῦ του ἰδανικοῦ τὸν κεκρυμμένον εἰς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, ἤτοι τὰς βίβλους τῆς ἀρχαίας παιδείας καὶ τὰ κειμήλια τῆς Τέχνης τῶν Πατέρων του.

Διότι εἶδεν ἀφθαλμοφανῶς ἡ Εὐρώπη εἰς τὸ αἱματηρὸν καλειδοσκόπιον τῆς ἱερᾶς τοῦ Εἰκοσιένα ἐποποιΐας, εἶδε τὸ πανηγυρικὸν θέαμα μιᾶς παρελάσεως ἡρώων καὶ ἡμιθέων ἀρχαίων

καὶ νεωτέρων, τοὺς Ἀχιλλεῖς, τοὺς Κόδρους, τοὺς Λεωνίδας, τοὺς Θεμιστοκλεῖς, τοὺς Ἐπαμεινώνδας, τοὺς Θρασυβούλους ν' ἀνταλλάσσωσιν ἀσπασμοὺς αὐτόχρημα πατρικοὺς μὲ τὸν Γρηγόριον τὸν Ε' τὸν Βότσαρην, τὸν Καραϊσκάκην, τοὺς Κολοκοτρωναίους, τὸν Κανάρη, τὸν Μιαούλη καὶ τόσους ἄλλους.

Καὶ εἶδεν, αἱ Ἄγραυλοι, αἱ Ἰφιγένειαι, αἱ Ἀργιλεωνίδες καὶ Χιλωνίδες καὶ Κρατησίκλειαι καὶ Τελέσιλλαι νὰ περιπτύσσωνται ἀλλήλας ὡς μητέρες μὲ θυγατέρας, μὲ τὴν Μπουμπουλίναν, τὴν Δέσπω, τὰς ἀλκίμους Σουλιώτιδας, τὰς κρινοδακτύλους Νύμφας τοῦ Χοροῦ τοῦ Ζαλόγγου!

Ἔθνος δὲ ἔχον λαϊκὰς παραδόσεις τοιαύτας ἀπορρεούσας ἐξ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τοιούτου, τηρηθέντος ἀναλλοιώτου, καὶ ἐθνικῆς παιδείας τοιαύτης, ἔθνος ὅπερ ζῶν διῆλθε τὸν θάνατον δὲν ἀποθνήσκει ποτέ! ἀλλὰ ***προώρισται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ***· προώρισται ν' ἀποτελῇ αἰωνίως ὄχι μόνον ἁπλῶς ἓν αὐτοτελὲς κρατείδιον ἢ κράτος παῖζον πρόσωπον μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ νεωτέρᾳ πολιτικῇ παλαίστρᾳ, ἀλλὰ κυρίως σημαιοφόρον ἠθικῆς δράσεως ἀναστηλοῦντα ἐπὶ νέων βάσεων τὸ λάβαρον τοῦ πατρίου πολιτισμοῦ ὡς νέαν διεθνῆ ἐξόχως ἀνθρωπιστικὴν δύναμιν.

Καὶ τώρα ἀπὸ τῆς ἀθανάτου ἐκείνης χρονολογίας συμπληροῦται Αἰών.

Τώρα ἀφ' οὗ τὸ ἀναγεννηθὲν νεοελληνικὸν κράτος κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑκατονταετηρίδα ἐσταδιοδρόμησε μὲν ὡς ἠδυνήθη, δι' ἡρωϊκῶν ὅμως ἄθλων ἀνταξίων καὶ τοῦ ***Εἰκοσιένα*** καὶ τῶν ἀπωτέρων ἐν τῇ ἱστορίᾳ του τοιούτων, πρὸ τῶν ὁποίων ἅπαξ ἔτι ἡ ἀνθρωπότης ἔμεινεν ἔκθαμβος, ἀπέδειξεν ἅπαξ ἔτι κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ αἰῶνος ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς τῶν προγόνων του, ὁ ἄμεσος ἐκείνων διάδοχος ἐν τῷ πολιτειακῷ τῆς Ἀνατολῆς θεάτρῳ.

Καὶ τώρα τὸ ἤδη ἀρχόμενον 1921 ἀναγράφεται μὲ φωτεινοὺς χαρακτῆρας ἐν τῇ προμετωπίδι τῆς νέας ἡμῶν ἱστορικῆς φάσεως, ὡς συμβολικὸς ἀστερισμὸς ἐγκλεων τὴν ἀνάμνησιν καὶ τὴν ἐλπίδα. Τὸ 1821 εἶναι ἡ ἱερὰ ἀνάμνησις, τὸ 1921 ἡ γλυκεῖα ἐλπίς.

ΚΥΡΕΑΣ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Καὶ τὰς δύο ἀστρολαμπεῖς αὐτὰς χρονολογίας τὰς ἐνεχάραξαν ἐκεῖ μὲ τὴν αἰχμὴν τῆς πυρίνης ρομφαίας των οἱ ἀρχάγγελοι τοῦ λήξαντος πολέμου. Οἱ σταυραετοὶ τῆς σημερινῆς φουστανέλλας, κατ' οὐδὲν κατώτεροι ἀπὸ τοὺς πτερωτοὺς ἐκείνους τῶν ὀρέων βασιλεῖς μὲ τὰς χρυσοκεντήτους κνημῖδας, ὡς οὔτε ἀπὸ τοὺς ποδάρκεις καὶ εὐκνήμιδας Μυρμιδόνας τῆς Ἀχιλλείου στρατιᾶς, ἐκίνησαν καὶ πάλιν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ θάμβος τῶν πεπολιτισμένων τῆς ὑφηλίου ἠπείρων.

Ἀπὸ τὰ δάκρυα τοῦ τέως ἀλυτρώτου, νῦν δὲ σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ρανίδα πρὸς ρανίδα ἐσύναξεν αὐτὴ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ, ἀνηγέρθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψι-

κορύφου βουνοῦ, νέου θεοπρεποῦς Ὀλύμπου, κολοσσιαῖον ἐξ ἀδαμάντων ἀνάκτορον: τὸ ἀνάκτορον τῆς Ἑλληνικῆς ἀθανασίας τοῦ παρελθόντος, τῆς Ἑλληνικῆς δόξης τοῦ μέλλοντος, ἀπαστράπτον πυριλαμπὲς ἀπὸ θείας ἀκτίνας ἐνῷ τὴν μετόπην του στεφανοῖ μιᾶς νέας αὐγῆς ὁ ἀνατέλλων ἥλιος. Ὁ ἥλιος νέας σταδιοδρομίας, νέου χρυσοῦ αἰῶνος, νέας ἐξελίξεως προόδου καὶ πολιτισμοῦ, πολιτιακῆς ἀκμῆς, ἐθνικῆς ρώμης, κοινωνικῆς ὑγιείας.

Καὶ ἐνῷ ἡ ἀνθρωπότης ἀτενίζει ἔκθαμβος πρὸς τὸ φεγγοβολοῦν αὐτὸ τέμενος τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους, ὁ Ἑλληνισμὸς ἀναλαμβάνει ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς του Τιμῆς τῆς καθαρᾶς ὡς τὸ φῶς καὶ ἀνεφέλου ὡς ὁ γαλανὸς αἰθήρ, νέαν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν ὑποχρέωσιν.

ΚΥΨΕΛΗ

Ο ΓΙΓΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον.οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐσαεὶ ὅμοιος πρὸς ἑαυτόν, τηρήσῃ μέτωπον τηλαυγὲς καὶ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπαγγελίας του ὄχι μόνον πρὸς τὰς προστάτιδας αὐτοῦ Δυνάμεις, αἵτινες παρ' αὐτοῦ ζητοῦσι σήμερον τὴν εἰρήνην καὶ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην.

Τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐνῷ θὰ ἀντλῇ συντόνως ὅ,τι καλὸν καὶ γενναῖον ἐκ τῆς παγκοσμίως ἐξελισσομένης προόδου, ἀντλῇ συνάμα καὶ ἐκ τῆς Κιβωτοῦ τῶν ἐθνικῶν του κειμηλίων καὶ παραδόσεων ὅ,τι χρήσιμον πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς του παιδεύσεως διὰ νὰ διαγράψῃ φαεινοτέραν καὶ μᾶλλον ἀνάγλυφον τὴν ἐθνικήν του ἀτομικότητα. Τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διαπλάσῃ

Ὁ ἀναπετάσας τὴν Σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὶ τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας τῇ 25ῃ Μαρτίου 1821.

πολιτισμὸν ἀκραιφνέστερον καὶ μᾶλλον πρωτότυπον, αἰωρούμενον ὑψηλότερα τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν συγχρόνων κοινωνιῶν, τοῦ λυμαινομένου τὰ πολυδαίδαλα τῆς Δύσεως κέντρα.

Τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐμβαπτίζηται εἰς τὸν ὠκεανὸν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ὄχι ὡς ὁ κροκόδειλος ὁ ἐγκαταβιῶν εἰς τὴν βορβορώδη αὐτοῦ ἰλύν, ἀλλ' ὡς ὁ δύτης ὁ ἀγρεύων ἐν αὐτῷ δεξιῶς τοὺς πολυτίμους μαργαρίτας, ὡς ἄλλως ἔπραξε καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς αἰῶνας ἀφομοιῶν καὶ ὄχι ἀφομοιούμενος.

Διότι ὄχι μόνον δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἔχει πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα νὰ τῇ δείξῃ ὅτι εἶνε πάντοτε ὁ αὐτός, συνεπὴς καὶ πιστὸς πρὸς τὸ αἰώνιον Ἐγώ του.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Διότι ἴσως παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀναγεννηθέντος φοίνικος τοῦ μετέχοντος δύο ἐποχῶν, νεανίου εὐρώστου διὰ τῆς νέας του ἀκμῆς, ἀλλὰ καὶ συνετοῦ γέροντος διὰ τῆς παλαιᾶς του σοφίας, ἴσως παρ' αὐτοῦ ἀναμένει σήμερον ν' ἀναβαπτισθῇ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἑνὸς ὑγιεστέρου Ἰδεώδους ἡ γεγηρακυῖα ἀνθρωπότης, ἡ ἰσχυρὰ μὲν ἀκόμη ὡςπρὸς τὰς πολιτειακὰς ὀργανώσεις της, ἠθικῶς ὅμως καὶ κοινωνικῶς παραπαίουσα μὲ κλονούμενον βῆμα.

Ἂς δυνηθῇ δ' ἐπὶ τέλους νὰ ἐννοήσῃ ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ μέλλοντος ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν διαρρεύσασαν ἑκατονταετηρίδα, υἱοθετῶν ἀξιεπαίνως πάντοτε τὰς ξένας προόδους, ἐστρέφετο ὅμως συνάμα πλειότερον καὶ πρὸς τὴν ἐθνικήν του συνείδησιν, ἐὰν εἶχεν ὄχι ὀλιγωτέραν ροπὴν πρὸς τὴν πρόοδον, ἀλλὰ περισσοτέραν πρωτοτυπίαν ἐθνικήν, ὄχι περισσότερον πατριωτισμόν, ὅστις ἀφθονεῖ παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ ***φιλελληνισμὸν*** περισσότερον δὲν θὰ τῷ διεφιλονεικεῖτό ποτε ὑπὸ τῶν κακοβούλων αὐτὴ ἡ αὐταπόδεικτος γνησιότης τῆς καταγωγῆς του ἀπὸ τὸ τίμιον αἷμα τῶν πατέρων του, ἀπὸ τὴν ὑψιμέτωπον φυλὴν τὴν Μητέρα τῶν μεγάλων ἰδανικῶν, ἥτις ἐκληρώθη διὰ μέσου τῶν αἰώνων «***αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων***!»

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΖΩΗΣ ΑΝΑΤΡΙΧΙΛΑ

Ζωῆς ἀνατριχίλα 'πέρασε
'ς τὰ μάρμαρα τὰ συντριμμένα
κι' ἡ κοιμισμέναις Νίκαις ξύπνησαν
κι' ἀναταράζουν τὰ φτερά.

—

Τὰ πέδιλά τους ἐσφιχτόδεσαν
καὶ μὲ τὰ πέπλ' ἀνεμισμένα
γιὰ κάποιο μακρυνὸ ξεπέταγμα
διάπλατ' ἀνοίγουν τὰ φτερά! . . .

Ἀθῆναι — *Γ. Δροσίνης*

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὁ κάτωθι ὕμνος πρὸς τὴν Θεοτόκον στιχουργηθεὶς καὶ μελοποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Μανουὴλ Δούκα τοῦ Χρυσάφη, Λαμπαδαρίου τῆς Ἁγίας Σοφίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἁλώσεως, ἐψάλη ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ θρυλλικῷ Ναῷ τὴν παραμονὴν τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἱστορικῆς ἡμέρας. Τὸ σπάνιον ἱστορικὸν κειμήλιον ὡς γλυκύπικρον ἐθνικὴν ἀνάμνησιν, παραθέτομεν εἰς τὰς σελίδας τῶν «ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΩΝ» μετὰ τῆς γλυκείας ἐλπίδος ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ πολὺ νὰ δονήσῃ καὶ πάλιν τὴν ὀρφανὴν ἠχὼ τοῦ ἱεροῦ καὶ πολυποθήτου τούτου ἀνακτόρου τῶν ἐθνικῶν θρύλλων καὶ ὀνείρων, ὅσοι ἐβαυκάλισαν τοὺς διαρρεύσαντας μαύρους αἰῶνας!...

Ὁ ὕμνος μὲ τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ μέλος ἐκδίδεται προσεχῶς εἰς φυλλάδιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχόντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις Σε ὑμνῶ, Παρθενομῆτορ Κόρη,
καὶ χαριστήριον φωνὴν προσφέρω Σοι ὁ δοῦλος·
Βασίλισσα πανύμνητε, Δέσποινα Θεοτόκε,
Χαῖρε, παλάτιον τερπνὸν τοῦ πάντων Βασιλέως
καὶ κλίνη πορφυρόστρωτε καὶ χρυσαυγὴς λυχνία·
Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε, Βασιλικὴ καθέδρα
καὶ Κιβωτὲ πανθαύμαστε καὶ στάμνε μανναδόχε·
Χαῖρε, Παντάνασσα σεμνή, τῶν βασιλέων δόξα
καὶ σκέπη καὶ βοήθεια καὶ καύχημα καὶ τεῖχος·
Χαῖρε πνοή μου καὶ ζωὴ καὶ ἀγαλλίαμά μου
καὶ στήριγμα καὶ λύτρωσις πασῶν τῶν ὀδυνῶν μου.
Ἐν Σοὶ θαρρῶν σωθήσομαι, ἐν Σοὶ ζῶ καὶ κινοῦμαι.
Εὐχαριστῶ καὶ προσκυνῶ καὶ μεγαλύνω, Κόρη,
Τὰς σὰς ἀμέτρους δωρεὰς καὶ τὰς εὐεργεσίας.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ Πατρὶς περισυλλεγομένη ἀναγεννᾶται καὶ ἐξελίσσεται ἀτενίζουσα εὐελπις εἰς τὸ μέλλον, ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον νά στρέψωμεν τὸ βλέμμα καὶ εἰς ἓν ἄλλο σημεῖον, ὅπερ ἀποτελεῖ παράγοντα ἅμα καὶ ἀποτέλεσματῆς προόδου τῶν ἐθνῶν καὶ τὸ ὁποῖον δυστυχῶς πολὺ παρημελήθη παρ' ἡμῖν : τὸ σημεῖον τοῦτο εἶναι ἡ ἐθνικὴ τέχνη.

Ἐνῷ ἡ ἑλληνικὴ καλλιτεχνία, τὴν ὁποίαν οἱ αἰῶνες ἐθαύμασαν, εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἀκμῆς καὶ δόξης εἶχε φθάσει κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὥστε, μεθ' ὅλας τὰς προ-

όδους τῆς νεωτέρας τέχνης, δὲν κατώρθωσαν οἱ νεώτεροι καλλιτέχναι, ὄχι νὰ τὴν ὑπερβῶσιν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ φθάσωσι τὸ ἀμίμητον κάλλος της, ἡμεῖς σήμερον δυστυχῶς κατέχομεν θέσιν κατὰ πολὺ ὑστεροῦσαν ἐν τῇ παγκοσμίῳ καλλιτεχνίᾳ.

Δὲν ἔπρεπε ἡμεῖς, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Φειδίου καὶ τοῦ Πραξιτέλους, οἱ ζῶντες ὑπὸ φυσικοὺς ὅρους ἐξόχως εὐνοϊκοὺς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν νὰ κρατῶμεν τὰ σκῆπτρα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐν τῇ τέχνῃ ; Καὶ ὅμως, φεῦ ! εἴμεθα ξένοι πρὸς τὰ ἐθνικά μας κειμήλια, ἐνῷ ἐν τῶν κυριωτέρων μελημάτων μας ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ μελέτη τῶν σωζομένων ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἐν τῷ μουσείῳ τοῦ Λούβρου εὑρίσκεται ἀπὸ τῶν μέσων τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἓν τῶν θαυμασίων τούτων ἔργων. Εἶναι τοῦτο ἡ ***Νίκη τῆς Σαμοθράκης*** εὑρεθεῖσα ἐν τῇ πόλει Αἴνῳ, κειμένη ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς νήσου Σαμοθράκης.

Τὸ ὑπέροχον τοῦτο καλλιτέχνημα κατεσκευάσθη κατὰ τὸ ἔτος 305 π.χ. εἰς μνήμην τῆς κατὰ θάλασσαν νίκης Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1862 ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει γάλλος Πρόξενος κ. Champoiseau μεταβὰς εἰς Αἶνον διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς καὶ διατρίψας αὐτόθι ἐπί τινα χρόνον, διενήργησεν ἀνασκαφάς. Ἀνεκαλύφθησαν οὕτω τὰ ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ δωρικοῦ ρυθμοῦ μὲ στοὰν ἐκ τιτανολίθου. Εἰς ἀποστασιν πεντήκοντα μέτρων ἀπὸ τῆς στοᾶς διεκρίνετο προεξέχον τοῦ ἐδάφους τεμάχιον λευκοῦ μαρμάρου· ἀνασκάψαντες τότε βαθύτερον εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον οἱ ἐργάται εὗρον τὸ ἄγαλμα τῆς Νίκης κατεκεχωσμένον εἰς βάθος δύο μέτρων ὑπὸ σωροὺς χώματος καὶ λιθαρίων.

Ἀλλὰ τὸ ἄγαλμα ἐστερεῖτο τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν χειρῶν· διὰ τοῦτο αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξηκολούθησαν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἀνευρίσκοντο καὶ τὰ ἐλλείποντα μέλη τοῦ ἠκρωτηριασμένου ἀγάλματος· ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὲν ἀνευρέθησαν, ἀντὶ τούτων ὅμως ἤχθησαν εἰς φῶς δώδεκα πελώριοι ὄγκοι φαιοῦ μαρμάρου τῆς

ΜΥΡΕΑΙ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Θάσου καὶ ἐξ ἀκόμη πλάκες τοῦ αὐτοῦ μαρμάρου, σχηματίζουσαι ὑπόβαθρον.

Καὶ τότε μὲν μετεκομίσθη εἰς Γαλλίαν καὶ κατετέθη εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου μόνον τὸ ἄγαλμα, καθ' ὅτι τὰ ὀγκώδη ἐκεῖνα μάρμαρα ἐκρίθησαν ἄμοιρα σπουδαιότητος. Βραδύτερον ὅμως οἱ ἀρχαιολόγοι ἀνεκάλυψαν ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν τὴν πρῶραν τριήρεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἦτο ἐστημένον τὸ ἄγαλμα.

Οὕτω μετά τινα ἔτη τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ πάλιν τοῦ κ. Campoiseau ἐγένοντο ἔρευναι εἰς τὸν ἀνασκαφέντα χῶρον καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὀγκώδη μάρμαρα συνελέγησαν ἐπιμελῶς καὶ μετεκομίσθησαν εἰς Γαλλίαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐγκατάστασις τοῦ καλλιτεχνήματος εἰς τὸ μουσεῖον χωρὶς βεβαίως καμμίαν ἀνασύστασιν καθ' ὑπόθεσιν (restauration) ἀπήτησεν ὄχι ὀλίγον χρόνον. Τέλος μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1884 ἐγκαθιδρύθη ἡ ***Νίκη*** ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου της στυλοβάτου παριστῶντος τὴν πρῶραν τριήρεως· ἡ δ' ἐγκατάστασις αὕτη διήγειρε τὸν θαυμασμὸν καὶ ἐνθουσιασμὸν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Σήμερον τὸ μουσεῖον τοῦ Λούβρου κατέχει ἓν ἔτι ἀριστούργημα τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς τέχνης ἀμιλλώμενον πρὸς αὐτὴν τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου.

Ἀλλὰ τὰ σκοτεινὰ ἔτη παρῆλθον. Εἰς τὸ ἑξῆς τὰ πολυτιμότατα ταῦτα ἐθνικά μας κειμήλια, οἱ ἀνεκτίμητοι προγονικοὶ θησαυροὶ δὲν θὰ ἐκπατρίζωνται πλέον εἰς ξένα μουσεῖα. Μετὰ περισσοτέρας δὲ στοργῆς καὶ λατρείας τὸ ὄλεμμα μας θὰ στραφῇ πρὸς αὐτὰς ἀναζητοῦν ἐκεῖ τὰς τελειοτέρας τῶν ἐμπνεύσεων, συνάμα δὲ καὶ τὴν ὑψίστην τῶν ἀπολαύσεων.

Ἀγλαΐα Λ. Πρεβεζιώτου.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ξεύρετε πότε ὁ ἀνὴρ ἀνομολογεῖ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γυναικός; Ὅταν ράπτῃ μόνος του ἕνα κομβὶ στὸ φόρεμά του χωρὶς δακτυλήθρα καὶ σκουντᾷ τὸ βελόνι στὸν τοῖχο διὰ νὰ ἔμβῃ καὶ ἔπειτα τὸ τραβᾷ μὲ τὰ δόντια του διὰ νὰ ἔβγῃ ἔξω!

Η ΟΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(ΧΙΑΚΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ)

Μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρὸν ἐκάθετο εἰς τὰ Καρδάμυλα ἕνας πλούσιος πάροικος[1] μὲ πολὺ βιό, ἀμπέλια, χωράφια, χτήματα. Αὐτὸς ὁ πλούσιος εἶχεν ἕνα πολὺ μετρημένον παιδίν, ποῦ τό 'χε βαφτισμένο κάποιος ἄρχοντας ἀφ' τὸ Κάστρο[2].

Σὰν ἐκόντευεν νὰ 'πεθάνῃ ὁ ἀφέντης τοῦ παιδιοῦ, τὸ καλεῖ καὶ τοῦ λέγει:

«Γίγέ μου, τὴν εὐκή μου καὶ τὴν κατάρα μου σοῦ δίνω καὶ μὲ σπανὸ νὰ μὴ κάμῃς ποτὲ παρέϊα». «Ἔννοια σου, ἀφέντη».

Σὰν ἐμεγάλωσε τὸ παιδὶν καὶ ἦρτεν ἡ καλὴ ὥρα νὰ παντρευτῇ, ἔπρεπε νὰ πάρῃ καὶ τὴν εὐκὴν τοῦ παγηρῖ του. Φορτώνει μίαν ταχυνὴν[3] τὸ δισάκιν του 'ς τ' ἄλογό του, παίρνει καὶ τ' ἄλλα ποσάτια[4] κι' ἁρματώνει γιὰ τὴ χώρα.

Δὲν εἶχεν πά, μισὴν ὥρα δρόμο καὶ νὰ καὶ τ' ἀπαντᾷ ἕνας σπανὸς κοντὰ 'ς τὸ Λῃσταρειό[5] Ἅμα τὸν εἶδεν ἐθθυμίζεται τὰ λόγια τ' ἀφέντη του καὶ μιὰ καὶ δυὸ 'πίσω 'ς τὸ χωριό. Τὴν δεύτερην ἡμέρα ἁρματώνει πάλι· δὲν εἶχε πά, 'ς τὸ Δερφίνι[6] καὶ νὰ τ' ἀπαντᾷ πάλι ὁ ἴδιος σπανός. Ξαναγυρίζει 'πίσω. Ξεκινᾷ καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν· νὰ πάλιν ὁ σπανός. Ἄ! μά 'ντα κούρεμα[7] νὰ κάμω! νὰ γυρίσω 'πίσω πάλι; μπροστὰ θὰ 'πάγω κι' ὅ,τι θὲ[8] ἂς γίνῃ! Κάμνει τὸ σταυρό του, λαλεῖ τ' ἄλογο καὶ προφτάνει τὸ σπανό.

—Καλὴ 'μέρα, μπάρμπα.

—Καλῶς τὸ παιδίν.

—Γιὰ ποῦ μπάρμπα;

—Γιὰ τὴ χώρα.

1) Ἔγγαμος πολίτης. 2) Πρωτεύουσα τῆς Χίου. 3) Πρωΐαν. 4) Τὰ τῆς πορείας σκευη. 5) Τοπωνυμία τῆς περιφερείας Καρδαμύλων. 6) Ὅρμος ΒΑ τῆς Χίου, ἴδε Θουκυδ. 8.38. 7) Τί διάβολο θέλει.

ΚΥΡΕΑΠ

—Δὲ μοῦ θέτεις τὴν πατατοῦκά μου ἂν σοῦ βολῇ [1] 'στ' ἄλογο;

—Μπράβου, μπάρμπα· ἔλα νὰ κάτσῃς κι' ἀπάνω.

—Νὰ κάτσω, παιδίν μου.

Ἄγαλμα κόρης εὑρεθὲν ἐν Χίῳ.

Τὸ παιδὶν ἐπειδὴ ἐφοβᾶτον, ὅλον τὸ κωλυβάρε[2]. 'Στὸ δρόμουν ἐδιψάσασην. Πᾶσιν εἰς τὸ Παντουκειό[3].

1) Ἂν εἶναι δυνατὸν. 2) Ἐβάδιζεν ὄπισθεν βραδέως. 3) Ὁρμίσκος παρὰ τὸ χωρίον Σκιάδαι οὗ πολὺ μακρὰν τοῦ Δερφινίου· τὸ ὄνομα ἔκτινος Πανδοχείου βεβαίως.

Ἐκεῖ ἦταν ἕνα πηγαδάκιν ὄχι πολὺ ριχό. Φωνάζει ὁ σπανὸς τοῦ παιδιοῦ νὰ κατήβῃ νὰ τοῦ δώνῃ νὰ πιῇ· τὸ παιδὶν ἐπειδὴ ἐφοβᾶτον τοῦ 'πε νὰ κατήβῃ ὁ ἴδιος.

—Ὄχι ἐσὺ θὰ κατήβῃς. Γιὰ νὰ μὴν τὰ μωρολογοῦμεν, ἐκατέβηκε τὸ παιδὶν καὶ τοῦ 'δωκεν καί 'πιεν. Νά σου καὶ πιάνει ὁ σπανὸς ἕνα θερίο γκρεμμὸν νὰ τὸ σύρῃ τοῦ παιδιοῦ.

—Γιατί θά με σκοτώσῃς μπάρμπα;

—Θὰ μοῦ 'πῇς, καμέν' εἶν τα θὰ κάμῃς εἰς τὴ Χώρα, γιατί σε ἐσκότωσα.

—Πάγω, μπάρμπα, νὰ πάρω τὴν εὐκὴν τοῦ παγηρῖ[1] μου νὰ πάγω νὰ ζητήσω τὴν ὄμορφην τοῦ κόσμου.

—Καλὸ· ἂν θὲς νὰ μή σε σκοτώσω, θὰ μοῦ κάμῃς ὅρκο πῶς θὰ πῇς εἰς τὸν παγηρῖ σου πῶς ἐγὼ εἶμαι ὁ φιγιότσος[2] καὶ σὺ ὁ δοῦλός μου.

—Σοῦ ὁρκίζομαι 'ς τὸ θεὸ πῶς θὰ πῶ ἐδεδέτσι[3]. Σὰν ἐπήγασι 'στὴ Χώρα, ἐρωτήσασι καὶ μάθασιν τοῦ παγηρὶ τὸ σπίτιν καὶ πᾶσιν[4] καὶ τὸν εὑρίσκουσι.

—Καλῶς τὰ παιδιά. —Καλὰ νά 'σαι. —Αἴ! καὶ ποιοὶ εἶστε, καλὰ παιδιά;

—Ἐγὼ εἶμαι, λέγει ὁ σπανὸς, ὁ φιγιότσος σου ὁ Καρδαμυλίτης. —Ἀμμὲ ὁ ἄλλος;

—Δοῦλός μου. —Καὶ κάτι ἐδῶ; — Ἤρτα τὰ πάρω τὴν εὐκή σου νὰ πάγω γιὰ τὴν ὄμορφην τοῦ κόσμου. —Καλό, παιδί μου.

Σὲ λιγάκι ὥραν ἐφάγασι κι' ἀπὲ ἐρκινίσαν σου τὰ τραγούδια, ψαρμουδιές, ἤθες, παιχνίδια[5] γιὰ τὸν σπανό. Τὸ παιδὶν ἐπερέτα.

Σὰν ἐπήγασι νὰ γύρουσι,[6] λέγει ὁ παγηρὶς εἰς τὸ σπανό:

—Αἴ παιδίν μου, ἐσὺ νὰ μὴν πᾷς εὐτοῦ ποῦ μελετᾷς, γιατί θὰ σὲ φάσιν τὰ ἄγρια θερία 'ς τὸν δρόμο, μόνον νὰ στείλωμεν τὸν δοῦλό σου.

1) Ἀνάδοχος. 2) Ἀναδεξιμαῖος. 3) Τοιουτοτρόπως. 4) Ὑπῆγαν. 5) Μουσικὰ ὄργανα. 6) Κοιμηθῶσι,

ΤΥΦΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

—Καλό, παγηρῖ. Σὰν ἐγύρασι, βλέπει τὸ παιδὶν τὸν ἄφέντη του 'ς τὸν ὕπνο του καὶ τοῦ λέγει:—Ἔπαιδίν μου, αὔριον μελετᾷ ὁ παγηρῖς σου κι' ὁ σπανὸς νὰ σὲ στείλουσι νὰ πᾷ τῃ φέρῃς τὴν ὄμορφην τοῦ κόσμου. Καὶ ἠξέρω πῶς θὲς καὶ σὺ νὰ πᾷς, μόνον νὰ τῷ ζητήσῃς πέντε μουλάρια κριὰς βούδινο, ἄλλο τόσο σιτάριν κι' ἄλλο τόσο μέλι ποῦ θὰ σοῦ χρειαστοῦσι 'ς τὸν δρόμο.

—Καλόν, ἀφέντη. Ταχὺ ταχὺ σὰν ἐξύπνησεν, τοῦ λέγ' ὁ παγηρῖς του, πῶς θὰ πά' νὰ φέρῃ 'ς τὸν σπανὸν τὴν ὄμορφην τοῦ κόσμου.

—Μετὰ χαρᾶς σου, ἀφεντικό, νὰ πάγω, μόνον θὰ μοῦ δώκετε γιὰ τὸ δρόμο πέντε μουλάρια κριᾶς βούδινο, πέντε μουλάρια σιτάριν, κι' ἄλλο τόσο μέλιν.

—Νὰ σοῦ τὰ δώκωμεν, παιδίν μου. Παίρνει τα τὸ παιδὶν κι' ἁρματώνει· πηγαίνοντας, πηγαίνοντας, ὕστερ' ἀπὲ τρεῖς μῆνες πὰ 'ς τὴν Ἔρημον καὶ 'κεῖ τ' ἀπαντᾷ ἕνα κοπάδιν λιοντάρια, ποῦ χυμίσασιν κατὰ πάνω του νὰ τὸν ρουφήσουσιν ἀφ' τὴ πεῖνα.

—Σταθῆτε, τὰ λέγει, καὶ τὰ ρίχνει τὰ βούδια τὸ κριάς. Σὰν τὸ φάγασιν ἐκεῖνα εὐχαριστήθηκαν καὶ τοῦ 'πασι πάρε μιὰν τρίχαν ἀφ' τὸ ποκάρι μας καὶ σὰν σοῦ χρειαστοῦμε, τσίκνωσέ την καί ὡχονοῦ[1] θά 'μεστεν ἐκεῖ. Παίρνει την τὸ παιδὶν καὶ τὴν χώνει μέσ' τὴν ταμπακέραν του καὶ ξακολουθᾷ πάλιν τὸν δρόμον του. Νά! καὶ τ' ἀπαντοῦσιν σύννεφα μερμῆκοι μὲ φτερὰ καὶ μονομιᾶς καταπάνω του. Ρίχνει των τὸ σιτάρι. Σὰν τὸ φάγασιν εὐχαριστήθηκαν καὶ τοῦ δώκασιν ἕνα φτερουλάκι νὰ τὸ χώσῃ καὶ νὰ τὸ τσικνώσῃ σὰν τοῦ χρειαστοῦσι.

Παίρνει καὶ τὸ χώνει. Περπατῶντας μέσ' 'ς τὴν Ἔρημο, νά καὶ τ' ἀπαντοῦσιν ἀσημάρια μέλισσες πεινασμένες, ποῦ τὸν ἐτριγυρίσασιν καὶ γουγίζασι.[2] Σὰν τῶν ἔρριξεν καὶ 'κεινῶν μέλι, τοῦ δώκασιν ἕνα φτερουλάκι νὰ τὸ τσικνώσῃ σὰν τοῦ χρειαστοῦσι.

1) Ἀμέσως. 2) Ἐβόμβουν.

Ἐπῆρέν το καὶ τό 'χωσε κι' ἀπὲ ἐπήγαινεν ἐπήγαινεν κι' ὕστερ' ἀπὲ τρεῖς μῆνες θωρεῖ μιὰν πολιτείαν ποῦ λαμπεν σὰν τὸν ἥλιον καὶ μέσ' τὴ μέση εἶχεν ἕνα βουναλάκι κι' ἀπάνω σ' αὐτὸ ἦταν ἕνας ἀθεώρατος πύργος ποῦ 'βγαλεν τὸ φῶς.

Ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ εἶντα 'μ' ποῦ τρέχει.—Ἐδῶ 'ς αὐτὸν τὸν πύργον, παιδάκιν μου, κάθεται ἡ ὄμορφη τοῦ κόσμου, ποῦ τὴν φυλάγουσιν σαράντα δράκοι.

—Καλό, σᾶς εὐχαριστῶ πολύ. Πά, καὶ χτυπᾷ τὴν πόρτα τοῦ πύργου, ἀνοίγει του ὁ δράκος. —Εἶντα 'ν' θὲς ἐδῶ, καλόμ' παιδίν; —Τὸν βασιλέ. Πά' τον ἐμπρός του. —Καλή 'σπέρα, ἀφέντη βασιλέα. —Καλῶς τὸ παιδίν· εἶντα 'ν' ποῦ θὲς ἐδῶ; —Ἤρτα γιὰ τὴν βασιλοπούλα.

—Τί νὰ σοῦ πῶ, καλόμ' παιδίν. Καλόν, μὰ νὰ ξέρῃς πῶς πολλοὶ ἤρτασι καὶ κανένας δὲν ἐγύρισεν ὀπίσω· ἕνα πύργο ἐγέμισα κεφαλὲς καὶ τώρα μιὰ λείπει νὰ γλυτώσῃ[1] καὶ σοῦ παραγγέλλω νὰ φύγῃς· γιατί ἔχεις νὰ κάμῃς τριὰ στοιχήματα σὲ τρεῖς βραδυὲς κι' ἂν δὲν τὰ κάμῃς, θὰ σοῦ πάρουσιν οἱ δράκοι τὴν κεφαλή. —Εὐχαριστῶ, ἀφέντη βασιλέα, μὰ μιὰ ποῦ 'ρτα θὰ δοκιμάσω κ' ἐγὼ τὴν τύχη μου.

—Παραγγέλλ' ὁ βασιλὲς καὶ τὸν κλειοῦσι βραδὺ σὲ μιὰ κάμαραν καὶ τοῦ δίνουσι νὰ φᾷ πέντε βούδια ψημένα καὶ πέντε φούρνους χαλιά[1] σὲ μιὰ βραδυνή. Μένει μονάχον τὸ παιδίν, τοῦ 'ρχεται νὰ σκάσῃ, δὲν ἠξεύρει εἶντα νὰ κάμῃ. Κλαὶ καὶ δέρνεται, ἔρχουνται τὰ μεσάνυχτα καὶ μαῦρος ἴδρως τὸν περιχύνει, κοντεύγει νὰ ξημερώσῃ, τὸ κριὰς ἄγγιχτο. Νὰ καὶ θυμίζεται τὴν τρίχα τῶν λιονταριῶν, τσικνώνει την κι' ὡχονοῦ ἔρχουνταί σου τὰ λιοντάρια.

—Εἶντα 'μ' ποῦ θὲς, ἀφέντη, ἀπὲ μᾶς. —Νά φᾶτε τὸ κριὰς καὶ τὰ χαλιά. —Μετὰ χαρᾶς σ' ἀφέντη. 'Αρχινοῦν σου καὶ σ' ἕνα πάτερ ἡμῶν τὸ φαγεῖν ὅλο γλυτωμένο. —Θὲς τίπο-

1) Νὰ τελειώσῃ.
2) παξιμάδια.

ΚΥΡΕΑΙ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

τε ἄλλο, ἀφέντη; —Ὄχι, σᾶς εὐκαριστῶ πολύ. Φεύγουσιν τὰ λιοντάρια καὶ πέφτει τὸ παιδὶν καὶ γέρνει.

Σὰν ἐξύπνησεν ὁ βασιλὲς ταχὺ ταχύ, ἐπῆρεν τοὺς δράκους καὶ πῆγεν εἰς τὴν κάμαραν τοῦ παιδιοῦ. Θὼροῦσιν ἀπ' ἐδῶ θωροῦσιν ἀπ' ἐκεῖ κριάς, χαλιὰ πούβετι.[1]

—Μπράβου σου, παιδίν μου, τό 'καμες τὸ στοίχημα. Περνᾷ ἡ 'μέρα ἔρχεται βραδὺ καὶ τὸν κλειοῦσι πάλι σὲ μιὰ θερίαν κάμαρα σιδεροκλειδωμένην ποῦ 'χε μέσα μιὰν καραβιὰν σιτάριν, κριθάριν, καλαμποῦκιν, μαυροκοῦκκιν, σησάμιν, σπασούριν, βασόλια, βασόλες, κουκκιά, ροβίτια ἀνακατεμένα ὅλα καὶ τοῦ λέγ' ὁ βασιλές, πῶς σὲ μιὰν βραδυνὴν πρέπει νὰ τὰ ξεχωρίσῃ χωριστὰ ὅλα. Ἔκατσεν τὸ παιδὶν κ' ἐσκέβγετο. Σὲ λιγάκιν ὥρα ἔρκεται 'ς τὸν νοῦν του τὸ φτερουλάκι τῶν μερμήκων, τσικνώννει το κι' ὠχονοῦ νά σου κι' ἔρκουνται οἱ μερμῆκοι τῆς Ἔρημου.

—Εἶντα 'μ' ποῦ θές, ἀφέντη, ἀπὲ μᾶς; πὰς καὶ θὲς νὰ φᾶμε τοῦτα νάϊ ὅλα;—Ὄχι—Ἀμμέ;—Νὰ τὰ ξεχωρίσετε χωριστά. Καὶ νά σου μιὰν καὶ δυὸ 'ς ἕναν πιστεύω ἦσαν ὅλα ξεχωριστά.—Θὲς τίποτε ἄλλο;—Ὄχι, σᾶς εὐκαριστῶ καὶ χάνουνται οἱ μερμῆκοι.

Πέφτει πάλι 'ς τὸν ὕπνο. Ταχὺ ταχὺ νά σου κ' ἔρκεται πάλιν ὁ βασιλὲς κ' οἱ δράκοι. Σὰν τά 'δασι ξεχωρισμένα ἐσαστίσασι. Πιάνει τον ἀφ' τὴν χέραν ὁ βασιλὲς καὶ τοῦ λέγει: Ἐσὺ θά 'σαι ὁ γαμπρός μου· μόνον ἕνα στοίχημα θὰ κάμῃς ἀκόμη: αὔριο θὰ γίνῃ ἡ κόρη μου χῆνα μαζὶ μὲ δυὸ δοῦλές της καὶ θά 'μπῃ μέσα 'ς τὴν λίμνη γιὰ νὰ λουστῇ· ἐσὺ τότε ἂν τὴν ἐγνωρίσῃς θὰ γέν[2] ἡ κόρη μου ἐσόνα.

Τὸ παιδὶν σὰν ἐβράδυασεν ἐπῆγεν νὰ γύρῃ κ' ἐκεῖ τοῦ 'ρτεν εἰς τὸν νοῦν του τὸ φτερουλάκι τῆς μέλισσας, τσικνώννει το καὶ νά σου κ' ἔρκουνται ἡ μέλισσες τῆς Ἔρημου. —Εἶντα θὲς, ἀφέντη; —Εὐτὸ κι' εὐτὸ μοῦ 'πεν ὁ βασιλές— Καλὸν τοῦ λέγ'

1) Πουθενά. 2) Εἶναι.

ἡ βασίλισσα. Ἐγὼ θὰ παραφυλάγω ἀπόψε τὴν βασιλοποῦλαν κι' αὔριο μὲς τὴν λίμνη σὰν κουλουμπᾶ, θὰ πετῶ γύρου γύρου 'ς τὴν κεφαλήν της.— Εὐκαριστῶ πολύ· κι' ἀπὲ ἐφύγασιν ἡ μέλισσες. Σὰν ἐξημέρωσε παίρνουσιν τὸ παιδὶν ὁ Βασιλὲς κ' οἱ δράκοι καὶ τὸ πᾶσι 'στὴν λίμνη ποῦ κουλουμποῦσαν ἡ τρεῖς χῆνες.—Ποιὰ γὲν ἀφ' τὰς τρεῖς, λέγ' ὁ Βασιλές, —Κείνη νὰ γέν, λέγει τὸ παιδὶν, ποῦ τὴν ἐγνώρισεν ἀφ' τὴν μέλισσα.—Αἴ! ἐκέρδισες τὰ στοιχήματα. Ἐσόναν γὲν ἡ βασιλοποῦλα. Παίρνει τὴν τὸ παιδὶν, παίρνει καὶ τὰ καλὰ καὶ μιὰν καὶ δυὸ 'στοῦ παγηρῖ. Τότε τοῦ 'πεν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ σπανοῦ. Πιάνουν μού τον τὸν κακὸν σπανὸν καὶ δένουσ σού τον σὲ δυὸ ἄγρια μουλάρια ποῦ τὸν ἐσκίσασιν 'ς τὴν μέση. Τὸ βράδυ ἐκάμασι γάμους καὶ χαρὲς καὶ ξεφάντωσες καλὲς, καί φυγα κ' ἐγὼ ἀπ' ἐκεῖ, μ' ἕνα κόσκινο φακῆ.

ΤΑ ΔΥΟ ΣΠΑΘΙΑ

Ναί, δίνε ἐσὺ τὴν εὐτυχιὰ στὴν πλάσι,
'στὰ μάτια φῶς, 'στὰ στήθη τὴ χαρά,
ἄνοιγε δρόμους νέους γιὰ νὰ περάσῃ
'στὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἡ ***Λευτεριά.***

—

Καὶ σὺ 'στὰ ὕψη, ἀθάνατη ρομφαία,
σὰν ἥλιος χύνε θεία φεγγοβολὴ
κ' ἐμπρὸς στὴ ***Λευτεριὰ*** καὶ στὴν ***'Ιδέα***
'στοῦ Προμηθέως τὸ χέρι λάμψ' ἐσύ.

Στ. Μαρτζώκης

ΑΚΥΡΕΛΗ

ΔΕ ΘΕ ΝΑ ΠΩ

Δὲ θὲ νὰ πῶ ς' ἐσᾶς ὅλους τοὺς ἤχους
ποῦ 'χτὰ φτερά της ἔκλεισε ἡ ψυχὴ
σὲ πειὸ χρυσάφι ἐλάξεψε τοὺς στίχους
κ' ἔν' ἄσμα νέο στὰ στήθη μου ἀντηχεῖ.

—

Πόσες ἰδέες μεγάλες φτερουγίζουν
στὸ νοῦ μου καὶ γυρεύουνε νὰ βγοῦν,
δὲ θὰ σᾶς πῶ ποιαὶ πόθοι μὲ φλογίζουν
καὶ πόσοι κόσμοι μέσα μου δὲν ζοῦν.

—

Τοὺς πιὸ μεγάλους ἤχους θὲ νὰ πάρω
Γιὰ σᾶς, δειλοί, στὴν ἄχαρη τὴ γῆ.
Δὲ φοβοῦμαι 'στὸ μνῆμά μου τὸ χάρο.
'Επλέχτη ὁ νοῦς 'στῶν κόσμων τὴν αὐγή.

—

Κι' ὅταν στὸ χῶμα μέσα θὲ νὰ γύρω,
λευκοὶ κρῖνοι θὰ κάμωνὰ γενοῦν
κ' ἰδέες καὶ πάθοι κι' ὄνειρα σὲ μοῦρο
'Αγγικτοι φθόγγοι στὰ ὕψη θὰ χυθοῦν.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ὁ τετραετὴς Νῖκος παίζει σιδηρόδρομον

—Γιαγιὰ σήκω λιγάκι παρακαλῶ γιὰ νὰ περάσῃ τὸ τραῖνο μου.

—Δὲν μπορῶ τ'ρα νὶ ἀνησυχήσω.

— . . . Αἴ καλό, θὰ πῶ 'ς τοὺς ἐπιβάτας μου πῶς δὲν μπορεῖ τώρα νὰ περάσῃ τὸ τραῖνο γιατὶ εἶνε μιὰ χονδρὴ ἀγελάδα 'ς τὸ δρόμο.

ΝΕΚΡΑΝΘΕΜΑ

Εἰς Τον Θανατον
Του ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

«Δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ Σὲ λατρεύσω τόσον, ἀγάπη μου, ἐὰν δὲν ἠγάπων πλειότερον Σοῦ τὴν Τιμήν».

(Lovelace)

Ὑπεράνω τῶν ἐκτάσεων πτερυγίζει μελανόπτερος, νεφελοσκεπής, ἐπισείουσα τοὺς σκιώδεις ἐκ μαύρης γάζης πέπλους καὶ καὶ τὴν λελυμένην μέλαιναν κόμην της ἡ ἀπέραντος μαύρη ὀδύνη.

Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Πενθεῖ ἡ γαλανὴ πόλις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων ἀντὶ τῆς περικαλλοῦς ἀλουργίδος της φορεῖ τώρα μαύρην τήβεννον πένθους. Ὁ θεοειδὴς βασιλεύς της κεῖται νεκρός. Ὁ ἰδεώδης ***λεβέντης,*** τὸ θρυλλικὸν ***Βασιλόπουλο τῶν παραμυθιῶν***, μὲ τὰ ὁποῖα ἠγραῖα μάμμη ἐδαυκάλιζε τέως τὰς νύκτας παρὰ τὴν ἑστίαν τὸν Πόθον καὶ τὰ Ὄνειρα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τρυφερῶν της ἐγγόνων ὀχρυσοθώραξ Ἐρωτόκριτος, ἔμελλεν ἐπὶ κεφαλῆς στρατιᾶς ἀηττήτου, χρυσοφαλάρου ἐπιβαίνων ἵππου, μὲ ἀπαστράπτουσαν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, νὰ εἰσελάσῃ ἔκπαγλος κατα-

ΚΥΨΕΛΗ

κτητὴς εἰς τὴν γῆν τῶν προαιωνίων πόθων. Καὶ νὰ στεφθῇ ἔπειτα ὁμοῦ μὲ τὴν λατρευτὴν Ἀρετοῦσάν του ὀνειρώδης ἄναξ τῆς ὀνειρώδους ταύτης Ἐδέμ, κάτωθεν σεπτοῦ καὶ σελαγίζοντος τρούλλου, ὅπου αἰῶνας ἤδη πτερυγίζει ἡ γλαυκὴ Ἰδέα καὶ τὸ ἀνέσπερον ὄνειρον.

Ἀλλ' ὁ θρυλλικὸς αὐτὸς Ἐρωτόκριτος, ὁ ἡλιογέννητος ἱππότης τοῦ ξίφους καὶ τοῦ ἔρωτος, δὲν ὑπάρχει πλέον.

Κοιμᾶται ὠχρὸς καὶ ἄπνους ὑπὸ κῦμα ἀνθέων εἰς μακρόστενον φέρετρον.

Καὶ πλησίον τοῦ φερέτρου τούτου γονυπετεῖς, ἡνωμέναι εἰς τὴν συμφοράν, ἀμφότεραι τὸ αὐτὸ φέρουσαι ἀκάνθινον τῆς θλίψεως στέμμα, συνενόουν τὰ δάκρυά των δύο ὑπάρξεις πολυκύμαντοι, ἓν θυελλόπληκτον ἔαρ καὶ εἷς χιονοσκεπὴς χειμών, ἡ γραῖα ἄνασσα καὶ παρ' ὀλίγον ἄνασσα!...

Ἡ κ. Ἀσπασία Μάνου.

Πέριξ ὅλοι καὶ ὅλα θρηνοῦν.

Καὶ μόνη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ γενικοῦ θρήνου, μεταξὺ ἑνὸς θρόνου καὶ ἑνὸς φερέτρου, ἡ ἀπηνὴς Εἱμαρμένη γελᾷ. Γελᾷ τὸν σκληρόν, τὸν ἄγριον, τὸν τραγικὸν αὐτῆς γέλωτα. Καὶ ἀνακαγχάζει ἡ Ἠχὼ τὴν χλεύην τῶν ἀνθρωπίνων.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος, καθ' ἣν ἕν θρασὺ μικρόβιον ἐτόλμησε, χλευάζον τὸ ἄωτον ἀνθρώπινον μεγαλεῖον, νὰ πλήξῃ καὶ ἐκμηδενίσῃ τὸν κραταιὸν ἄνακτα ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἀκμῆς, τὸν σθεναρὸν ἥρωα ἐν τῇ στιγμῇ τῆς μεγαλουργίας, τὴν ἰσχὺν ἢ τὴν μεγαλοφυΐαν ἐν τῇ στιγμῇ τῆς πανσθενοῦς αὐτῆς ἐξελίξεως.

Πρὸ εἴκοσι καὶ τριῶν αἰώνων ἄλλος Ἕλλην βασιλεὺς συνώνυμος τοῦ ἤδη θρηνουμένου εἰς τὸ ζενὶθ εὑρισκόμενος τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης του, ἐνῷ ἡ μεγαλοπράγμων αὐτοῦ δεξιὰ ἔδιδε σάρκα καὶ ὀστᾶ εἰς τὸ μεγαλοφυέστατον τῶν πολιτικῶν σχεδίων, εἷς ἀδιόρατος ἐχθρὸς ἰσχυρότερος τῶν ἀναριθμήτων στρατιῶν τοῦ Κοδομανοῦ, ἓν κατάρατον μικρόβιον ἑλονοσίας, τὸν ρίπτει νεκρόν· καὶ ἐκμηδενίζει τὴν μεγαλεπήβολον δρᾶσιν, τὴν σπινθηρίζουσαν σκέψιν, τὴν κεραυνοβόλον προέλασιν. Ἐὰν τὸ βδελυρὸν μικρόβιον, σεβόμενον πλειότερον τὴν αἴγλην τοῦ βασιλικοῦ στέμματος δὲν ἐτόλμα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ὅστις παρ' ὀλίγον ὑπὸ τὸ στιβαρὸν βῆμά του νὰ ὑποτάξῃ σύμπασαν τὴν τότε γνωστὴν ὑφήλιον. αἱ τύχαι τῆς ἀνθρωπότητος θὰ ἦσαν ἀλλοῖαι ἀνὰ τοὺς αἰῶνας.

Ἀλλ' ἄλλως ἔδοξεν εἰς τὸ παντοδύναμον μικρόβιον· καὶ νεκρῶσαν τὸν γίγαντα ἐκεῖνον τοῦ ἠθικοῦ σθένους, μετέβαλε τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος, τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας καὶ τὰς φάσεις τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ καὶ ἤλλαξεν οὕτω κρίκους πολλοὺς εἰς τὴν ἄλυσσον τῶν αἰώνων. Ἀλλὰ τώρα παρὰ τὸ ἀνηλεὲς αὐτὸ φέρετρον δὲν θρηνοῦμεν μόνον τὸν ἄνακτα ὅστις, ἂν καὶ ὄχι ἐφάμιλλος τοῦ συνωνύμου του Μακεδόνος ἥρωος, εἶχεν ὅμως, ὡς ἐκ τῆς συγχρόνου ἱστορικῆς φάσεως, εὐρυτάτην τὴν ἐπίδρασιν τόσον ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς πατρίδος του, ὅσῳ καὶ ἐπὶ τῆς πανευρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἐξελίξεως.

Θρηνοῦμεν ἐπίσης παρὰ τὸν νεοσκαφῆ τοῦτον τάφον τὸν θρυλλικὸν ἡγεμόνα, ὅστις, ἁπλοῦς καὶ ἀπέρριτος ἐν τῇ ἀγνότητι τῆς ψυχῆς καὶ τῇ εὐγενείᾳ τοῦ χαρακτῆρός του, δὲν ἐδίστασε νὰ ἀνυψώσῃ μίαν χαριτόβρυτον ἀστὴν μέχρι τοῦ θρόνου του, τὸν ὁποῖον πριγκήπισσαι ἐπωφθαλμίων, ἀνυψῶν συνάμα τοῦ ἀγνοῦ Ἔρωτος τὴν μυρσίνην ὑπεράνω τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος· θρηνοῦμεν τὸν ἀκραιφνῆ Ἕλληνα βασιλέα, *τὸ βασιλόπουλο τῶν παραμυθιῶν*, ἐνσαρκωθὲν καὶ ἀποκρυσταλλωθὲν εἰς ἕνα ἰδανικὸν τύπον ἱππότου ἄρχοντος, ὅστις πάντοτε ὑπελάνθανεν ἐν τῇ ἐθνικῇ μας συνειδήσει.

ΚΥΡΕΑΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ὄχι μόνον ἡ ἐπίσημος Ἑλλάς, ὄχι μόνον ἡ σύγκεντρος τοῦ ἔθνους ἀτομικότης, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπανταχοῦ ἑλληνικὴ ἑστία θρηνεῖ τὸν ἰδεώδη τῆς ἑλληνικῆς ἑστίας ἥρωα, ὅστις ὡς ἐφέστιον θεότητα ἐν τῷ βωμῷ τοῦ βασιλικοῦ του οἴκου ἔστησε τὸ οἰκογενειακὸν ἰδεῶδες, τὸν ἄδολον Ἔρωτα, τὴν ἱπποτικὴν Τιμήν.

Ὁ Ἔρως του, ὁ ἁγνὸς καὶ μυροβόλος, ὅστις φαίνεται ψελλίζων πρὸς τὴν ἰδεώδη του νύμφην τὰ ὑπέροχα ταῦτα ῥήματα: «Δὲν θὰ ἠδυνάμην νά Σε λατρεύσω τόσον ἀγάπη μου, ἐὰν δὲν ἠγάπων πλειότερον Σοῦ τὴν Τιμήν», τὸν περιβάλλει μὲ φωτοστέφανον ὀνειρώδους αἴγλης ἀμαυρούσης ἐπὶ τοῦ μετώπου του τὴν λάμψιν τῶν ἀδαμάντων τοῦ βασιλικοῦ στέφους.

Θὰ μείνῃ δὲ αἰωνίως ἄδυτος ἐν τῇ ἑλληνικῇ ψυχῇ, ἥτις καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τοῦ μακροῦ βίου της τὴν πρώτην εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις της θέσιν ἀπονέμει εἰς τὸ ὑψηλόν ἰδανικὸν τοῦ συζυγικοῦ ἔρωτος καὶ τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, ἥτις τοσούτῳ ὑπέροχον τῇ παρέχει θέσιν ἀπέναντι τῶν ἐθνῶν τῆς Δύσεως.

ΣΤΟΝ ΝΕΚΡΟ ΒΑΣΙΛΕΑ

Α'.

Κορώνα βαρυτίμητη, δόξας χρυσῆ πορφύρα,
'ποῦ ὁ θρίαμβος ὁ φτερωτὸς 'σὲ θρύλλων φέρνει θρόνο,
ράκη τὰ ρίχτει, τὰ πατεῖ θανάτου μαύρη Μοῖρα,
κι' ἀνθεῖ 'σὲ μέτωπο νεκρὸ ἡ Ματαιότης μόνο!...

—

Γιὰ Ῥήγα Σ' ἐπερίμενε ἡ Ῥήγισσά μας Πόλι
κι' ἄνθη χρυσᾶ 'ς τοὺς κήπους της λουλούδιζε γιὰ Σένα·
Γιά Σὲ βογγοῦσαν τοῦ Ναοῦ οἱ ξακουσμένοι θόλοι·
μὰ τἄνθη 'ς ἕνα φέρετρο 'ριχθῆκαν μαζωμένα!

Β'.

Τὸν Χάρο πῶς δεν 'νίκησε, Ῥήγα μου, ἡ λεβεντιά Σου,
'ποῦ τὴν ἐφίλησε γλυκὰ ἡ Νίκ' ἡ λευκοφόρα;

ἡ μυρωμένη νειότη Σου, ἡ ἁπλαστη ὠμορφιά Σου
πῶς κοίτετ' ἄφωνη, χλωμή, λιβανισμένη τώρα;

—

Κι' ἂν ἡ ἀνδρεία, ἡ ἐμμορφιὰ κ' ἡ νειότη, μαζωμένα
ν' ἀντισταθοῦν δὲν 'μπόρεσαν 'ς τὴ θεριωμένη φύσι,
ὁ Ἔρως, Ῥήγας πεθὸ τρανὸς ἀκόμη κι' ἀπὸ Σένα,
πῶς κἂν αὐτὸς δὲν 'μπόρεσε τὸν Χάρο νὰ νικήσῃ;

—

Θρηνοῦσε πλάϊ 'ς τὴ κλίνη Σου ἡ κόρη ἡ μαυρομμάτα
'ποῦ τὴν ζωή της θἄδινε 'Σέ γιὰ ν' ἀναστήσῃ·
ἄχ! οὔτ' αὐτὴ δὲν 'μπόρεσε ἀπ' τὴ θλιμμένη στράτα,
—ὅπως δὲν μπόρεσ' ὁ Ὀρφεύς, —ξανὰ νά σε γυρίσῃ!...

—

Πῶς 'μαραθῆκαν τἀνθηρὰ τὰ ροδοστέφανά Σου;
Τῆς Θρᾴκης τὰ δαφνόκλαρα πῶς τώρα δὲν θυμᾶσαι;
ἡ γαλαναὶς ἐλπίδες Σου καὶ τὰ χρυσᾶ ὄνειρά Σου
ποῦ φτερουγιάζουν, Βασιλεῦ, τώρα 'π' ὠχρὸς κοιμᾶσαι;...

Γ'.

Κοιμήσου, Ῥήγα μου, γλυκά!... κι' ὅσῳ περνοῦν τὰ χρόνια,
ὠνειρεμένε ἀρχάγγελε μὲ τὴν οὐράνια χάρι,
μέσ' 'ς τὴν καρδιά μας θὲ ν' ἀνθῇ ἡ μνήμη Σου αἰώνια,
Σύ, ἄνθος τῶν ὀνείρων μας, τῆς λεβεντιᾶς καμάρι!

—

Τώρα ἐπάνω Σου θ' ἀνθῇ ἡ πασχαλιὰ ἡ δροσάτη
καὶ ἡ ἐρωτικὴ μυρτιὰ κ' ἡ δάφν' ἡ μυρωμένη·
κι' ἁγνὴ Μανοῦλα, ἡ Πατρίς, μὲ δακρυσμένο μάτι,
ῥόδα θὰ ρίχνῃ κι' ἁπαλὰ σιμά Σου θὰ διαβαίνῃ.

—

Θὰ κελαϊδῇ 'ς τὸν τάφο Σου τὸ ἐρωτεμένο ἀηδόνι,
θὰ κλαίῃ τἄστρο πῶσβυσε, τῆς νειότης Σου τὸν Μάϊ
καὶ ὁ Δικέφαλος Ἀητὸς χρυσᾶ φτερὰ θ' ἁπλώνῃ...
'ς τὸ θρόνο θά Σε σκέταζε, 'ς τὴ γῆ θά Σε σκεπάῃ!

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Δ'.

Σ' τὸν οὐρανὸ 'ποῦ 'πέταξες Σέ χαιρετίσαν ἥλιοι,
λουλούδισ' ὁ Παράδεισος ὁ μοσχομυρισμένος
καὶ 'σὲ ἀγγέλων στόματα ἀνθῆσαν ὕμνοι χίλιοι·
γιατ' ἦσουν ἄγγελος ξανθὸς 'ς τὴ γῆ μας 'ξωρισμένος....

—

Κι' ἔξαφνα τὴν Πατρίδα Σου θυμήθηκες καὶ πάλι·
αἰθέριο πέπλο 'φόρεσες τὴ Γαλανὴ Σημαία,
ἔβαλες φωτοστέφανο τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ κάλλη
κ' ἔφυγες 'κεῖ 'π' ἀθάνατη λάμπ' ἡ γαλάζια Ἰδέα ..

Ε'.

Ἡ κόρη 'ποῦ Σ' ἀγάπησε θὰ γένῃ ὠχρὰ Σελήνη,
μέσα 'ς τὰ πένθη τῆς νυκτὸς καλόγρηα τυλιγμένη,
κι' ὅπως τὸν Ἐνδυμίωνα χλωμὴ θωροῦσ' ἐκείνη,
μέσ' 'ς τὸν αἰώνιον ὕπνο Σου θὰ Σε θωρῇ θλιμμένη.

—

Βασίλισσα τῆς συμφορᾶς μέσ' 'ς τοὐρανοῦ τὰ βάθη,
μέσα 'ς τὰ σύνεφα χλωμὴ Νεράϊδα θὰ διαβαίνῃ
καὶ βαρυαναστενάζοντας τἀνήκουστά της πάθη
'ς ὅλα τὰ λούλουδα τῆς γῆς τὸ δάκρυ της θὰ ραίνῃ!...

Πέραν 16 'Οκτωβρ. 1920. **Κορνηλία Ε. Ταβανιώτου.**

ΛΟΙΠΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἐρωτοῦν τὸν Κον' Αγαθόπουλον.

—Διατὶ δὲν παρευρέθης εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Δ.;

—Μπᾶ φίλέ μου, ἐκεῖνος μήπως ἦλθέ ποτε εἰς τὴν ἰδικήν μου;

Ἡ Α.Σ. ὁ Καισαρείας ΝΙΚΟΛΑΟΣ

πολαπλῶν φυσικῶν φαινομένων, τῆς βλαστήσεως, τῶν ἐκ τῆς θερμότητος καὶ ὑγρασίας θανατηφόρων ἐπιδημιῶν, ἐνδημικῶν νόσων, κατήντησε θρησκόληπτος καὶ λίαν δεισιδαίμων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ δεισιδαίμων, πᾶν φυσικὸν φαινόμενον, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶν δυστύχημα τὸ ἀναφέρει καὶ τὸ συσχετίζει μὲ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ· καὶ ταῦτα διὰ διαφόρων προσευχῶν, θυσιῶν, στερήσεων, βασάνων ἑκουσίων, προσπαθεῖ νὰ ἐξευμενίσῃ. Ὑπάρχει μάλιστα παρ' Ἰνδοῖς μία τάξις ἀσκητῶν μουσουλμάνων, οἱ Φακίραι, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦσι διὰ τῶν στερήσεων καὶ διαφόρων δοκιμασιῶν καὶ σωματικῶν βασάνων, εἰς ἃς ὑποβάλλονται ἑκουσίως, νὰ κερδήσωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν τοῦ Βράχμα.

Διὰ τῆς μεγάλης μυστικιστικῆς πίσεώς των ὑποβάλλουσιν ἑαυτοῖς εἰς τοιοῦτο σημεῖον τὴν ὑπομονήν, τὴν προπόνησιν εἰς τὰς στερήσεις, εἰς τοὺς πόνους, ὥστε μεταπίπτουσιν εἰς μίαν παθολογικὴν ὑστερικὴν κατάστασιν, ὅπου ἡ ἔμμονος ἰδέα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας των καὶ ἡ ἐκτάκτως ἀναπτυσσομένη μεγάλη θέλησις διὰ σωματικὰς στερήσεις καὶ ἡ σωματικὴ ἀναισθησία, κατορθώνουσι θαύματα ὑπερφυσικὰ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ καὶ

ΚΥΦΕΑΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΤΑ ΕΚΟΥΣΙΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΥ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου Προύσης ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ὅσῳ μέγας καὶ ἂν ἦναι εἷς λαός, εἷς ἄνθρωπος, εἶναι πάντοτε ἡ συνισταμένη: δηλ. τὸ ἀποτέλεσμα δύο μεγάλων παραγόντων: τῆς κληρονομικότητος καὶ τοῦ φυσικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, δηλ. τῆς φύσεως καὶ τῆς κοινωνίας, ἐν αἷς ἀναπτύσσεται καὶ ζῇ. Διὰ τὸν ἀγρότην καὶ τὸν χωρικὸν εἶναι κυρίως ἡ πέριξ φύσις· διὰ τὸν ἀστὸν καὶ τὴν βιοτέχνην ἡ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐτῆς. Ἡ Μεγάλη Ἀσία καὶ μάλιστα αἱ Ἰνδίαι, ἔχουσι τὰ ὑψηλότερα καὶ μεγαλείτερα ὄρη, τὸ μέγα ψῦχος (Θιβὲτ), τὴν μεγίστην θερμοκρασίαν (νότιαι Ἰνδίαι) τοὺς μεγάλους ποταμούς, τὰς μεγίστας ἐρήμους, τὰ μεγάλα δάση, τὰς τρομερὰς καὶ παρατεταμένας βροχάς, τὴν τρομερὰν, ποικίλην καὶ ἀειθαλῆ βλάστησιν καὶ φυτείαν μὲ τὰ πολυποίκιλα χρώματα τῶν φυτῶν, ἀνθέων, ζῴων, μὲ τὰ ζωηρότατα χρώματα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ ἡλίου, τὰ ἐκ τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς διαθλάσεως τοῦ φωτὸς προερχόμενα. Ἐπομένως ὁ ἰνδικὸς λαὸς ἐγένετο ὡς ἐκ τοῦ περιβάλλοντος εἰδωλολάτρης καὶ ὡς ἐκ τῶν

αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ μορφωμένου κόσμου, μὴ εἰδικοῦ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ φαινόμενα ταῦτα.

Αἱ Ἰνδίαι ἦσαν ὀνομασταὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος δι' ὑπερφυσικὰ θαύματα τῶν φακιρῶν. Καὶ κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀκόμη, ὁπόταν τὰ εἰς Ἰνδίας ταξείδια ἦσαν λίαν ἐπικίνδυνα καὶ λίαν ἐπίπονα καὶ δαπανηρά, προσείλκυον κόσμον περιηγητῶν θαυμαζόντων τὰ θαύματα αὐτῶν.

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀμασείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Βεβαίως καθίσταται φυσιολογικὸν θαῦμα νὰ ἐνταφιασθῇ κυριολεκτικῶς ἐντὸς τῆς γῆς εἷς φακίρης ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ κατόπιν νὰ ἐξέλθῃ ζῶν, σῶος καὶ ἀκέραιος ὡς ἀναστηθεὶς Λάζαρος. Εἶναι ἐπίσης ὑπερφυσικὸν θαῦμα νὰ κρατήσῃ εἷς φακίρης τὴν χεῖρα εὐθεῖαν ὑψωμένην, ἀκίνητον, εἰς μίαν μόνιμον θέσιν ἐπὶ τόσον χρόνον ὥστε οἱ ὄνυχες αὐξανόμενοι, καὶ καμπτόμενοι νὰ διατρυπῶσι τοὺς μῦς τῆς παλάμης.

Εἶναι τὰ ἀνωτέρω ζητήματα φαινόμενα αὐθυποβολῆς, ἥτις μεγάλως ἀναπτύσσει μέχρις ὑπερφυσικοῦ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐκτάκτως διὰ προπονήσεως προερχομένην σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀναισθησίαν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς, ἀναισθησίαν διὰ τοὺς σωματικοὺς καὶ ψυχικοὺς πόνους εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε εἷς φακίρης δύναται ὁ ἴδιος νὰ διατρυπᾷ διὰ πε-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

πυρακτωμένης βελόνης τὰς σάρκας του· καὶ τοῦτο εἶναι στίγμα δηλ. σημεῖον σωματικῆς ἀναισθησίας.

Στίγμα ψυχικῆς ἀναισθησίας ἐξικνουμένης μέχρι τῆς ἀρνήσεως τῆς ζωῆς εἶναι ἡ αὐτοκτονία, εἰς ἣν προσφεύγουσι πολλοὶ Ἰνδοί, ριπτόμενοι ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τοῦ ἅρματος τοῦ Βράχμα ἵνα μὲ ἀπώλειαν τῆς ζωῆς κερδήσωσι τὴν αἰωνίαν ζωὴν τοῦ παραδείσου.

Εἰς ἓν ἐκ τῶν πολλῶν ἐκουσίων βασανιστηρίων, εἰς ἃ ὑποβάλλονται οἱ θρησκόληπτοι Ἰνδοί, εἶναι ἡ δι' ἀγκίστρων ἀπαιώρησις τοῦ ἐκουσίου μάρτυρος τῆς βραχμανικῆς θρησκείας.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς θρησκευτικῆς ταύτης βασάνου λαμβάνει χαρακτῆρα δημοσίας λαϊκῆς θρησκευτικῆς τελετῆς, περιλαμβανούσης 4 δραματικὰς πράξεις.

Πρῶτον ἐκτελεῖται ἡ εἰσαγωγὴ 3—4 ἰσχυρῶν σιδηρῶν ἀγκίστρων εἰς τοὺς μῦς (κρέατα) τῆς ράχεως τοῦ μάρτυρος τῆς θρησκείας.

Δεύτερον ἡ προσήλωσις τῶν ἀγκίστρων εἰς τὸ ἄκρον ἑνὸς ἱστοῦ μήκους 10 περίπου μέτρων δι' ἰσχυρῶν σχοινίων.

Τρίτον προώθησις τοῦ ἱστοῦ τούτου εἰς τὸ κενὸν δηλ. τὸν ἀέρα· ὁ ἱστὸς εἶναι στερεωμένος ἐπὶ ἰσχυρῶν στύλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἱστός, ὁ φέρων τὸν μάρτυρα, κινεῖται ὡς μοχλὸς (κούνια) ὁριζοντίως καὶ κυκλοτερῶς.

Τέταρτον ἡ περιστροφικὴ ἢ ὁριζοντία κίνησις τοῦ μάρτυρος διαρκεῖ μίαν ἢ δύο ὥρας δηλ. μέχρις ὅτου τὰ ἄγκιστρα διαρρήξωσι τὰς σάρκας του καὶ ἀποσπασθῶσιν ἀπ' αὐτῶν.

Ἀξιοπιστότατοι μάρτυρες Εὐρωπαῖοι ὁμολογοῦσιν ὅτι ἐκ τῶν πληγῶν τούτων οὔτε ρανὶς αἵματος ἐξέρχεται οὔτε καὶ τὰ ἄγκιστρα εἶναι αἱματοβαφῆ καὶ ὅτι τὰ τραύματα θεραπεύονται αὐτομάτως τὸ πολὺ ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Κατὰ τὴν αἰώρησίν του ὁ μάρτυς κρατεῖ ἀσπίδα καὶ ξίφος καὶ ἐκτελεῖ διαφόρους κινήσεις μαχομένου πολεμιστοῦ.

Κατὰ τὴν αἰώρησίν του ὁ μάρτυς ὀφείλει οὐχὶ μόνον νὰ μὴ ἐκφράσῃ μεταμέλειαν, ἀλλὰ οὐδὲ τὸν παραμικρὸν μορφασμὸν

παραπόνου ἢ πόνου οὔτε καὶ νὰ δακρύσῃ, ἄλλως ἡ βάσανός του θεωρεῖται βέβηλος καὶ ἀποπέμπεται ἀπὸ τῆς θρησκευτικῆς παριᾶς ὡς ἀκάθαρτος καὶ ἄπιστος.

Ἐνίοτε ἡ τοιαύτη μαρτυρικὴ βάσανος εἶναι μία ἱερὰ πρὸς τὸν θεὸν ὑπόσχεσις (τάξιμο) κατόπιν πραγματοποιήσεως ἑνὸς πόθου ἢ ἐπιθυμίας.

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἡ γέννησις κόρης θεωρεῖται δυστύχημα καὶ οἱ γονεῖς κλαίουν ἐνῷ ἡ ἀπόκτησις ἄρρενος θεωρεῖται εὐτύχημα· ὑπάρχουσι γυναῖκες, αἱ ὁποῖοι ὑπόσχονται (τάζουν) πρὸς τὸν Βράχμαν μίαν τοιαύτην ἀπαιώρησιν ἀρκεῖ ν' ἀποκτήσουν ἄρρεν, μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου ὀφείλουν νὰ ἐκτελέσουν τὸ τάξιμο ἐπὶ ποινῇ θανάτου διὰ τὴν παράλειψιν τῆς ὑποσχέσεώς των.

Ἡ θρησκευτικὴ πίστις τῶν ὀπαδῶν τῆς θρησκευτικῆς ταύτης δοκιμασίας διδάσκει ὅτι ἐὰν ὁ βασανιζόμενος ἦναι ἁγνὸς καὶ ἡ βάσανος αὐτοῦ εὐπρόσδεκτος τῷ θεῷ, τότε ὁ κρεμαζόμενος δὲν αἰσθάνεται ἄλγος καὶ ὡς διασκέδασιν ἐκτελεῖ τὴν βάσανον. Τοὐναντίον ἐὰν ἦναι ἁμαρτωλὸς τότε αἰσθάνεται φρικτοὺς πόνους, δυσφορίαν κτλ.

Ὁ μέλλων νὰ ὑποστῇ τὴν ἀπαιώρησιν ὀφείλει ἐπὶ ἓν ἔτος νὰ προετοιμασθῇ διὰ καθημερινῶν λουτρῶν, δι' ἀναγνώσεως (δηλαδὴ αὐτοϋπνωτισμοῦ) τῶν ἱερῶν θρησκευτικῶν ᾀσμάτων τῆς Bhagavata, διδάσκεται ὑπό τινος καθηγητοῦ τῆς δογματικῆς τῆς Βράχμα τὰς κινήσεις καὶ χειρινομίας, ἃς τινας ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ κατὰ τὴν ἀπαιώρησιν, ὀφείλει νὰ ἐπαλείψῃ τὸ σῶμά του δι' ἐλαίου, ὅπερ ἐξηγεῖ μέχρι τινός καὶ τὴν ταχεῖαν ἐπούλωσιν τῶν τραυμάτων, ὡς ἐκ τῆς ἀσηψίας καὶ καθαριότητος τοῦ σώματος διὰ τῶν καθημερινῶν λουτρῶν καὶ τῆς ἐλαιώδους ἐπαλείψεως.

Παραλλήλως μὲ τὴν ἀπαιώρησιν γίνονται ἑκατόμβαι διαφόρων κερασφόρων ζώων καὶ μετ' αὐτῶν λαϊκαὶ πανηγύρεις, διασκεδάσεις.

Θρησκευτικὴ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν κοσμογα-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἡ Α. Σ. ὁ Ἄϊτον ΙΩΑΚΕΙΜ

νίαν ἡ θεὰ Kali (=θεὰ τῆς καλωσύνης Καλὴ) ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ δαίμονος Darika (θεοῦ τῆς Κακίας), τὸν ὁποῖον ἐδάγκασεν εἰς τὴν ὀσφὺν καὶ τὸν ἐνίκησεν. Ἡ θεὰ αὕτη εἶναι πάροχος μεγάλων ἀγαθῶν (ἀφοῦ εἶναι ὄνομα καὶ πρᾶγμα Καλή). Τὸ ἐκχυνόμενον αἷμα (ἐὰν ἐκχέηται,) εἶναι ἐξιλαστήριος προσφορὰ καὶ θυσία εἰς τὴν θεάν.

Ἡ ἀλληγορία αὕτη σημαίνει πάλιν τῆς Κακίας καὶ Ἀρετῆς καὶ ὁμοιάζει μὲ τὴν Γιγαντομαχίαν τῆς ἑλληνικῆς μυθολογίας, ἥτις πολλὰ παρέλαβεν ἐκ τῆς Ἰνδο-ἀριανῆς μυθολογίας καὶ σανσκριτικῆς γλώσσης.

Οἱ διάφοροι περιηγηταὶ ἀναφέροντες τὰ θρησκευτικὰ ταῦτα βασανιστήρια ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ἔμφυτον παρὰ τοῖς Ἀσιάταις, καὶ δὴ τοῖς Ἰνδοῖς, αἱμοχαρὲς αἴσθημα. Ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς τοιαῦτα αἱμοχαρῆ ἀγρια θεάματα δὲν ἦσαν δυσάρεστα. Ἡ Ρώμη καὶ ὁ λαὸς αὐτῆς ἐζήτουν μεγαλοφώνως Panem et Circences, ἄρτον καὶ θεάματα αἱματηρὰ εἰς τὸ Κολοσσαῖον τὸ περίφημον Ἀμφιθέατρον τὸ δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 80,000 θεατὰς καὶ ὅπου ἐγίνοντο αἱ θανατηφόροι μονομαχίαι καὶ ὁ ὑπὸ

πεινασμένων λεόντων ὁ ἀσπαραγμὸς τῶν πρώτων μαρτύρων τοῦ γριστιανισμοῦ.

Θρησκευτικὰ μαρτύρια διὰ πυρὸς δοκιμασίας ὑψίσταντο κατὰ τὸν μεσαίωνα καὶ διάφοροι αἱρετικοὶ ἢ ὡς μάγοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Διαβόλου καταγγελλόμενοι καὶ ἐπὶ πυρὸς ἀποθνήσκοντες· αἱ τοιαῦται θρησκευτικαὶ θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἀπεκλήθησάν εὐφήμως auto da fé = ἔργα πίστεως.

Ἡ Α. Σ. ὁ 40ὸς Ἐκκλησιῶν ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ἐφεῦρε προσχήματα ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας νὰ κορέσῃ τὰ πάθη του καὶ τὰς ἀγρίας ὁρμάς του. Καὶ αὐταὶ αἱ ταυρομαχίαι εἶναι λείψανα ἀταβισμοῦ αἱμοχαρῶν ἀπολαύσεων.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν μήπως ἔπαυσαν αἱ αἱματοχυσίαι;

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἐγένετο κατόπιν 20 ὅλων αἰώνων χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ κατηχήσεως.

Ἀλλ' ἂς μὴν ἀπελπίζωμεν· ἡ γῆ καὶ ἡ ἀνθρωπότης εὑρίσκεται ἐν τῇ νηπιώδει αὐτῆς καταστάσει· μόλις ἀριθμοῦμεν Ἱστορίαν ἓξ χιλιάδων ἐτῶν· οἱ γεωλόγοι καὶ πετρολόγοι μᾶς βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ γῆ ἔχει ζωὴν ἀκόμη 40 ἑκατομμυρίων ἐτῶν· πιστεύσωμεν εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ μετεμψύχωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐγὼ τοὐλάχιστον πιστεύω.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἄλλως τε ἡ κληρονομικότης ὑπάρχει θεωρητικῶς, ἐπιστημονικῶς, ἰατρικῶς καὶ ἀνθρωπίνως· καὶ τί ἄλλο λοιπὸν εἶναι, κατ' ἐμέ, ἡ κληρονομικότης παρὰ μία μοιραία, ἀόρατος μετεμψύχωσις; Ἐπομένως, ἀναγνῶσταί μου, σᾶς δίδω συνέντευξιν μετὰ 39 ἑκατομμύρια χρόνια, ὁπόταν ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ ἐκπολιτισθῇ, θὰ ἔχῃ γίνῃ ὑπερφυής, ὑπερευγενής, ὑπεράνθρωπος, θὰ ζῇ εἰς ἕνα πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν παράδεισον θείων σκέψεων, ἐπιθυμιῶν καὶ ἀπολαύσεων· καὶ τότε θὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ ἑνὸς ὑψηλοτέρου θείου θέματος. Ὑγιαίνετε καὶ καλὴν ἀντάμωσιν.

Ι. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

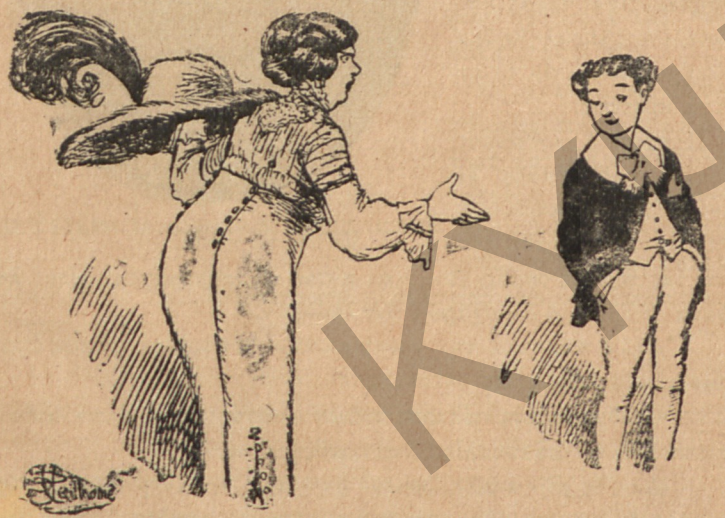

—Πῶς ὀνομάζεται ὁ γραμματεὺς τοῦ παπάκη σου; ἠρώτα ἡ ἐνδιαφερομένη νηπιαγωγὸς τὸν Νίκον.

—Τί εἶνε γραμματεὺς κυρία;

—Νά, ἐκεῖνος ποῦ γράφει. Λοιπόν;..

—Κονδυλοφόρος...

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ NIGHTINGALE

Η ΙΔΡΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἑωρτάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη ὀργάνωσις ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀγγλίδα ***Φλωρεντίαν*** Nightingale.

Κατὰ κόρον ἐλέχθη ὅτι ἡ γυνὴ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν παγκόσμιον φιλανθρωπικὴν κίνησιν. Ἐὰν ἔχῃ οὕτως, —ὅπερ οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ,—ἡ Φλωρεντία Νάϊτινγκαιηλ εἶναι ἀναμφιλέκτως ἓν τῶν φωτεινοτέρων ὑποδειγμάτων τοῦ τύπου τούτου.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰωβιλαίου τούτου ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου τὰς ἑξῆς πληροφορίας περὶ τῆς διασήμου ταύτης γυναικός.

«Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός, ὅστις ἰδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς παγκοσμίου τιτανομαχίας ἀνεκτιμήτους παρέσχεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν δεινῶς δοκιμασθεῖσαν ἀνθρωπότητα, ἱδρύθη κατὰ τὸ 1854 ἐν καιρῷ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅτε Ἀγγλία καὶ Γαλλία, συμμαχοῦσαι μετὰ τῆς Τουρκίας, ἐπολέμουν κατὰ τοῦ ἰσχυροῦ τότε ρωσσικοῦ κολοσσοῦ. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1854 δύο ἔνδοξοι νῖκαι τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἐδόξασαν τὴν βρεττανικὴν σημαίαν.

Ἀλλὰ μετὰ τῆς διαφημίσεως τῶν νικῶν τούτων ἠκούσθη καὶ μία ἔκκλησις πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν. Ἑκατοντάδες Ἄγγλων στρατιωτῶν ἦσαν πληγωμένοι καὶ ἀπέθνησκον δι' ἔλλειψιν περιθάλψεως καὶ νοσηλείας.

«Ποῦ εἶναι αἱ γυναῖκές μας» ἔκραζον ἀποθνήσκοντες οἱ γενναῖοι πολεμισταί· «ἐὰν ἤξευραν πόσην ἀνάγκην αὐτῶν ἔχομεν, δὲν θὰ μας ἄφινον ν' ἀποθάνωμεν ὡς σκύλοι, ἀλλὰ θὰ ἔτρεχαν νὰ μᾶς ἀνακουφίσουν μὲ τὰς τρυφερὰς περιποιήσεις των».

Ἡ ἐφημερὶς «Times» ἐδημοσίευσε τὸ ἑπόμενον ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Κριμαίας: «Οἱ τραυματίαι ἀποθνήσκουσι χωρὶς

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

νὰ ληφθῇ ἡ ἐλαχίστη φροντὶς πρὸς διάσωσίν των». Οἱ δυστυχεῖς κατάκεινται ἐκεῖ, ὅπου τοὺς μετεκόμισαν ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης οἱ σύντροφοί των, εἰς τοὺς ὁποίους ὅμως δὲν ἐπετράπη νὰ παραμείνουν πλησίον των. Οὕτως ἀποθνήσκουν ἐγκαταλελειμμένοι εἰς τὴν τύχην των».

Ἡ ἔκκλησις αὕτη εἰσηκούσθη· μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ συνελέγησαν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πασχόντων. Ἀλλὰ δὲν ἤρκει τοῦτο μόνον. Ὑπῆρχεν ἀνάγκη νοσοκόμων συστηματικῶς μορφωμένων, γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν νὰ συνενώσωσι καὶ τὴν τρυφερότητα καὶ εὐαισθησίαν των καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἁβραὶ χεῖρες θὰ ἦσαν ἰσχυραὶ καὶ ἀκαταπόνητοι εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς φιλανθρωπίας.

Ἀλλ' ἰδοὺ μία εὐγενὴς γυνή, ἡ Φλωρεντία Νάϊτινγκαίηλ, ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα τὰς ἐκδουλεύσεις της.

Αἱ θλίψεις καὶ αἱ δυστυχίαι τῶν ἄλλων εὕρισκον ἠχὼ εἰς τὴν εὐαίσθητον καρδίαν τῆς εὐγενοῦς ταύτης γυναικός. Ἤδη πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης εἶχε κατανοήσει τὴν ἀνάγκην τῆς μορφώσεως πεφωτισμένων νοσοκόμων καὶ εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς τοῦτο ἐπισκεφθεῖσα τὰ κυριώτερα καὶ τελειότερον λειτουργοῦντα νοσοκομεῖα καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ μελετήσασα τὴν λειτουργίαν των. Μετὰ τοῦτο ἐπεχείρησεν ἀμέσως νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν της· ἀπαυδήσασα ὅμως ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας, ἀπεσύρθη εἰς τὴν λαμπρὰν ἐν Derbyshire κατοικίαν της ὅπως ἀναπαυθῇ ἐπί τινα χρόνον. Ἐκεῖ διαμένουσα ἤκουσε τὴν ἔκκλησιν τῆς πατρίδος καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πρὸς αὐτὴν καθῆκόν της.

Ἀμέσως ἔγραψε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας προσφερομένη νὰ παράσχῃ τὰς ἐκδουλεύσεις της· ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς συγχρόνως πρὸς αὐτὴν ἀπηυθύνθη ὅπως τῇ ἀναθέσῃ τὴν νοσηλείαν τῶν τραυματιῶν, καθ' ὅτι, ὡς ἔλεγεν, οὐδεμίαν ἄλλην γυναῖκα ἐγνώριζεν ἐν Ἀγγλίᾳ ἱκανὴν διὰ τὸ μέγα τοῦτο καὶ ἐπίπονον ἔργον.

Ἄνευ τῆς ἐλαχίστης βραδύτητος ἡ Φλωρεντία Nightingale διηυθέτησε τὰ πάντα. Μεταξὺ ἑκατοντάδων γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι προσεφέρθησαν νά την ὑπηρετήσωσιν ὡς νοσοκόμοι, ἐξέλεξε μόνον τριάκοντα ὀκτώ, ὅτε δὲ τὰ πάντα ἡτοιμάσθησαν, αἱ νοσοκόμοι αὗται ἐπικληθεῖσαι ***Ἀδελφαί***, ἐγκατέλειψαν μετὰ τῆς ἀρχηγοῦ αὐτῶν τὴν πατρίδα των, σπεύδουσαι ἐκεῖ ὅπου τὸ καθῆκόν τας ἐκάλει.

Μετά τινας ἡμέρας ἡ συνοδεία τῶν νοσοκόμων ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐγκατέστη εἰς τὸ αὐτόθι στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον, κείμενον ἐπὶ τοῦ ἄνωθι τῆς Χρυσουπόλεως λόφου. Τότε ἀκριβῶς οἱ Ἄγγλοι ἐνίκων ἐν Ρωσίᾳ τὴν λαμπρὰν νίκην τοῦ Inkermann, ὅπου ὅμως καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπληγώθησαν. Ὅλοι οὗτοι οἱ τραυματίαι μετεκομίσθησαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ ἐν Χρυσουπόλει νοσοκομεῖον τῶν «Ἀδελφῶν.»

Ἐκεῖ αἱ νοσοκόμοι ἀφωσιωμέναι εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον των, ἡμέραν καὶ νύκτα περιεποιοῦντο τοὺς ἀσθενεῖς, μετὰ παραδειγματικῆς ἀφοσιώσεως ἀνακουφίζουσαι τὰ δεινά των. Οἱ στρατιῶται μετὰ δακρύων εὐγνωμοσύνης ἐδέχοντο τὰς περιποιήσεις τῶν εὐγενῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι χάριν αὐτῶν ἐγκατέλειψαν τὰς ἑστίας των καὶ πᾶσαν ἀνάπαυσιν. Πάσας ὅμως ὑπερέβαινε κατὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ αὐταπαρνησίαν ἡ ἀρχηγὸς αὐτῶν Δὶς Nightingale. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι βαθείας νυκτὸς εὑρίσκετο αὕτη εἰς ἀδιάκοπον κίνησιν, ἐπισκεπτομένη τοὺς ἀσθενεῖς καὶ παρέχουσα εἰς αὐτοὺς τὰς πεφωτισμένας της περιθάλψεις. Καὶ μόνη ἡ παρουσία της ἤρκει ὅπως τοὺς ἀνακουφίσῃ· ἓν βλέμμα της, ἓν μειδίαμά της διέσπειρε μεταξύ των παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα.

Ἀλλὰ καὶ τὸ κτίριον ὁλόκληρον καὶ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα τοῦ νοσοκομείου ὑπέστησαν ἀληθῆ μεταμόρφωσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν της· τὰ ἀκάθαρτα καὶ παρημελημένα ἐκεῖνα κτίρια μετεβλήθησαν τώρα εἰς καθαρά, φαιδρὰ καὶ ἄνετα οἰκήματα, ὅπου οἱ ἀναρρωνύοντες στρατιῶται ἀπελάμβανον γλυκὺ θάλπος

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

καὶ κατὰ φαιδροὺς ὁμίλους ἠδύναντο νὰ συνδιαλέγωνται, ν' ἀναγινώσκωσιν ἢ νὰ καπνίζωσιν.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία τῇ ἔγραφε πολλάκις ζητοῦσα μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος πληροφορίας περὶ τῶν τραυματιῶν. «Διαβεβαιώσατε τοὺς ἀγαπητούς μου στρατιώτας,» ἔγραφεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ της πρὸς τὴν Φλωρεντίαν, «ὅτι θλίβομαι διὰ τὰ δεινά των καὶ θαυμάζω τὸ θάρρος καὶ τὸν ἡρωϊσμόν των· ἡμέραν καὶ νύκτα αὐτοὺς σκέπτομαι καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω συχνάκις εἰδήσεις περὶ αὐτῶν.»

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τῆς βασιλίσσης προὐξένησεν ἀπερίγραπτον χαρὰν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς στρατιώτας, πολλὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῆς ἐτοιχοκολλήθησαν εἰς τοὺς τοίχους τοῦ νοσοκομείου.

Τὸ ὄνομα τῆς Φλωρεντίας Nightingale ἐγένετο ἤδη πανταχοῦ γνωστόν. Οἱ «Times» ἐδημοσίευσαν τὴν ἑπομένην ἐπιστολὴν ἀποσταλεῖσαν ἐκ τοῦ πολεμικοῦ μετώπου. «Ὅπου τὰ δεινά, ἡ ἀσθένεια καὶ ἡ καταστροφὴ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν φοβερωτέραν μορφήν των, ἐκεῖ θὰ συναντήσητε ἀφεύκτως καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ταύτην γυναῖκα· ἡ ἐπίδρασίς της εἶναι εὐεργετικὴ ἀκόμη καὶ εἰς τὴν ἀγωνίαν τῶν θνησκόντων. Εἶναι ὁ ἀγαθὸς δαίμων τῶν φιλανθρωπικῶν ἐκείνων ἱδρυμάτων καὶ ὅταν ἡ λεπτοφυὴς μορφή της διέρχηται τοὺς διαδρόμους, ἕκαστος τῶν νοσηλευομένων στρατιωτῶν προσβλέπει αὐτὴν μετ' εὐγνώμονος συγκινήσεως ὡς παρήγορον ἄγγελον. Ὅταν δὲ ὅλοι οἱ ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι ἀποσύρωνται τὴν νύκτα πρὸς ἀνάπαυσιν, τότε μόνη αὐτὴ ἐν τῇ νυκτερινῇ σιγῇ καὶ σκοτίᾳ, κρατοῦσα μικρὰν λυχνίαν, περιέρχεται τὰς αἰθούσας τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐπισκέπτεται ἕνα ἕκαστον τῶν ἀσθενῶν ἵνα βεβαιωθῇ ἂν αἱ διαταγαὶ τοῦ ἰατροῦ ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἀμέσου βοηθείας. Δὲν ἠπατήθη λοιπὸν ὁ ἀγγλικὸς λαός, ὅτε ἀπερχομένην εἰς τὴν φιλάνθρωπον ἀποστολήν της, ἀνευφήμει ἀποκαλῶν αὐτὴν ἡρωΐδα. Καὶ δικαίως τὸ ὄνομα τῆς ἡρωΐδος ταύτης ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου κατέστη προσφιλὲς εἰς πᾶσαν

γωνίαν τῶν Βρεττανικῶν νήσων. Σύζυγοι, μητέρες, τέκνα, ἀδελφαί, τὴν ἠγάπησαν θερμῶς καὶ τὴν ηὐλόγουν καθ' ἑκάστην».

Τέλος ὁ Κριμαϊκὸς πόλεμος ἔληξε καὶ ἡ εἰρήνη ἀνέτειλεν ἀνὰ τὴν Εὐρώπην. Οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται ἐπανῆλθον εἰς τὴν

Ἡ Α. Ε. ὁ Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει κ. ΕΥΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

γενέθλιον καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Φλωρεντίας ἔληξεν· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ αὐτὴ τὸν τόπον τῆς δράσεώς της, ἔστησεν ἐν Κριμαίᾳ ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Balaklava πελώριον σταυρόν,

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερεύνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ὁ ὁποῖος διακρίνεται καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὑπενθυμίζων εἰς τοὺς πλέοντας πόσην δύναμιν ἔχει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις μιᾶς γυναικός.

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν ἐκ Κριμαίας ἐπανελθόντων στρατιωτῶν ἐγένετο πανηγυρικὴ ἐν Ἀγγλίᾳ, πάντες δὲ ἀπλήστως ἤκουον τὰς διηγήσεις τῶν γενναίων πολεμιστῶν, οἱ ὁποῖοι διεκρίθησαν διὰ τὸν ἡρωϊσμόν των· ἀλλ' ἰδίως τὸ ἐνδιαφέρον πάντων ἐξήγειρεν ἡ περιγραφὴ τῆς μετριόφρονος καὶ ἀθορύβου δράσεως τῶν εὐγενῶν γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Φλωρεντίας Nightingale ἔσωσαν διὰ τῆς αὐταπαρνησίας καὶ τῶν τρυφερῶν των περιποιήσεων καὶ ἀπέδωκαν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὰς οἰκογενείας των τόσους ἄνδρας.

Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς διενήργησε τότε ἔρανον ὀνομασθέντα Nightingale fund (κεφάλαιον Νάϊτγκαίηλ) πρὸς ἵδρυσιν σχολῆς νοσοκόμων, ἥτις καὶ ἱδρύθη ἐν Λονδίνῳ ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Ταμέσεως ἐν Surray.

Ἐκεῖ ὀρθοῦται εἰς φυσικὸν μέγεθος ὁ ἀνδριὰς τῆς Φλωρεντίας παριστῶν αὐτὴν φέρουσαν στολὴν νοσοκόμου καὶ κρατοῦσαν τὴν λυχνίαν μὲ τὴν ὁποίαν συνείθιζε νὰ περιέρχηται τὸ νοσοκομεῖον τῆς Χρυσουπόλεως.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ἀμείβουσα τὰς εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας τῆς ἐξόχου γυναικός, τῇ ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου. Τὸ παράσημον τοῦτο εἶναι σταυρὸς ἐρυθρὸς, περιαβλλόμενος ὑπὸ μέλανος πλαισίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκονται αἱ λέξεις: ***Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες***· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταυροῦ εἶναι ἐγγεγραμμένα τὰ γράμματα V. R. (Victoria Regina), ἄνωθεν δὲ αὐτῶν ὑπάρχει προσκεκολλημένον ἀδαμάντινον στέμμα. Τὸ παράσημον φέρει πρὸς τούτοις μὲ χρυσᾶ γράμματα τὴν λέξιν ***Κριμαία***, ὄπισθεν δὲ λέξεις τινὰς ἰδιοχείρως ὑπὸ τῆς Βασιλσίσης γραφείσας σχετικὰς πρὸς τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς Φλωρεντίας Nightingale.

Τότε ὅλαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις υἱοθέτησαν τὸ ἔργον τῆς σεμνῆς αὐτῆς ἱερείας τοῦ ἀγαθοῦ, συμφωνήσασαι ὅπως πᾶς

ὅστις ἤθελεν ἀναλάβει ἔργον νοσοκόμου μεταβαίνων εἰς οἱονδήποτε πολεμικὸν μέτωπον διατελῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν ὅλων τῶν Εὐρωπ. κρατῶν. Σύμβολον δὲ τῆς οὕτω διενεργουμένης φιλανθρωπίας ὡρίσθη ὁ περιώνυμος Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τοῦ Ἁγ. Γεωργίου.

Σήμερον καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην ὑπάρχουσι πολλαὶ ἑταιρεῖαι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, παρέχουσαι λαμπρὰς ὑπηρεσίας ἐν καιρῷ πολέμου. Οὕτως εὐεργετικώταται ὑπῆρξαν αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τοῦ 1870—71 καί,— ἵνα παραλείψωμεν τοὺς ἄλλους,— κατὰ τὸν τελευταῖον πανευρωπαϊκὸν πόλεμον, ὅτε, ὡς γνωστόν, ἡ δρᾶσις τῶν νοσοκόμων τοῦ Ἐρ. Σταυροῦ ὑπῆρξεν ἐξόχως εὐεργετική.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἵδρυσε νέον παράσημον, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη ***Βασιλικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρός***. Τοῦτο εἶναι προωρισμένον ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι μετ' αὐταπαρνησίας καὶ ἀφοσιώσεως ἐπιδίδονται εἰς τὴν νοσηλείαν τῶν πασχόντων στρατιωτῶν. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ σταυροῦ ἐρυθροῦ, περιπλαισιουμένου διὰ χρυσοῦ πλαισίου καὶ φέροντος εἰς τὸ κέντρον προτομὴν τῆς βασιλίσσης, ἐφ' ἑκάστου δὲ τῶν τριῶν σκελῶν ἀνὰ μίαν τῶν λέξεων ***Πίστις***, ***Ἐλπὶς***, ***Ἔλεος***, καὶ ἐπὶ τοῦ τετάρτου σκέλους κάτω τὴν χρονολογίαν 1883.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι πρώτη ἐτιμήθη διὰ τοῦ παρασήμου τούτου ἡ Φλωρεντία Nightingale, εἰς τὴν φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικὴν δρᾶσιν τῆς ὁποίας ὀφείλεται ἡ ἵδρυσις τοῦ ***Ἐρυθροῦ Σταυροῦ***.

ΑΓΛΑΪΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

Ποιὸς 'ξεύρει ἂν μικρὸ πουλὶ 'ς τὸν Πλάστη κελαϊδήσῃ
γιὰ 'κεῖνον ὁποῦ τοὔρριξε ἕνα σπυρὶ σιτάρι,
ἢ τὸ μυρμῆγκι δεηθῇ, 'ποῦ τἄφησε νὰ ζήσῃ,
ἂν δὲν λυθῇ τὸ κρῖμά του κ' εὑρῇ κ' ἐκεῖνος χάρι;

(Ἀχ. Παράσχου)

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

«Ἀποθάνωμεν ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ
Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν.»

«Ὅταν ἤρθε ἡ ὥρα νὰ τουρκέψῃ ἡ Πόλι καὶ ἐμπῆκαν μέσα οἱ Τοῦρκοι, ἔτρεξε ὁ βασιλιᾶς μας κοβάλλα' στ' ἄλογό του νά τους ἐμποδίσῃ.

Ἦταν πλῆθος ἀρίθμητο ἡ Τουρκιά· χιλιάδες τον ἔβαλαν 'στὴ μέση, κ' ἐκεῖνος χτυποῦσε κ' ἔκοβε ἀδιάκοπα μὲ τὸ σπαθί του. Τότε 'σκοτώθη τἄλογό του κ' ἔπεσε κι' αὐτός. Κ' ἐκεῖ ποῦ ἕνας 'Αράπης 'σήκωσε τὸ σπαθί του νὰ χτυπήσῃ τὸν βασιλιᾶ, ἦρθε ἄγγελος Κυρίου καί τον ἅρπαξε καί τον 'πῆγε 'ς μιὰ σπηλιὰ βαθειὰ 'ς τὴ γῆ κάτω, κοντὰ 'ς τὴν Χρυσόπορτα. Ἐκεῖ μένει μαρμαρωμένος ὁ βασιλιᾶς καὶ καρτερεῖ τὴν ὥρα νἄρθῃ πάλι ὁ ἄγγελος νά τον σηκώσῃ. Οἱ Τοῦρκοί το 'ξέρουν αὐτό, μὰ δὲν μποροῦν νὰ 'βροῦν τὴν σπηλιὰ 'ποῦ εἶναι ὁ βασιλιᾶς· γι' αὐτὸ ἔκτισαν τὴν πόρτα ποῦ 'ξεύραν πῶς ἀπ' αὐτὴν θὰ ἔμπῃ ὁ βασιλιᾶς γιὰ νά τους πάρῃ 'πίσω τὴν Πόλι. Μὰ ὅταν εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θὰ κατεβῇ ὁ ἄγγελος 'ς τὴ σπηλιὰ καὶ θά τον ξεμαρμαρώσῃ καὶ θά τον δώσῃ 'ς τὸ χέρι του πάλι τὸ σπαθί, 'ποῦ εἶχε 'ς τὴ μάχη.

Καὶ θὰ σηκωθῇ ὁ βασιλιᾶς καὶ θὰ μπῇ 'ς τὴν Πόλη ἀπ' τὴ Χρυσόπορτα, καί κυνηγῶντας μὲ τὰ φουσᾶτά του τοὺς Τούρκους, θά τους διώξῃ ὡς τὴν κόκκινη μηλιά».

Ταῦτα λέγει ἡ ἐθνικὴ παράδοσις περὶ τοῦ τελευταίου Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, ὅστις δικαίως δύναται νὰ ὀνομασθῇ Ἐθνομάρτυς τῆς Ἑλληνικῆς Τιμῆς. Διότι χάριν αὐτῆς καὶ μόνης ἐπότισε μὲ τὸ αἷμά του τὸ πεδίον τῆς μάχης περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς πολυδακρύτου ἐκείνης Τρίτης 29 Μαΐου τοῦ 1453.

Ἐκεῖνο, ὅπερ ὑπερήσπιζε κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς πολεμικῆς τραγῳδίας σκηνὴν ὁ ἱπποτικὸς Ἕλλην ἄναξ, δὲν ἦτο πλέον ἡ ἐλευθερία τοῦ Γένους. Αὐτὴ εἶχε πλέον ἐκλείψει ὑπὸ τὸν ἀ-

θρόον πεδιοπλόκτυπον τῆς νικηφόρου τῶν ἐχθρῶν εἰσελάσεως ἐντὸς τῶν τειχῶν. Ὀλίγιστοι δὲ μόνον πολεμισταὶ ἔμενον περὶ αὐτὸν παλαίοντες τὴν ἀπεγνωσμένην τοῦ θανάτου πάλην, πάλην καθ' ὅλα ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν τριακοσίων του.

Ἀπὸ τῆς προτεραίας ὅτε ὁ ἥρως βασιλεὺς διὰ καταλλήλων δημηγοριῶν ἀνεπτέρωσε πάντων τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν τόλμην, ἅπαντες ἀνέκραξαν ὡς ἀντάξιοι κληρονόμοι τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος: «***Ἀποθάνωμεν ὑπὲρ τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν***».

Κοινωνήσας δὲ τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ Λειτουργίαν, ἥτις ἀποτελεῖ μοναδικὸν δρᾶμα ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως ἐγκαρδιώσῃ τοὺς μαχητὰς διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· ἀλλ' ἔχων ὑπ' ὄψιν μᾶλλον τὸν ἔντιμον θάνατον, ἢ τὴν νίκην, ἦλθε φέρων στολὴν ἁπλοῦ στρατιώτου, ἵνα διαλάθῃ τὸν ἐχθρόν, καὶ μὴ ζωγρηθῇ ἢ ἀτιμασθῇ νεκρὸς ὑπ' αὐτοῦ. Ἐφόρει δὲ μόνον τὰ χρυσοκέντητα αὐτοκρατορικὰ πέδιλα ὅπως ἀναγνωρίσωσι δι' αὐτῶν τὸ πτῶμά του οἱ ὁμογενεῖς καὶ το παραλάβωσι κρυφίως ἵνα μή ὁ Ἑλληνισμὸς μετὰ τῆς ἥττης δεχθῇ καὶ τὴν ὕβριν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ νεκροῦ βασιλέως του.

Ἀλλ' ὅτε ἡ νίκη ὁριστικῶς ἐτάνυσε τὰς πτέρυγας μακρὰν τῶν Ἑλλήνων συναποφέρουσα καὶ τὴν τελευταίαν τῆς πιπτούσης αὐτοκρατορίας ἐλπίδα, ὁ τελευταῖος τῶν Παλαιολόγων δὲν ἐγκατέλιπε τὴν ἀπαισίαν σκηνήν. Ἀλλ' ἄγνωστος ἀκόμη εἰς τὰ πανταχόθεν ἤδη πλημμυροῦντα ἐχθρικὰ στίφη, ὥρμησεν ἀκόμη κατ' αὐτῶν ἔφιππος ὡς ἦτο κραδαίνων τὸ ξίφος ὡς ἡ ἐκθαμβοῦσα προσωποποίησις τοῦ ὑπερτάτου ἡρωισμοῦ τοῦ κεραυνοβολοῦντος μὲ τὴν ἀστραπὴν τῆς Προμηθείου τόλμης του αὐτὸν

ΚΥΡΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

τὸν βρέμοντα κερκυνὸν τῆς ἐχθρικῆς βίας, ἥτις ἀκατάσχετος ἐφορμᾷ ἵνα τον πατάξῃ. Τότε, βλέπων ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν δακτύλων πλέον ἀριθμούμενοι σύντροφοί του ὁλονὲν ἀπεδεκατίζοντο καὶ μὴ θέλων νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἀνέκραξεν: «***Οὐκ ἔστί τις τῶν Χριστιανῶν τοῦ λαβεῖν τὴν κεφαλήν μου;***» Ὢ στιγμὴ τραγική, στιγμὴ μεγάλη καὶ ἀλησμόνητος, μόνον τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἀξία!

Ὁ αὐτοκράτωρ ζητεῖ ὡς χάριν, ὡς ἔλεος παρὰ τῶν ὑπηκόων του, τῶν συντρόφων καὶ ἀδελφῶν του ἐν τῷ θανάτῳ, νά τον ἀπαλλάξωσι τῆς ζωῆς· ὄχι ἵνα τον ἀπαλλάξωσιν ἀτομικῶς τῆς σκληρᾶς τύχης, ἥτις ἀναμένει ὅλα τὰ τέκνα του· ἀλλ' ἵνα σώσωσι τὸν ὑπέρτιμον Ἑλληνισμὸν ἀπὸ τὸ στίγμα τῆς ζωγρήσεως τοῦ ἄρχοντος καὶ ἡγέτου του.

Ὁ πατὴρ ζητεῖ παρὰ τῶν υἱῶν του τὴν εὐεργεσίαν νὰ φυλάξωσι καθαρὸν καὶ ἄψογον τοῦ Γένους τὸ μέτωπον, τετιμημένον καὶ λάμπον καὶ ἐν τῇ ἥττῃ του, ὅπως δυνηθῇ ἄνευ ἀποστροφῆς ν' ἀποθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερόν της φίλημα τώρα μὲν ἡ Ἀθανασία ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἡ ἀποθεοῦσα τοὺς ἱεροὺς ὑπὲρ τῆς Ἰδέας ἀγῶνας, ἔπειτα δέ, ὅταν ὁ καιρὸς ἐπιστῇ, καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς Ἐλευθερίας!

Ὁποία ἥττα ἐνδοξοτέρα τῆς νίκης τοῦ νικητοῦ! ὁποία εὐτυχὴς δυστυχία μυριάκις γλυκυτέρα τοῦ κακοδαίμονος ὄλβου τῶν τυράννων τῆς γῆς, τῆς θριαμβευούσης βαρβαρότητος τοῦ Νέρωνος, τοῦ Ἀττίλα, τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β΄ !. . .

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἡ σκληρὰ τοῦ Βυζαντίου Μοῖρα ἀνεκάγχασε τραγικῶς μὲ σαρδώνιον χλεύην· καὶ ἀντὶ τῆς ἐλεήμονος Χριστιανικῆς χειρός, ἣν ὁ ἀθάνατος ἑτοιμοθανὴς ἐζήτησε, τῷ δίδει ἕνα Τοῦρκον φονέα μαῦρον ὡς ὁ συντελούμενος ἤδη παμμέλας πολιτικὸς ὄλεθρος τοῦ κρατιστοῦ Βυζαντίου, τῆς τότε Μητροπόλεως τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ὁμοίως κατὰ τοὺς κατόπιν αἰῶνας ὅταν οἱ Πρόδρομοι τῆς Ἐλευθερίας Ἁρματωλοὶ ἔβλεπον εἰς τὰ ὄρη, ὅπου ἐμάχοντο, ἄφευκτον πλέον τὴν ζώγρησιν ἢ τὸν φόνον των ὑπὸ τῶν πανταχόθεν αὐτοὺς κυκλούντων ἐχθρῶν, ἱκέτευον μετὰ πόθου τὰ *πρωτοπαλλήκαρά των νὰ πάρουν τὸ κεφάλι των* μὲ τὸ τίμιον ξίφος των, ἵνα μὴ βεβηλωθῇ ἐν αὐτῷ ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τιμή, ἐὰν περιπέσῃ εἰς χεῖρας ἀπίστων. Ποῖος τυφλὸς δὲν βλέπει διὰ μέσου τῶν γενεῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὴν ἑνότητα;

Ὁ μαῦρος ἐγείρει τὸ ξίφος καὶ ὁ αὐτοκράτωρ πίπτει νεκρός. Πλὴν τοιοῦτος ἄναξ δὲν ἀποθνήσκει. Τὸν θάνατον τοῦ ἥρωος καὶ μάρτυρος τῆς Ἐθνικῆς Τιμῆς δὲν παρεδέχθη ποτέ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις. Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς λαϊκὴ παράδοσις, λαξεύουσα εἰς τὸν λιθόστερνον βράχον τοῦ αἰωνοβίου κολοσσοῦ τοῦ ἠθικοῦ ἐκείνης σθένους, ἀντλεῖ ἄσπιλον καὶ στίλβον ὡς ἡ χιὼν τοῦ Ὀλύμπου μάρμαρον καὶ ἀναπλάττει τὸν βασιλέα της *Μαρμαρωμένον*. Μαρμαρωμένον καὶ ζῶντα εἰς τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον, αἰωνίως ζῶντα καὶ ἀναμένοντα νὰ εὐδοκήσῃ ὁ οὐρανός, νὰ καταφέρῃ κατὰ τοῦ κρατοῦντος τυράννου τὴν πυγμὴν ὁ Θεὸς ἐνισχύων πρὸς τοῦτο τὴν ἑλληνικὴν πυγμήν, ἵνα εἰσελάσῃ καὶ αὐτὸς νικητὴς διὰ τῆς Χρυσῆς Πύλης μὲ τὸν χρυσοφάλαρον ἵππον του καὶ εἰσέλθῃ —ὄχι ἔφιππος ὡς ὁ Μωάμεθ ὁ Β΄— εἰς τὸν περιλάλητον Ναὸν καὶ κοινωνήσῃ ἐκεῖ ἅπαξ ἔτι Κοινωνίαν χαρᾶς καὶ ζωῆς ἐθνικῆς καὶ ἀναστηλώσῃ ἰδιοχείρως τὴν Κυανόλευκον ἐπὶ τοῦ θυελλοπλήκτου ἐκείνου Τρούλλου.

Τότε ὁ Χρυσοῦς Δικέφαλος Ἀετός, ὅστις πετάσας ἔκτοτε εἰς τοὺς οὐρανούς, εὗρεν ἐπὶ τόσους αἰῶνας φωλεὰν εἰς τὰ χρυσοπόρφυρα νέφη τῆς δύσεως, θὰ κατέλθῃ πλήρης δόξης νὰ καθεσθῇ εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον τοῦ αὐτοκράτορος. Καὶ μυρίοι κώδωνες ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ θὰ ἠχήσωσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ πολυπαθοῦς, ἀλλ' ἀθανάτου Γένους!

Ὢ ἥρως Σὺ τοῦ καθήκοντος, εὐγενὲς σύμβολον τῆς ἀσπίλου ἐθνικῆς Τιμῆς, πολυφίλητε Βασιλεῦ, ὦ Μαρμαρωμένε! πόσον

ΚΥΡΕΑΗ

Σε λατρεύομεν! ἵνα ἴδωμεν τὴν μυθώδη ἀναβίωσίν Σου, προθύμως θὰ ἐδεχόμεθα τὸν θάνατον· ὡς λίβανος λατρείας ἡ τελευταία πνοή μας θὰ περιέλουε τὴν καλλιμάρμαρον μορφήν Σου μὲ τὸ ἀρχαϊκὸν τῆς κλασικῆς αἴγλης κράνος, ὦ Βασιλεῦ τῆς ἥττης καὶ τῆς δόξης, τῶν θρύλλων καὶ τῶν πόθων, τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως!

Διότι ἐν τῷ προσώπῳ Σου ὁ πολιτισμὸς ἐτίμησεν ἀείποτε τὸν μάρτυρα τῆς ἀνεσπέρου Ἰδέας· καὶ ἐν τῷ προσώπῳ Σου ἐπίσης ὁ Θεάνθρωπος Μάρτυς ἐπέγραψεν ὡς ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ «*Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν Ἐμοῦ, οἱ μάρτυρες ἑνὸς παγκοσμίου Ἰδεώδους· διότι εἰς αὐτοὺς ἀνήκει τῆς Ἀθανασίας ὁ στέφανος*».

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ἡ κυρία.

— Ἀννέτα πήγαινε νὰ μάθῃς πῶς πέρασε ἡ καϋμένη ἡ ἄρρωστη ποὺ ἦτο τόσῳ ἄσχημα χθές. Ἀνάπεθανε νὰ σοῦ ποῦν τὴν ὥρα τῆς κηδείας.

Ἡ Ἀννέτα ἐπανέρχεται.

— Κυρία, ἡ ἄρρωστη εἶναι πολὺ καλύτερα. Ὅσῳ γιὰ τὴν κηδεία δέν μου εἶπαν πότε θὰ γείνῃ.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΡΣΕΝΙΟΣ

Μία ὡραία ἐκκλησιαστικὴ μορφὴ τιμῶσα τὸν ὀρθόδοξον κλῆρον, εἶναι ἡ τοῦ Πατριάρχου Ἀρσενίου τοῦ Αὐτωρειανοῦ, ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ΙΓ΄ αἰῶνα. Πολιτικοὶ λόγοι, ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον, συνετέλεσαν ὅπως ἡ εὐγενὴς αὐτὴ φυσιογνωμία μείνῃ ἐν ἀφανείᾳ. Ἐν τούτοις ὅμως οἱ μελετῶντες τὴν Ἱστορίαν τοῦ Βυζαντίου δὲν δύνανται νὰ μὴ σταματήσωσιν εὐσεβῶς ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ αὐτῆς.

Ὁ βασιλεὺς Θεόδωρος Β΄ ὁ Λάσκαρις ὁ ἑλληνοπρεπέστατος, οὗτινος οἱ φιλοπάτριδες λόγοι καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ κατὰ κόρον γενομένη χρῆσις τῆς λέξεως "***Ελλην*** πρὸς δήλωσιν τῆς ἐθνικῆς του ὑποστάσεως ἀποτελοῦσι τὸν καλλίτερον κόλαφον κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ Κρουμβάχερ καὶ τῶν ὁμογενῶν μας ὁμοτρόπων του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ λέξις ἕλλην ἐπεβλήθη διὰ τῆς Σχολῆς καὶ ἑπομένως οὐδεμίαν σημασίαν δύναται νὰ ἔχῃ, — ὁ φιλόπατρις οὗτος, λέγω, βασιλεύς, ἀποθνήσκων ἀφῆκε υἱὸν ἀνήλικον τὸν Ἰωάννην τὸν Β΄, ἔταξε δὲ αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Πατριάρχου Ἀρσενίου.

Δὲν παρῆλθον ὅμως ἐννέα ἡμέραι καὶ ὁ Μιχαὴλ Παλαιολόγος, τελουμένου τοῦ μνημοσύνου τοῦ Θεοδώρου, κατέσφαξε τὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀνηλίκου βασιλέως Ἰωάννου, Γεώργιον τὸν Μουζάλωνα καὶ ἐσφετερίσθη τὴν ἀρχήν. Πλήρης ἀγανακτήσεως τότε ὁ ἱερὸς Ἀρσένιος ἔσπευσε νὰ ὀνειδίσῃ τὸν θρασὺν σφετεριστὴν καὶ τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον κατώρθωσεν, ἦτο νὰ ἀποσπάσῃ, τὴν διὰ φρικτῶν ὅρκων γενομένην βιαιοπαθῆ βεβαίωσιν, ὅτι ὁ μικρὸς Βασιλόπαις θὰ παραμείνῃ ἀσινὴς καὶ ἀλώβητος.

Ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνπόλεως ὑπὸ τοῦ Καίσαρος Στρατηγοπούλου ὁ σφετεριστὴς τοῦ θρόνου Μιχαήλ, ὅπως μηδὲν τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ παραβληθῇ πρόσκομμα, ἀπετύφλωσε τὸν νεαρὸν βασιλέα ἄγοντα τότε ἡλικιαν δέκα ἐτῶν.

Δὲν δύναταί τις νὰ φαντασθῇ τί συνέβη ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ γηραιοῦ Πατριάρχου μόλις ἔμαθε τὴν διάπραξιν τοῦ στυγεροῦ

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ἀνοσιουργήματος. Ἔκλαιε μεγαλοφώνως, ἔτυπτε τὸ στῆθός του σφοδρῶς καὶ ἔτιλλε τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, βοῶν τὸ ἀνάθεμα εἰς τὸν ἀέρα καὶ εἰς τὸν ἥλιον, ἀνδριζόμενος δὲ καὶ ἀναδεικνυόμενος ἄξιος τοῦ Χρυσοστόμου διάδοχος, βαρυτάτῳ ἐκκλησιαστικῷ ἀφορισμῷ καθυπέβαλε τὸν σφετεριστήν. Οὗτος ἐδέχθη κατ' ἀρχὰς μετὰ συντριβῆς δῆθεν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποινήν, προσπαθῶν νὰ κερδήσῃ καιρόν, ὅπως δυνηθῇ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ καταπραΰνῃ τὸν παρωργισμένον Πρωθιεράρχην. Βλέπων ὅμως ὅτι παρ' ὅλα τὰ τεχνάσματά του, ὁ Ἀρσένιος παρέμενεν ἄτεγκτος, ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν καθαίρεσίν του καὶ πρὸς τοῦτο συνεκάλεσε τοὺς φίλους του ἀρχιερεῖς, οἵτινες, καθὼς λέγει ὁ Νικηφόρος Γρηγορᾶς Τόμ. Α. σελ. 95 «***τοῖς ἄλλοις φιλαδελφίας ὑπόδειγμα γίνεσθαι παρὰ Κυρίου προστεταγμένοι, σύνοδον κατὰ τοῦ πρώτου ἀδελφοῦ συνεκρότουν ἐν τῷ Παλατίῳ***».

Κληθεὶς ἐνώπιον τῆς Συνόδου ταύτης ὁ ἱερὸς ἀνὴρ, ἀνεκήρυξεν αὐτὴν παρανόμως συγκεκροτημένην, ὡς συγκληθεῖσαν ὑπὸ κοσμικῆς ἀρχῆς καὶ δὴ ὡς προεδρευομένην ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντιδίκου του Βασιλέως, λαμβάνοντος οὕτω θέσιν κριτοῦ. Ἀφοῦ ἐδήλωσε ταῦτα μετὰ παρρησίας, ἐσίγησε, μὴ καταδεχόμενος, οὐδὲ κἂν νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευομένας αἰτιάσεις. Ἐπειδὴ δὲ ἐξηκολούθει ἄγων σιγὴν ἀπόλυτον, ἐθεωρήθη ὡς φυγοδικῶν καὶ κατεδικάσθη εἰς καθαίρεσιν καὶ ἐξορίαν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας δέσμιος ἀπεστάλη εἰς Προικόννησον.

Αἱ κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεις δύνανται ν' ἀποτελέσωσι θέμα μακρᾶς μελέτης. Κατηγορήθη ὅτι ἐν καιρῷ τῆς θείας λειτουργίας ὤφθη συνομιλῶν μετὰ τοῦ ἐν Κων)πόλει διατρίβοντος Σουλτάνου τοῦ Ἰκονίου Ἀζατίνη. Ἐν τούτοις ὅμως ἦτο γνωστότατον ἐν Κων)πόλει ὅτι ὁ Σουλτᾶνος οὗτος ἦτο Χριστιανός, καθὼς δὲ λέγει ὁ Ν. Γρηγορᾶς «***Χριστιανῶν ὑπάρχων γονέων υἱὸς καὶ τῷ θείῳ αὐτὸς τετελεσμένος βαπτίσματι ἦν. Τύχης δὲ φορᾷ Σουλτὰν καὶ ἀρχηγὸς ἐγεγόνει τῶν Τούρκων νῦν δὲ ἐν Κων)πολει καὶ τὰς θείας ἀσπαζόμενος εἰκόνας καὶ πάντα εἰς προῦπτον τῶν χριστιανῶν ἐργαζόμενος ἔθιμα***».

Ἀλλὰ καὶ χριστιανὸς ἂν δὲν ἦτο ὁ Ἀζατίνης πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὕψιστον τοῦ κράτους συμφέρον ἦτο νὰ ἐνθαρρύνωνται αἱ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν σχέσεις τοῦ ξένου τούτου ἡγεμόνος.

Ὅπως δήποτε δια τὴν βλακώδη αὐτὴν αἰτίαν ἢ μᾶλλον πρόφασιν καθῃρέθη καὶ κατεβιβάσθη ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου οἰκουμενικοῦ θρόνου ὁ ἱερὸς ἀνήρ, ἀλλ' ἡ ἀδέκαστος ἱστορία τῷ ἐπιφυλάσσει θέσιν ἐξαισίαν, γέρας λαμπρὸν καὶ ὑπέροχον πάντων ἐκείνων, οἵτινες κατέχοντες ὑψηλὰς θέσεις, ἀντὶ νὰ προσκολλῶνται βδελυρῶς ἐπ' αὐτῶν ὡς εὐτελῆ ἑρπετά, τοῦτο καὶ μόνον ἀξίαν καὶ ἐπιτηδειότητα ἡγούμενοι, ἐπροτίμησαν νὰ θυσιασθῶσι παρὰ νὰ ἀνέχωνται καταστάσεις μὴ συμφώνους μὲ τὰ ὑψηλά των ἰδεώδη.

Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

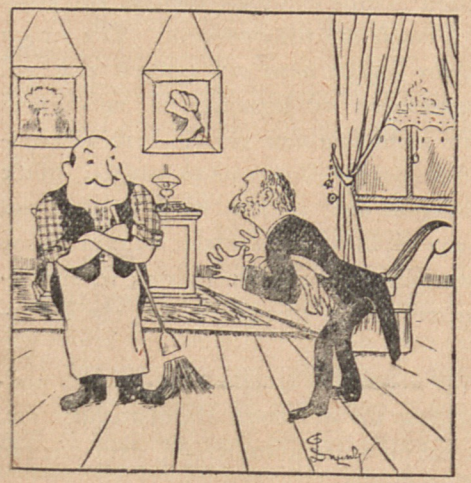

— Γιάννη, τί καιρὸν κάμνει ἔξω ;

— Δὲν ξέρω, κύριε, πέφτει πυκνὸ χιόνι καὶ δὲν μπορῶ νὰ δῶ.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΕΜΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑ

Ἡ

ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Εἶχαν πιασθῆ στὴν ἴδια ἐξόβεργα τὸ φθινόπωρο, ἕνα σκαθὶ τὸ γνωστό σας σκοτεινοφορεμένο, λεπτοκαμωμένο πουλάκι, ποῦ σμίγει εὔκολα-εὔκολα μὲ τὰ ὑπερήφανα καὶ χαϊδεμμένα καναρίνια, καὶ ἕνας μελισσουργός, τὸ θαυμάσιο ἐκεῖνο γαλάζιο πουλάκι, μὲ τὴς κιτρινωπὲς ἀνταύγειες, τὴν παλληκαρίσια σκουφίτσα, ποῦ τὴ σηκώνει ὁλόρθη ὅταν θυμώσῃ, τὰ γραμμένα ἔξυπνα ματάκια καὶ τὰ γαμψά του νύχια, ποῦ μὲ σχεδὸν τίποτε σάρκα καὶ ὀστᾶ ἀναπαραστάνουν τόσο τέλεια τῶν μεγάλων ὀρνέων τὰ σπαρακτικὰ ὅπλα.

Μὲ τὰ ἔφερε χαρούμενο τὸ παιδάκι, ποῦ τὰ εἶχε πιάσει. Σ' τὰ νύχια του ἦταν ἀκόμη κολλημένος ὁ ἰξός. Ἐπῆρα ἓν ἄδειο κλουβί, ἔβαλα σπίρτο σ' ἕνα πιάτο καὶ μ' ἕνα κουρελάκι προσπαθοῦσα νὰ διαλύσω τὸν ἰξὸ ἀπ' τὴ φοῦκτες τῶν ποδαριῶν τους.

Πρῶτα ἑτοίμασα τὸ σκαθί. Ἄνοιξα τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ καὶ τὸ ἄφησα ἐλεύθερο μέσα· ἔκαμε δύο-τρεῖς τοῦμπες καὶ εὑρέθηκε ὁλόρθο. Ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ μελισσουργοῦ. Τὸν ἐπῆρα ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ παιδιοῦ, τὸν ἔσφιξα μέσα στὴ φοῦχτά μου, καὶ μὲ τὰ δάκτυλά μου προσπαθοῦσα νὰ ξεχωρίσω μὲ προσοχὴ τὰ ποδαράκια του, γιὰ νά τα καθαρίσω ἀπὸ τὸν ἰξὸ ποῦ τὰ ἐκρατοῦσε κουβαριασμένα. Μὰ ἐνόσῳ τὸν ἔβρεχα μὲ τὸ κουρέλι, αὐτὸς ἐδάγκανε μὲ λύσσα τὰ δάκτυλά μου, ὥς ποῦ νὰ βγῇ αἷμα καὶ μ' ἔκαμε νὰ γελάσω γιὰ τὴν τύφλωσι, ποῦ ἐγκλείει καμμιὰ φορὰ ἡ ἐμπάθεια. Ὁ ταλαίπωρος ἐξέσπασεν ἄδικα ἐπάνω ς'τὰ εὐεργετικὰ δάκτυλα, ποῦ ἐπάσχιζαν νά τον γλυτώσουν ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς παγίδας.

Ἄνοιξα ἀνύποπτη τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ, γιὰ νὰ τον κλείσω 'στὴν ἴδια φυλακὴ μαζὺ μὲ τὸν σύντροφο τῆς δυστυχίας του. Μὰ ἔξαφνα μοῦ ξεφεύγει καὶ μισοζαλισμένος ἀκόμη, πετᾷ κατὰ τὸ

παράθυρο. Ἔμεινα νά τον βλέπω, ὅταν κάποιος ἀπὸ τὸ δωμάτιο ἐπέταξε μιὰ μεγάλη πετσέτα καί τον ἐτσάκωσε καὶ πάλι. Τὸν ἔσφιξα δυνατὰ αὐτὴ τὴ φορά, ἄνοιξα βιαστικὰ τὴν πόρτα τοῦ κλουβιοῦ καί τον ἀφῆκα κατὰ γῆς ς'τὸ πάτωμα. Εἶχε βρεθῆ ἀνάσκελα.

Τὸ σκαθὶ ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη δὲν εἶχε δείξει κανένα ἐνδιαφέρον, μόνο ἐκτυπιούντανε μὲ μανία ἐπάνω 'στοῦ κλουβιοῦ τὰ σύρματα. Καμμιὰ παληὰ ἀνάμνησις δὲν ἐφάνηκε νὰ ζωντανεύῃ μέσα 'στὴ στενὴ ἐκείνη κεφαλή, καμμιὰ γειτονικὴ ἔχθρα γιὰ φαγεῖ ἢ θηλυκοῦ κατάκτησι δὲν φάνηκε νὰ εἶχε κινηθῇ στὴ σκοτεινὴ ἐκείνη συνείδησι. Κάτω ἀπ' τ'ἀστέρια βλέπεις, ὁ ἀέρας ἀνοικτός. Ποιὸς ξεύρει ; Μὰ μόλις εἶδε τὸ μελισσουργὸ κατὰ γῆς, ἀνάσκελα, ὥρμησε καὶ ἔξαλλο ἀπὸ κρυφὴ ὀργὴ τοῦ χύθηκε ς'τὸ λαιμό. Τὸ βάρος του ἐπλάκωσε τὸ τιποτένιο τοῦ ἄλλου σῶμα, μ' αὐτὸς μὲ δυνατὴ καρδιὰ τοῦ ἔβαζε τὰ νύχια στὴν κοιλιά. Στῆθος μὲ στῆθος πιασμένα μιὰ ἀπὸ κάτω, μιὰ ἀπὸ 'πάνω, ἡ μύτες ἀπειλητικὲς ἀντίκρυ-ἀντίκρυ παλαίβαν τὰ δύο πουλιά. Δύο τρεῖς φορὲς ἔκαμαν ἔτση τὸ γῦρο τοῦ κλουβιοῦ.

Ἔμεινα μὲ τὸ στόμα ἀνοικτό!

Ὁ μελισσουργός, μὲ ὠρθωμένη τὴν πολεμικὴ σκουφίτσα του ἀπαντοῦσε μὲ δύναμι 'ςὲ κάθε κτύπο· ἐγέμιζεν ὁ ἀέρας ἀπὸ τσιρίδες βραχνὲς κι' ἀπὸ φρουφροῦ πτερῶν.

Ποιοὶ νἄταν ἄραγε οἱ ὅροι τοῦ πολέμου ; Πῶς θὰ ἐφέρετο ὁ νικητής ;

Μὰ ἔξαφνα τὸ τέλος ἦλθε βιαστικὸ κι' ἀπρόοπτο. Τίποτε δὲν ἐφαίνετο νά το εἶχε προετοιμάσει.

Τὸ σκαθὶ εἶχε σφίξει πιὸ κοντὰ τὸ λαιμὸ τοῦ μελισσουργοῦ, κι' αὐτὸς ἔγυρεν ἔξαφνα πίσω τὸ κεφάλι, ἀνάσανε δυνατὰ δύο τρεῖς φορές, ἐσπάραξε λιγάκι κατὰ γῆς, κι' ἔπεσε πεθαμμένος. Τὸ σκαθὶ τὸν ἐκύτταξε μιά, ἐξετίναξε τἀναστατωμένα του φτερά, καὶ ἀγριεμένο ἔφυγε σὲ μιὰ γωνία. Ἄνοιξα τότε τὴν πορτίτσα, ἔβαλα τὸ χέρι μου σιγὰ καὶ μὲ λαχτάρα ἐσήκωσα τὸ πεθαμμένο πουλάκι στὴ φοῦχτα μου. Δὲν 'πίστευα ἀκόμη 'ς αὐτὸ τὸ τέλος·

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Τί νὰ εἶχε συμβῆ ἀράγε; Τὸ ἔπιασα στὸ χέρι μου, ἐφύσησα ἐλαφρὰ τὰ φτερά του. Πληγὴ δὲν εἶχε πουθενά, ὀλίγο αἷμα μόνο ἐξεχείλιζε ἀπὸ τὸ ἀνοικτό του στόμα. Ἐπρόσεξα: Θεέ μου! τὸ σκαθὶ τοῦ εἶχε ἀποκόψει τὴ γλῶσσα!

Ἀλήθεια, ἔτσι λοιπὸν τελειόνουν ἡ μονομαχίες 'στὸν κόσμο τῶν πουλιῶν;

Τὸ ἐκύτταξα μὲ βαθὺ πόνο γιὰ τὴ χαμένη του ἐμμορφιά. Ἡ φύσις, ἀσυναίσθητη ποιήτρια, τὸν εἶχε χαρίσει τόσα κάλλη. Ἡ πολεμικὴ σκουφίτσα του ἐστέκετο ἀκόμη ὡρθωμένη ἀπὸ ἄσβεστη ὀργή. Τὰ νύχια του τὰ εἶχε μαζεμένα. Τόση ἀδυναμία 'στὸ τιποτένιο του κορμί, μὰ καὶ τόσο σθένος 'στὴν παλληκαρίσια του ψυχή! Τόση ἐμμορφιά, μὰ καὶ τόση κακία!

Ζεστὸ ἦταν ἀκόμη τὴν ὥρα 'ποῦ τὸ ἔθαψα κάτω ἀπὸ τὸν κέδρο τοῦ κήπου.

Ὁ φθινοπωρινὸς ἥλιος ἀνέλυε τὰ χρώματα τῆς πορφύρας του ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἐξοχικὸ τοπεῖο, γιὰ νὰ ἐπιδείξῃ μιὰ φορὰ ἀκόμη τὴν ἐμμορφιά του στοὺς τόπους ποῦ σὲ λίγο πήγαιναν νὰ κοιμηθοῦν, ἀσυναίσθητος γιὰ τὰ πάθη, ποῦ γεννᾷ ἡ βιοπάλη 'στὸν κόσμο ἐδῶ κάτω.

Τὸ παιδί, 'ποῦ εἶχε πιάσει τὸ μελισσουργὸ 'στὸν ἰξό, ἀσυναίσθητο καὶ αὐτὸ ὄργανο γιὰ μιὰ καταστροφή, ἔφερεν ὀλίγα λουλουδάκια νά τα σπείρῃ ἐπάνω ἀπὸ τὸ φρέσκο λάκκο γιὰ νὰ συμβολίσῃ χωρὶς νά το καταλαβαίνῃ τὴν ἐφήμερη ἀνάμνησι τῆς ἐμμορφιᾶς ἑνὸς μικροῦ θύματος τῆς ἀκατασχέτου τῶν ἐνστίκτων ἀγριότητος.

ΝΟΕΜΗ Α. ΖΩΗΡΟΥ

Ὑπάρχουν σύζυγοί τινες—ἀποφώλια κοινωνικὰ τέρατα,—ἐκμεταλλευόμενοι τὴν καλλονὴν τῆς συζύγου των καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀντλοῦντες αἰσχρὰ κέρδη. Ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἐκμεταλλευόμενοι τὴν δυσειδίαν αὐτῆς. Εἶναι οὗτοι οἱ νυμφευόμενοι δυσειδεστάτην κόρην χάριν μεγάλης προικός.

Μήπως αὐτοὶ εἶναι ὀλιγώτεροι ἄτιμοι ἐκείνων;

ΝΕΚΡΑΝΘΕΜΑ

ΚΛΕΩΝ ΑΛ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Κλέων Ἀλ. Ραγκαβῆς

*Δύο ἐπιφανεῖς προσωπικότητες ἔν τε τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ φιλολογίᾳ, **ὁ Κλέων Ἀλ. Ραγκαβῆς** καὶ ὁ **Ἄγγελος Βλάχος** ὡς καὶ ὁ μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδός του ἔξοχος ἐθνικὸς ποιητής μας **Γ. Σουρῆς**, καὶ οἱ τρεῖς συνεργάται τοῦ Ἡμερολογίου ἡμῶν κατὰ τὴν α' αὐτοῦ περίοδον, ἐξέλιπον κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη. Κατὰ καθῆκον ἐν εἴδει ὀφειλομένου εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν φιλολογικοῦ μνημοσύνου, τοῦ μὲν πρώτου δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα, λυπούμεθα δὲ διότι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν τὴν τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου, περὶ τοῦ ὁποίου ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. Τοῦ δὲ ἀλησμονήτου Γ. Σουρῆ ἀναδημοσιεύομεν ἐκ παλαιοῦ τεύχους, ἐν τῶν ὡραιοτέρων καὶ δροσερωτέρων προϊόντων τῆς σατυρικῆς του Μούσης.*

Ὁ Φασουλῆς ὡς γέρων
βαρὺ τὸ βῆμα φέρων.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐγώ!....
κατήντησα ὁ τάλας
ἀρχαῖος Μαθουσάλας
καὶ τρέμω καὶ ῥιγῶ.

Κι' ἐνῷ πυρέσσων κεῖμαι,
θαρρῶ στὴν γῆν πῶς εἶμαι
πρὶν γίνῃ φῶς καὶ σκότος
κι' ὁ ἄνθρωπος ὁ πρῶτος.

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Παρήλασαν ἐμπρός μου
ὡς λάμψεις καὶ σκιαὶ
βασίλεια τοῦ κόσμου
κι' αἰώνων γενεαί.

Εἶδα τὸ σκυλολόγι
τοσούτων πεινασμένων
καὶ τὸν Ἀδὰμ νὰ τρώγῃ
τὸν ἀπηγορευμένον.

Στὰς φλόγας τῶν Γομόρων
νομίζω πῶς ἐκάην
κι' εἶδα τὸν αἱμοβόρον
καὶ θηριώδη Κάϊν.

Στὴν πρώτην καταιγίδα
ἐκείνην των θνητῶν
καὶ τὴν ἁγίαν εἶδα
τοῦ Νῶε κιβωτόν.

Κι' ἐγὼ οὐρανοβάμων
στὸν Καύκασον ἐδέθην
καὶ 'ςτῆς Κανᾶ τὸν γάμον
μὲ φρᾶκο παρευρέθην.

Μ' ἐτύφλωσεν ἡ ἄμμος
τῆς παλαιᾶς Σαχάρας
καὶ εἶχα γίνει μάμμος
στὸν τοκετὸν τῆς Σάρρας.

Εἶδα ὡς ἓν φαινόμενον
ἐκ τῶν πολὺ σπουδαίων
καὶ τὸν Περιπλανώμενον
ἐκεῖνον Ἰουδαῖον.

Εἶδα νὰ κόψῃ Χάρος
τοῦ Λάβαν τὰς γυναῖκας,
κι' ἐπῆγα ὡς κουμπάρος
'ςτοὺς γάμους τῆς Ρεβέκκας

Προσέκλινα το γόνυ
'ςτὴν πτῆσιν τοῦ Ἰκάρου,
κ' εἶδα καὶ τὸ σαγόνι
ἐκείνου τοῦ γαϊδάρου,

'ποῦ ὁ Σαμψὼν φουκτόνων
'ς τὰς σιδηρᾶς του χεῖρας,
διέσπειρε τὸν φόνον
εἰς Φιλισταίων σπείρας.

Διέμεινα 'ς τὴν νῆσον
τοῦ πλάνου Ροβινσῶνος
ἀλλ' εἶδα καὶ τὸν Κροῖσον
νὰ ψήνεται ἀπόνως.

Ἔπαιξα 'λίγη πρέφα
μετὰ τοῦ Μαθουσάλα
κι' εἶδα τὴν Γενοβέφα
εἰς τὰ βουνὰ πηλάλα.

Σοφοὺς καὶ μάγους 'βρῆκα
'ς τὴν πρώτην των σπουδήν,
καὶ μὲς 'στὸν φοῦρνο 'μπῆκα
τοῦ Χόντζα Ναστραδδίν,

Ἔφαγα σιναγρίδα
'στὸ σπῆτι τοῦ Λουκούλλου,
καὶ τὴν Μαρκόφλα εἶδα
μετὰ τοῦ Μπερτοδούλου.

Τρεῖς νύκταις εἶχα μείνει
φρουρὸς μὲ φλέγμα κρύον
σὰν 'πῆγε 'στὴν Ἀλκμήνη
ὁ Ζεὺς ὡς Ἀμφιτρύων.

Τρεῖς νύκταις στὸ πεδάρι
νὰ μάθω τί συμβαίνει,
βαστῶντας τὸ φανάρι
τοῦ πάλαι Διογένη.

Κι' ὕστερα τὸν μαγκούφη,
τὸν εἶδα εἰς συμπόσιον
νὰ πίνῃ ἰονορούφι
τὸ νέκταρ τὸ ἀμβρόσιον.

Τὸν Πάρι μὲ τῆς Χάραις
τὸν πρόφθασα παιδάκι
νὰ παίζῃ τὴς
καὶ τὸ δαχτυλιδάκι

Εἶδα τὸν Χονδροκώστα
ὡς δήμιον τῶν σκύλων,
καὶ νὰ γενῇ κομπόστα
τῆς Ἔριδος τὸ Μῆλον

Εἶδα τὸ ἕνα κι' ἄλλο.
τέλος κι' ἀρχὴν δὲν βρίσκω,
κι' ἂν δὲν σταθῶ θὰ βγάλω
σπυρὶ 'ς τὸν οὐρανίσκο.

Καὶ ὅμως ἐνῷ πλέον
ἐσάπισα παλαίων
εἰς τῆς ζωῆς τὴν πάλην,
τὸ γῆρας τὸ μισῶ
καὶ θέλω καὶ λυσσῶ
νὰ γίνω νέος πάλιν.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Η ΕΚ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΠΑΝΟΔΟΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ
ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΙΘΑΡΙΣΤΟΥ

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι, ὅπως οἱ σύγχρονοί μας, ἐγνώριζον τὰς καλλιτεχνικὰς περιοδείας (tournées artistiques) τῶν ψημιζομένων ἐπὶ δραματικῇ ἢ μουσικῇ τέχνῃ.

Πρῶτοι σκαπανεῖς, ποῦ ἤνοιξαν τὸν νέον αὐτὸν δρόμον μὲ πολὺν μόχθον καὶ ἐλαχίστας ὑλικὰς ἀπολαύσεις, οἱστρηλατούμενοι ἀπὸ τὴν ποίησιν, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν μανίαν τῶν περιπλανήσεων, ἦσαν βέβαια οἱ ῥαψῳδοί. Διαρκῶς ὠθούμενοι νὰ βλέπουν νέους ἀκροατὰς καὶ νέους τόπους, μετέβαινον πεζῇ ἀπὸ κώμης εἰς κώμην καὶ ἀπὸ πολίχνης εἰς πόλιν, ὅπως τους ἔφερεν ἡ τύχη, ἄλλοτε εἰς τὸ ὕπαιθρον ἀγραυλοῦντες, ἄλλοτε εἰς καλύβας ἢ εἰς δημοτελεῖς πανηγύρεις καὶ ἄλλοτε εἰς μέγαρα ἢ εἰς συμπόσια ἀνακτορικῆς αὐλῆς.

Ἦσαν κατ' ἀνάγκην ὀλιγαρκεῖς καὶ εὐχαριστοῦντο μὲ μικρὰ πράματα, μολονότι ἔπρεπε νὰ τραφοῦν ὄχι μόνον αὐτοί, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο Μοῦσαι τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς, αἱ ἀχώριστοι τῶν ῥαψῳδῶν σύντροφοι, ποῦ ἦσαν κολλημέναι ὀργανικῶς μεταξύ των ἀπὸ τὰς πλευράς, ἀπαράλλακτα ὅπως οἱ δύο Σιαμαῖοι ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι ἦλθον πρὸ 30 ἐτῶν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπεδεικνύοντο κερδίζοντες χρήματα ὡς μοναδικὸν θαῦμα κοινῆς ζωῆς διδύμων ἀδελφῶν καὶ κοινοῦ κατ' ἀνάγκην θανάτου.

Κατόπιν ἀνεφάνησαν οἱ μεγάλοι σοφισταὶ μὲ τὰς ἑτοίμους ἀπαντήσεις των εἰς πᾶσαν ἐρώτησιν περὶ οἱουδήποτε πράγματος καὶ ἠκολούθησεν αὐτοὺς τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀποζώντων ἐκ τῆς ρητορικῆς, τοὺς ὁποίους ὠνόμασεν ὁ Ἀριστοφάνης ἐπὶ τὸ κωμικώτερον **γλωσσογάστορας** ἢ **ἐγγλωττογάστορας**. Σοφισταὶ καὶ ρήτορες ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἔκαμναν τὰς ἐπιδείξεις των (conférences) ἐπὶ πληρωμῇ ὡς σχοινοβάται τῆς λογικῆς καὶ τῆς πειθοῦς διδάσκαλοι, μέγα φρονοῦντες καὶ μὲ τὰς μεγάλας των ἀξιώσεις ἐπιβαλλόμενοι εἰς τὸ δημόσιον.

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἡ ξυνωρὶς τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς ἦτο ρακένδυτος, ὅπως καὶ οἱ ραψῳδοί. Ἡ ρητορικὴ ὅμως, ἀγέρωχος καὶ καλλωπίστρια, ἤθελε νὰ ζῇ μὲ πολυτέλειαν καὶ τρυφήν. Ἀφοῦ ἐζήτησεν αὐτὴ καὶ ἔλαβε τὸν λόγον, τὸν ἐκράτησεν ἡ ἀθεόφοβη ἐπὶ ὀκτὼ ὁλοκλήρους αἰῶνας, ἀπὸ τοῦ 450 π. χ. ἕως τὸ 350 μ. χ. καθ' ὅλον τὸν ἀρχαῖον κόσμον· τῆς γιγαντιαίας αὐτῆς κωλυσιεργίας γελοιωδέσταται μιμήσεις εἶναι αἱ μερικῶν κοινοβουλίων νανώδεις κωλυσιεργίαι.

Ἐπὶ τέλους βραγχνὴ καὶ ἐξηντλημένη παρεχώρησεν ἡ ρητορικὴ τὸν λόγον εἰς τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτοὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἥκιστα πατρῴζοντα τέκνα των, εἰς τοὺς ἱεροκήρυκας. Τὰ κηρύγματα ὅμως τῶν τελευταίων διέφερον ἀπὸ τῶν ἐπιδείξεων οὐσιωδῶς κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐγίνοντο ἄνευ πληρωμῆς, ἄνευ θορύβου καὶ ἄνευ χειροκροτημάτων· Ὅπου δὲ τὰ χειροκροτήματα καὶ ὁ θόρυβος ἀπαγορεύονται, ἐκεῖ ὁ λαϊκὸς ἐνθουσιασμὸς δὲν εἰσέρχεται καὶ ὅπου λείπει ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκεῖ χασμῶνται, νυστάζουν καὶ ἠλιθιάζουν.

Κατὰ τὴν ὑπερχιλιετῆ αὐτὴν περίοδον ἐτελέσθη δι' ἐπιτυχοῦς ἐγχειρίσεως ὁ χωρισμὸς τῆς ποιήσεως ἀπὸ τῆς μουσικῆς ὁ ἐπιτρέψας τὴν ἀνεξάρτητον ἀνάπτυξιν ἀμφοτέρων. Ἔκτοτε ἀνεδείχθησαν ἠθοποιοὶ ἔξοχοι ἀφ' ἑνός, καὶ μουσικοὶ δημοφιλέστατοι ἀφ' ἑτέρου, τρεπόμενοι εἰς καλλιτεχνικὰς περιοδείας καὶ ἀμιλλώμενοι πρὸς τοὺς πλανοδίους ῥήτορας εἰς ἄγραν ἐπευφημιῶν καὶ ἀργυρίου. Ἡ ἄφιξις διασήμου καλλιτέχνου ἢ ῥήτορος προεκάλει πυρετὸν πανηγύρεως ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔτρεχον οἱ θαυμασταί τίς νὰ προλάβῃ μίαν θέσιν τοῦ θεάτρου, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ σήμερον, ὅταν μᾶς ἐπισκέπτωνται ἐπίσημοι ἐξ Εὐρώπης σκηνικοὶ καὶ μουσικοὶ τεχνῖται.

Πόσον ὅμως περιέργως ἐξειλίχθη ἡ διὰ τῶν αἰώνων παρέλασις τῶν καλλιτεχνῶν τούτων. Ὁ τυφλὸς Δημόδοκος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλεως τῶν Φαιάκων Ἀλκινόου ψάλλει τὰ κλέη ἀνδρῶντε καὶ θεῶν, ψάλλει τὴν ἅλωσιν τοῦ Ἰλίου καὶ ἐξυμνεῖ τὸν πολύτροπον Ὀδυσσέα, τὸν ἔγκλειστον ὁπλίτην τοῦ δουρείου

ἵππου, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ οὔτε ὁ βασιλεὺς οὔτε ὁ ψάλτης ὅτι ὁ φιλοξενούμενος ἐκεῖ ἄγνωστος ναυαγὸς βαθύτατα συνεκινεῖτο ἀπὸ τὴν ραψῳδίαν καὶ ἔχυνε δάκρυα ἀκούων τοὺς ὕμνους τῆς παλαιᾶς του δόξης εἰς τὴν παροῦσάν του ἀθλιότητα. Καὶ ὁ Ὅμηρος, ἄλλος τυφλὸς ραψῳδός, ἀντὶ ὀλίγου ἄρτου καὶ πλειοτέρων ἐπαίνων ἀντιδωρεῖ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα δύο ἀθανάτους ἐποποιΐας, ποῦ ἔθρεψαν κατὰ σειρὰν ὅλας τὰς γενεὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τρέφουν ἀκόμη τὰ Λύκεια καὶ Γυμνάσια ἀλλεδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν.

Πόσοι καθηγηταὶ καὶ σήμερον ἀκόμη χρεωστοῦν τὴν θέσιν των εἰς τὸν Ὅμηρον καὶ ἀπὸ τοὺς δακτυλικοὺς στίχους του ποριζονται τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας των. Πόσοι τυφλοὶ εἶδαν τὸ φῶς των χάρις εἰς τὸν τυφλὸν Ὅμηρον.

Τοὐναντίον οἱ μεταγενέστεροι μουσικοί, ἀνοικτομμάται μὲ τὸ παραπάνω, ἐκλαμβάνουν τυφλοὺς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, ὅσας τιμοῦν δι' ἐπισκέψεως κατὰ τὰς περιοδείας των, τοὺς καθιστοῦν ὑποτελεῖς φόρου ἐν ὀνόματι τῆς τέχνης, καί, ἀναλόγως τῶν εἰσπράξεων, τοὺς ἐπαινοῦν διὰ τὴν φιλομουσίαν των ἢ τοὺς κακολογοῦν ὡς ἀκαλαισθήτους.

Βοηθούσης τῆς κενοδοξίας, ἡ ὁποία φουσκόνει κάθε κενόν, ποῦ ὑπάρχει εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἢ τὴν καρδίαν, πάντες προθύμως φορολογοῦνται, οἱ μὲν διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν καλλιτέχνην, οἱ δὲ περισότεροι διὰ νὰ ἀκουσθῇ ὅτι τὸν ἤκουσαν.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἥκιστα ἐπιδεκτικοὶ εἰς αἰσθητικὰς ἀπολαύσεις τοῦ ὡραίου, ἀλλ' αὐτοὶ ἀκριβῶς, ὅταν ἦναι πλούσιοι, σπεύδουν πρῶτοι ν' ἀγοράσουν ὅ,τι δὲν εἰμποροῦν νὰ αἰσθανθοῦν.

Αὐτοί, ποῦ νομίζουν τὰ πάντα δυνατὰ διὰ τοῦ πλούτου, γίνονται οἱ τακτικώτεροι θαμῶνες τῶν ἐκτάκτων τούτων παραστάσεων καὶ καμαρόνουν σεμνοτύφως ἐκ τῆς πρώτης σειρᾶς τῶν καθισμάτων. Τοὺς καμαρόνει ὅμως καλλίτερα ὁ ἄλλος κόσμος· διότι ἀντὶ τῆς ἀνυπάρκτου αἰσθητικῆς βλέπει ὁ κόσμος μίαν παράδοξον τέρψιν μεταδιδομένην εἰς τὴν ψυχήν των ἐκ μόνης τῆς ἕδρας των καὶ μειδιῶν ἐμπαικτικῶς κρυφομιλεῖ καὶ λέγει:

KYPSELI

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Πόσον εἶναι θαυμαστὴ ἡ ἕδρα τῶν πλουσίων. Δι' αὐτοὺς ἡ τέρψις τοῦ καλοῦ ἀπὸ ἐκεῖ πηγάζει. Ὦ θαυμασταὶ πηγαὶ καλλιτεχνικῶν ἀπολαύσεων!

II

Περὶ τῆς **εὐστοχίας** τῶν **ἀποκρίσεων** τοῦ κιθαριστοῦ Στρατονίκου ἔχει γράψει ἀρκετὰ ὁ Ἀθήναιος εἰς τοὺς Δειπνοσοφιστὰς (Η. 40 καὶ ἐπ.) διασώσας καὶ μέρος τῶν στιχηρῶν ἀπομνημονευμάτων πτῦ ἔγραψεν ὁ Μάχων περὶ τῶν λογοπαιγνίων, καὶ τῆς γενικῶς φημισθείσης εὐφυολογίας τοῦ ἀνδρός. Ἀλλ' αἱ ὀλίγαι λέξεις τοῦ Στράβωνος (14. 2.2.) παρέχουν πλαστικτωέραν ἀφορμὴν πρὸς ἐξεικόνισιν ἑνὸς ἐπεισοδίου καλλιτεχνικῆς περιοδείας τοῦ ἐξόχου τούτου καὶ εὐφυεστάτου συνάμα καλλιτέχνου.

Ὁ κιθαριστὴς Στρατόνικος ἤκμαζε τὸν πρῶτον π. χ. αἰῶνα. Περιάγων τὴν κιθάραν του ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐπεσκέφθη ἐν ἐποχῇ φθινοπώρου τὴν Καῦνον, παράλιον πόλιν τῆς Καρίας, κειμένην ἀντικρὺ τῆς Ρόδου. Τὸ κλῖμα τῆς πόλεως ἦτο ἐλεεινόν. Ἀνυπόφορα καύματα τὸ θέρος καὶ πυρετοὶ ἑλώδεις ἐμάστιζον τοὺς κατοίκους. Οἱ εὐτραφεῖς εἶχον μεταβληθῆ εἰς λιγνοὺς καὶ οἱ λιγνοὶ εἰς σκελετώδεις, γενικὴ δὲ ὠχρότης περιέβαλλε τὰ πρόσωπα ὅλων, μικρῶν καὶ μεγάλων.

Ὁ Στρατόνικος δὲν ἦτο μόνον μουσικὸς ἐξακουστὸς ἀλλὰ καὶ λόγιος ὡς πᾶς ἕλλην τῆς ἐποχῆς του. Ἐγνώριζεν ἐκ στήθους τὸν Ὅμηρον καὶ ἡ ζωηρὰ καὶ εὐτράπελος ὁμιλία του ἐστολίζετο συχνὰ μὲ ἀνθηρότητα ποιητικήν, διότι ἐπικαίρως πάντοτε καὶ προσφυῶς παρενέβαλλε στίχους, γνώμας καὶ ὡραίας εἰκόνας ὁμηρικάς.

Κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ὅτε τὴν θέσιν τοῦ ἐκθρονισθέντος καὶ λησμονηθέντος Ὁμήρου κατέλαβεν ἡ Ἁγία Γραφή, οἱ τότε θεολόγοι, οἱ καλόγηροι καὶ οἱ ὄπισθέν των συρόμενοι εὐλαβεῖς λαϊκοί, ἐκ τῆς Γραφῆς ἐδανείζοντο φράσεις καὶ ἐστερέωναν μὲ αὐτὰς τοὺς λόγους των. Ἀλλὰ ὅλα τὰ γραφικά των παραγγέλματα ἦσαν στυγνὰ καὶ σκυθρωπά καὶ ἐχρησίμευαν ὡς τονωτικὰ

ὑπομονῆς ἐν τῇ κακοδαιμονίᾳ τῇ παρούσης ζωῆς καὶ ὡς πάροχα ἐλπίδος καὶ εὐδαιμονίας διὰ τὴν μέλλουσαν. Ἡ χαρὰ τότε ἀνῆκε μόνον εἰς τοὺς νεκρούς, οἱ δὲ ζῶντες περίλυποι μέχρι θανάτου ἐπερίμεναν νά την γνωρίσουν μετὰ θάνατον. Ὁ ἀρχαῖος ὅμως ἑλληνικὸς κόσμος ἐνόει νὰ ἀπολαύσῃ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς, νὰ κοιμίζῃ, νὰ ἐλαφρύνῃ τὰς λύπας καὶ ὄχι νά τας βαρύνῃ μὲ προπατορικὰ ἁμαρτήματα. Ἤθελε νὰ ἐρευνᾷ καὶ συζητῇ περὶ παντὸς μὲ πλήρη ἐλευθερίαν, ἀντὶ νὰ πιστεύῃ χωρὶς νὰ ἐρευνᾷ. Ἤθελε νὰ ἀκούῃ τραγῳδίας, κωμῳδίας, μουσικοὺς καὶ ρητόρων ἐπιδείξεις, ἀντὶ νὰ νηστεύῃ, νὰ προσκυνῇ λείψανα ἁγίων καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ τοὺς θαυματουργοὺς βίους των· καὶ γυμνάζων τὸ σῶμα ὅπως καὶ τὸν νοῦν, τὸ ἤθελεν ὡραῖον καὶ ἀντάξιον τῶν πνευματικῶν του χαρισμάτων καὶ ὄχι περιφρονημένον καὶ ἁμαρτωλόν. Δέν το ἤθελεν ἀκάθαρτον καὶ δέν το ἐτιμώρει ὡς ἐσυνείθιζαν νὰ κάμνουν οἱ ἀσκηταὶ καὶ οἱ μοναχοί, οἱ τρωγλοδύται τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἐκτὸς τῆς διπλῆς ἰδιότητος μουσικοῦ καὶ λογίου ὁ Στρατόνικος ἐφημίζετο καὶ διὰ τὴν εὐφυολογίαν του. Ἡ τρίτη αὕτη ἰδιότης ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν τελείαν μόρφωσιν ἑνὸς καλλιτέχνου ἀποτελεῖ τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς καλλιτεχνικῆς τριάδος, ὅπου ἐπίσης τὸ **πνεῦμα** εἶναι τὸ βεβαιοῦν τοῦ λόγου καὶ καὶ τῆς μουσικῆς τὸ ἀσφαλές.

Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ λογιότης, ἐὰν δὲν παρεντεθῇ τὸ πνεῦμα μεταξύ των, ἀμοιβαίως συνέλκονται, συγκολλῶνται καὶ μοιραίως ἐξουδετεροῦν ἀλλήλας. Τόσον ὁ λαὸς ἀντελήφθη ὀρθῶς τὸ πρᾶγμα, ὥστε ἔπλασεν ἀκριβῶς δι' αὐτοὺς ἓν σύνθετον ὄνομα: ***μουσικολογιώτατος*** πλῆρες εἰρωνείας καὶ χλεύης. Τὸ προσκολλᾷ δὲ ἰδίως εἰς ἐκείνους τοὺς μουσικούς, ὅσοι, κομπάζοντες διὰ τὰ δακτυλά των ἢ διὰ τὴν φωνήν των, θεωροῦν αὐτά πολυτιμότερα καὶ ὑπέρτερα τοῦ πνεύματός των. Ἀλλ' ὅστις ἔχει πνεῦμα, δέν το θέτει ποτὲ ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ. Καὶ ὅταν σωματική τις δεξιότης λαμβάνῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν, ἔπεται ὅτι ὁ νοῦς εἶναι ἀδέξιος καὶ δικαίως ἐκθρονίζεται.

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Δι' αὐτὸ οἱ ἐξέχοντες εἰς τὸ ᾄσμα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν μουσικῶν ὀργάνων καλλιτέχναι θὰ χρεωστοῦν μᾶλλον εἰς τὸν νοῦν, παρὰ εἰς τὴν τέχνην τὴν διάσωσιν τοῦ ὀνόματός των ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ τῆς λήθης, ὅπου ἀγεληδὸν ἔρχονται ὅλοι καὶ ἐκπνέουν τόσον φυσικὰ ὅσον καὶ τὰ ἀκουστικὰ κύματα τοῦ μέλους, ποῦ ἔψαλλαν ἢ τοῦ ὀργάνου, ποῦ ἔπαιζαν. Ὅταν ἀποθάνουν ἐκεῖνοι, ποῦ τοὺς ἤκουσαν, κανεὶς πλέον κατόπιν δὲν γνωρίζει οὔτε τὸ ὄνομά των.

Καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτήν μᾶς δίδει ὁ Στρατόνικος μὲ τὴν μνησθεῖσαν καλλιτεκνικήν του περιοδείαν, συμβᾶσαν, ὡς εἴρηται, ἐν ἐποχῇ φθινοπωρινῇ.

Κατὰ τὰς δοθείσας ἐν τῷ θεάτρῳ παραστάσεις ὅπου ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Καύνου προσήρχοντο θαυμάζοντες, χειροκροτοῦντες καὶ πρὸς ἐπανάληψιν ἑκάστου μουσικοῦ τεμαχίου βοῶντες ὡς ἐσυνείθιζον καὶ τότε ***αὖθις αὖθις*** (bis, bis.) παρετήρησε μετ' ἐκπλήξεως τὴν ὠχρότητα τῶν θεατῶν, εἰς δὲ τοὺς περιπάτους ἔβλεπεν ἐπίσης ὅλους τοὺς διαβάτας ὠχροὺς, ζαρωμένους καὶ καχεκτικούς. Ἐν στιγμῇ εὐθύμου διαχύσεως εἰς ἐρώτησιν προβαλλομένην καὶ τώρα ὅπως τὸ πάλαι, πρὸς τοὺς περιοδεύοντας καλλιτέχνας, ἐὰν ἦναι δηλαδὴ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν περιοδείαν του, ἀπήντησεν : Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος. Δὲν εἰμπορῶ μάλιστα νὰ σᾶς ἀποκρύψω μίαν ἀνακάλυψίν μου, ὅτι διὰ σᾶς ἐδῶ βέβαια τοὺς κατοίκους φαίνεται γράψας ὁ Ὅμηρος τὸν περίφημον στίχον του : «***οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.***»

Τὸ σκῶμμα ἦτο λεπτότατον ἀλλὰ καὶ οἱ εὐαίσθητοι Καύνιοι ἦσαν ἔξυπνοι καί το ἐνόησαν. Καὶ ὅταν διεδόθη μὲ τὴν μεγάλην ταχύτητα ποῦ ἀναπτύσσει πάντοτε ἡ κακολογία, ἀμέσως ὅμιλος ἐκ τῶν ὠχροτέρων νέων μετέβη νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κιθαριστοῦ, ποῦ ἐτόλμησε, παραβάλλων τοὺς πολίτας μὲ τὰ κίτρινα φύλλα τοῦ φθινοπώρου, νά τους χλευάσῃ δηκτικώτατα καὶ νὰ δυσφημήσῃ τὴν πόλιν των ὡς νοσηράν.

Οἱ φιλότιμοι νέοι συναντοῦν τὸν καλλιτέχνην εἰς τὸν περίπατον, τὸν πλησιάζουν καὶ μὲ θυμόν, ποῦ προσεπάθει ἀλλὰ δὲν κατώρθωνε νὰ πορφυρώσῃ τὰς ὠχράς των παρειάς οὔτε τὰ πανιασμένα χείλη των, ἀποτείνονται πρὸς αὐτὸν ὁμιλοῦντες ὅλοι συγχρόνως καὶ ζητοῦν ἱκανοποίησιν ἐπιμένοντες νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν προσβλητικήν του παρομοίωσιν.

—Ἀκούσατέ με ἄνδρες Καύνιοι, ἀπαντᾷ χωρὶς νὰ τά χάσῃ ὁ Στρατόνικος μὲ τὸν γλυκύτερον τόνον τῆς φωνῆς του. Πῶς θὰ ἐτόλμων νὰ ὀνομάσω νοσηρὰν τὴν πόλιν σας, ὅταν βλέπω ὅτι καὶ οἱ νεκροὶ ἀκόμη περιπατοῦν, ὁμιλοῦν καὶ θυμώνουν μάλιστα;

Τί συνέβη κατόπιν σιωπᾷ ὁ Στράβων ὁ διασώσας τὸ θρυλλούμενον αὐτὸ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀνέκδοτον. Ἀλλὰ δυνάμεθα, νομίζω, μετά τινος βεβαιότητος νὰ εἰκάσωμεν ὅτι θὰ ἐγέλασαν οἱ νεκροφανεῖς πολῖται. Πρὸς ἀφοπλισμὸν τῆς ὀργῆς, καὶ μάλιστα τῆς κιτρίνης ὀργῆς, μία ἔκρηξις αἰγνιδίου γέλωτος ἀρκεῖ. Καὶ ἂν ἐξέφθη μίαν στιγμὴν ἡ ἀναιμικὴ φιλοτιμία τῶν Καυνίων, λεπτὸν φύσημα εὐφυολογίας θὰ ἔσβυσεν εὐθὺς τὴν ἔξαψίν των.

Χάρις εἰς τὴν κλιμακωτὴν αὐτὴν εὐτραπελίαν δηλοῦσαν φανερὰ ὅτι ὁ καθαριστὴς δὲν ἦτο συνήθης τραγουδιστὴς οὔτε μουσικολογιώτατος, ἀλλ' εἶχε συνειθισμένα τὰ δάκτυλά του νὰ παίζουν καὶ τὰς χορδὰς τοῦ πνεύματος, ἐσώθη ἐκ τῆς λήθης τὸ ὄνομα καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς Καύνου.

Ὁ χρόνος ἀφοῦ κατέστρεψε τὴν πόλιν δὲν ἐφείσθη οὔτε τὰ ἐρείπιά της. Ἡ δὲ Ἱστορία δὶς μνημονεύει τὸ ὄνομά της, πρῶτον διὰ τὰ ὀνομαστὰ ξηρὰ σῦκά της τὰ καλούμενα Καυναῖα, καὶ δεύτερον διὰ τὸν περίφημόν της ζωγράφον, σύγχρονον, καὶ ἐφάμιλλον τοῦ Ἀπελλοῦ, τὸν Πρωτογένη. Περὶ τοῦ Πρωτογένους διηγοῦνται ὅτι ἀπελπισθεὶς νὰ εἰκονίσῃ ὡς ἤθελε τὸν ἀφρὸν εἰς τὸ στόμα θηρευτικοῦ κυνὸς τρέχοντος, ἔρριψε μὲ θυμὸν τὸν σπόγγον ἐπὶ τῆς εἰκόνος καὶ ἐπέτυχε διὰ τῆς τύχης ὅ,τι δὲν ἐπέτυχε διὰ τῆς τέχνης.

Ἀλλ' οὔτε ὁ ζωγράφος οὔτε νὰ σῦκα οὔτε ἡ κιθαριστικὴ τέχνη τοῦ Στρατονίκου ἦσαν ἱκανὰ νὰ διαφημίσουν μίαν πόλιν

ΚΥΨΕΛΗ

ὅσον τὸ πνεῦμα τοῦ ἐκεῖθεν διελθόντος καθαριστοῦ. Ἡ γεῦσίς μας δὲν ἐγνώρισε τὰ περίφημα σῦκα, ἡ ὅρασίς μας δὲν ἀντίκρυσε κανὲν ἀριστούργημα περισωθείσης εἰκόνος τοῦ Πρωτογένους, ἡ ἀκοή μας δὲν κατεκηλήθη ἀπὸ καμμίαν ἀρχαίαν κιθαρῳδίαν. Ἀκούομεν ὅμως πολὺ καλὰ τὰ ἔξυπνα λόγια, ποῦ εἶπεν ὁ Στρατόνικος εἰς τοὺς Καυνίους. Καὶ τὸ εὐφυὲς σκῶμμά του, ἀφοῦ ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ παλαιοῦ, δικαιοῦται νὰ κάμῃ καὶ τὸν γῦρον τοῦ νέου κόσμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

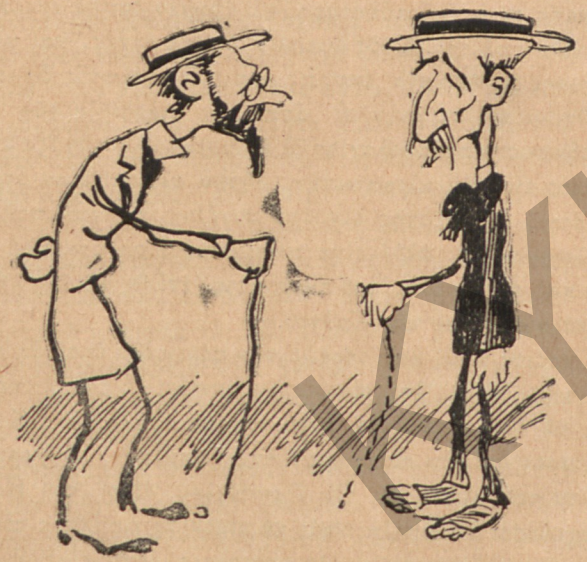

—Μὰ πῶς; δὲν τὴν ξεύρεις αὐτὴν τὴν ἱστορία; Μὰ αὐτὴν καὶ ὁ πρῶτος ὁλὰξ ποῦ θὰ ἀπαντήσῃς τὴν ξεύρει.

—Ἀκριβῶς γι' αὐτὸ κ' ἐγώ, φίλε μου, σὲ ζητῶ νά μέ τὴν πῇς.

Η ΛΕΥΚΟΪΚΤΙΣ

«Potius morri quam fœdari»

Ὑπάρχει ἐν τῇ φιλολογίᾳ τῶν βορείων τῆς Εὐρώπης λαῶν μῦθός τις αὐτόχρημα γοητευτικός, ὁ μῦθος τῆς λευκοϊκτίδος, τοῦ γνωστοῦ χαριτοβρύτου σισυροφόρου ζῴου, (κοινῶς κακοῦμι) τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ μᾶς ἐπιτρέψωσι ν' ἀφηγηθῶμεν ἐνταῦθα.

Μακρὰν ἐκεῖ, εἰς τὰς χώρας τῶν λευκῶν παγετῶν καὶ τῶν διαυγῶν κρυστάλλων εἰς τὰς χώρας τῶν μακρῶν χειμώνων καὶ τῶν πολυτίμων σισυρῶν, μία εὐλύγιστος χιονώδης λευκοϊκτὶς ἔτρεχε μίαν ἡμέραν μὲ τὸ σύνηθες ἁλματικὸν βῆμά της εἰς τὰς χιονοσκεπεῖς πατρίους ἐκτάσεις. Ἡ γοργότης καὶ ἡ ὅλη ἔκφρασις τῶν κινήσεών της ἐδείκνυον ὄχι ἀμέριμνον τὴν ἐσπευσμένην αὐτὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν της. Πέραν ἐκεῖ, ὄχι πολὺ πλησίον ἀκόμη, ὑπῆρχε μέλαν δάσος ψηγῶν καὶ σημυδῶν διαστίζον τὰς λευκὰς ἐκτάσεις.

Εἰς τὸ δάσος αὐτό, εἰς τὴν κοιλότητα μιᾶς μεγάλης σημύδας εὑρίσκετο ἡ φωλεὰ τῆς χαριτωμένης τοῦ μύθου μας ἡρωΐδος, ὅπου τὰ μικρά της ἀνυπομονοῦντα τὴν ἀνέμενον. Καὶ ἡ φιλόστοργος μήτηρ, πολύφροντις, περιβλέπουσα πέριξ, ἐπέσπευδεν ὁλοὲν τὸ ταχὺ βῆμά της.

Αἴφνης ἀκούει ὀπίσω της ὑλακὰς κυνῶν. Ἀνήσυχος τείνει τὸ οὖς... Αἱ ὑλακαὶ ὁλοὲν πλησιάζουν πολυπληθέστεραι. Καὶ στρεφομένη διακρίνει μακρόθεν ἀγέλην ὅλην κυνῶν, ἡ ὁποία τρέχει, τρέχει ὑλακτοῦσα. Τί λοιπόν; μήπως τρέχουν ἐναντίον της;

Ἀλλὰ πρὶν ἀκόμη συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἰδοὺ δύο κυνηγοὶ φαίνονται τρέχοντες πρὸς αὐτὴν καὶ πλησιάζοντες ἀλαλάζουν. Τῶν κυνῶν ἡ ἀγέλη λυσσώδης, ἀκατάσχετος, τὴν προσεγγίζει τώρα πλέον τρέχουσα.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ὄχι, ἡ λευκοϊκτὶς δὲν ἀπατᾶται πλέον. Ὅλον αὐτὸ τὸ ἐχθρικὸν ἐπιτελεῖον, οἱ αἱμοχαρεῖς κύνες καὶ οἱ πάνοπλοι κυνηγοὶ ἐναντίον της ἀκονίζουν τὰ θηριώδη των ἔνστικτα. Αὐτὴν ζητοῦν νὰ συλλάβουν, αὐτῆς τὴν ἀθῴαν ὕπαρξιν διώκουν ὡς λείαν τῆς ἀγρίας των σκληρότητος.

Ἡ εἰκὼν τῶν ἀθώων μικρῶν της, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ψωλεάν της τὴν περιμένουν, παρουσιάζεται εἰς τὴν ἀμυδρὰν τῆς μητρὸς διάνοιαν· καὶ διπλασιάζει τὴν ταχύτητά της ἵνα σωθῇ.

Τρέχε, τρέχε, λευκὴ βασίλισσα τῶν ἐσχατιῶν τῆς οἰκουμένης, ἀφρόπλαστον κρίνον τῶν ἀβάτων στεππῶν. Ὁ Θεὸς ἔδωκε θαυμασίαν ταχύτητα καὶ εὐκινησίαν ὡς μόνον, ἀλλὰ τελεσφόρον ὅπλον ἀμύνης εἰς τὴν ἄοπλον, τὴν λεπτοφυῆ σου ὕπαρξιν.

Τρέχει, πηδᾷ, πετᾷ ἡ λευκοϊκτίς. Ἀλλὰ πνευστιᾷ πλέον ἐκ τοῦ καμάτου. Καὶ ἡ λυσσῶσα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων ἀγέλη ὁλοὲν τὴν προφθάνει. Ἡ λευκοϊκτὶς ἵσταται μίαν στιγμὴν ἵν' ἀνακτήσῃ δυνάμεις, καὶ εἶτα ὁρμᾷ καὶ πάλιν ἀνένδοτος πρὸς τὰ ἐμπρός.

Ἀλλ' ἤδη τί βλέπει; ἐδῶ παρουσιάζεται ἐμπρός της τέλμα εὐρύτατον. Τέλμα βορβορῶδες, βαθὺ ὡς λίμνη φράσσει τὸν δρόμον. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὅτι ἡ λευκοϊκτίς, τὸ περίφημον αὐτὸ σισυροφόρον μὲ τὸ πάλλευκον βελούδινον τρίχωμα τὴν μεγίστην καταβάλλει προσοχὴν ἵνα μὴ κηλιδώσῃ τὴν μηλωτήν της, ἡ ὁποία καὶ βασιλέων ἀκόμη ἁλουργίδας κοσμεῖ.

Καὶ τώρα εἰς τὴν χιονόλευκον ἡρωΐδα μας φοβερὸν παρουσιάζεται δίλημμα· δίλημμα αὐτόχρημα τραγικὸν ἐν τῇ ἀφελεῖ ψυχολογίᾳ τοῦ συμπαθοῦς ζῴου.

Ἐμπρός της τέλμα φοβερόν, βαθὺ ὡς βορβορώδης Ἀχερουσία. Ὀπίσω της οἱ κυνηγοί, ἡ ἀπειλή, ὁ κίνδυνος. Νὰ κηλιδωθῇ ἢ ν' ἀποθάνῃ; τί ἐκ τῶν δύω; Νὰ λοξοδρομήσῃ δὲν δύναται· τὸ κρησφύγετον, τὸ δάσος τῶν σημυδῶν εἶναι τώρα μακρὰν καὶ τῶν κυνῶν ἡ ἀγέλη διεσκορπισμένη πέριξ τῇ προτάσσει μυρία, ἀφρίζοντα, αἱμοχαρῆ ρύγχη διψῶντα τὸ αἱμά της.

Βαρὺς σχίζει τὸν ἀέρα τῶν πυροβόλων ὁ κρότος· καὶ τὸ τέλμα, ὁ μαῦρος βόρβορος χαίνει ἐμπρός. Ὀπίσω της ὁ ὄλεθρος τῆς ζωῆς· ἐμπρὸς ὁ ὄλεθρος τῆς ἀγνότητός της. Ὀπίσω ὁ θάνατος· ἐμπρὸς ἡ κηλίς, τὸ στίγμα.

Καὶ εἶναι μήτηρ ἡ ἁγνή μου λευκοϊκτίς. Πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῶν μικρῶν της ἵσταται δειλιῶσα, παλαίουσα πρὸς ἑαυτήν, ἀμφιρρέπουσα.

Ἐὰν ἦτο διαυγές, κρυσταλλῶδες νᾶμα, οὐδὲ στιγμὴν θὰ ἐδίσταζε. Θὰ τὸ διήρχετο κολυμβῶσα.

Ἀλλ' ὁ δισταγμός της διαρκεῖ ὀλιγώτερον τῆς στιγμῆς. Ὁ βορβορώδης Ἅδης τοῦ τέλματος τὴν φοβίζει πλειότερον τοῦ θανάτου.

Καὶ ἡ χιονώδης νύμφη τῶν παγετῶν, ἡ ἄσπιλος μάρτυς τῆς ἰδεώδους λευκότητος, ψελλίζει πρὸς ἑαυτήν:

— «***Κάλλιον ν' ἀποθάνω, παρὰ νὰ κηλιδωθῶ!.***»

Καὶ μένει· ἵσταται ἀκίνητος ἐκεῖ, ὄχι ὀλιγώτερον ἡρωΐς ἀπὸ τὸν τολμητίαν σημαιοφόρον, ὅστις ἵσταται ἀτρόμητος πρὸ τῆς λυσσώδους ἐφόδου τοῦ ἐπερχομένου ἐχθροῦ, ἀδιαφορῶν ἂν θ' ἀποθάνῃ ἐκεῖ· ἀρκεῖ νὰ μὴ ῥίψῃ χαμαὶ τὴν Σημαίαν, τὸ ἱερὸν ἔμβλημα τῆς αἰωνίας ***Τιμῆς***.

Ἵσταται ἀκίνητος. Καὶ οἱ κύνες ὁρμοῦν καὶ τὴν κατασπαράσσουν, ἐνῷ συνάμα τὴν ὡραίαν κεφαλήν της διέρχεται ἡ σφαῖρα τοῦ κυνηγοῦ.

Καίτοι ὕπαρξις κατωτέρα τῆς ἀνθρωπίνης, ἡ λευχείμων νηρηὶς τῶν κρυσταλλίνων ναμάτων, πίπτει εὐγενὲς θῦμα ἑνὸς παρθένου ἰδανικοῦ.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypsell.fks.uoc.gr)

Ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ θελκτικοῦ, τοῦ βαθύτατα συγκινητικοῦ τούτου μύθου, ἴσταμαι κ' ἐγὼ ἀκίνητος· ἄλλη τις τώρα εἰκών, μεγαλοπρεπὴς καὶ ὑπέροχος ἠθικὴ εἰκών, βαθέως μοῦ συνταράσσει ψυχὴν καὶ καρδίαν. Περιπνέουσα τὴν ψυχήν μου ὡς αὔρα τοῦ παρελθόντος ἱερά, πτερυγίζει περὶ ἐμὲ ἡ ἀνάμνησις τῶν λευκῆς Νηρηΐδων τοῦ ἀδαμαντίνου νάματος τῆς Ἑλληνικῆς Τιμῆς, τὰς ὁποίας βλέπω νὰ πίπτωσιν εὐγενῆ θύματα ἑνὸς παρθένου ἐπίσης Ἰδανικοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ μας Ἱστορίᾳ. Εἶναι αἱ ἄγναι Σουλιώτιδες· εἶναι αἱ ἄσπιλοι κόραι τῶν ἐλευθέρων βουνῶν, αἱ σεμναὶ ἱέρειαι τῆς Τιμῆς, αἱ ἀδούλωτοι Νύμφαι τοῦ ἐθνικοῦ Ἰδεώδους.

Χρόνους μακρούς, χρόνους μαύρους, ἀμύνεται κατὰ τοῦ τυράννου τὸ μεγάθυμον Σοῦλι, αἰωνίως παλαῖον, αἰωνίως ἀδούλωτον.

Αἱ ἀπορρῶγες κορυφαὶ τῶν αἰχμηρῶν του βράχων τὰς ὁποίας φιλοῦσι τὰ σύννεφα, εἶναι φωλεαὶ λαιλάπων καὶ κεραυνῶν: αἱ μαῦραι φάραγγες τῶν ἀποκρήμνων πλευρῶν του φωλεαὶ τῶν ἀετῶν τῆς Ἐλευθερίας, τοῦ ἀδιαλείπτου πολέμου, τῆς ὑψαύχενος πάλης, ἐν τῇ ὁποίᾳ κύπτει πάντοτε ἡττημένος ὁ τύραννος.

Τὴν ἡμέραν ὅλην οἱ λεοντόθυμοι ἥρωες ἀμύνονται κραταιοὶ καὶ τὴν νύκτα ὅλην αἱ γυναῖκες, ἀντάξιαι αὐτῶν ἡρωΐδες, ἡ Χρύσω, ἡ Φώτω, ἡ Φροσύνη, ἡ Γκόλφω, στιλβοῦν τὰ ὅπλα των διὰ τὴν πάλην τῆς ἐπιούσης.

Καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ***Κακοσούλι*** μένει ἀπόρθητον.

Ἀλλ' ἀνατέλλει μία ἀποφρὰς ἡμέρα. Εἷς προδότης, εἷς ἀπαίσιος Ἐφιάλτης ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὸ Σοῦλι πίπτει. Τὸ ἀπόρθητον φρούριον, ἡ ἀστραπηβόλος ἀκρόπολις τῆς Ἐλευθερίας κατεδαφίζεται, ἐρημοῦται, κεῖται ἄμορφος σποδὸς ἐρειπίων. Οἱ ἥρωες κάτοικοί του αὐτοκτονοῦν ἀνατινάσσοντες τὴν πυρίτιδα ἢ ἐκπατρίζονται ἐκ τῆς λατρευτῆς πατρίου γῆς, ὅπερ χεῖρον δι' αὐτοὺς τῆς αὐτοκτονίας.

Εἷς ὅμιλος παρθένων, συζύγων, μητέρων μὲ τὰ βρέφη

εἰς τὰς ἀγκάλας, μένουν ὀπίσω, διασκεπτόμεναι ποῦ νὰ καταφύγουν μακρὰν τοῦ ἐπερχομένου νικηφόρου ἐχθροῦ.

Ἀλλ' ἰδοὺ αὐτὸς ἐπέσπευσε τὰς κινήσεις του καὶ καλπάζων τὰς προσεγγίζει πλέον παρὰ τοὺς βράχους τοῦ Ζαλόγγου.

Αἱ νεαραὶ γυναῖκες στρέφουσαι τὸ βλέμμα πέριξ, βλέπουν ὅτι περιεκυκλώθησαν πανταχόθεν. Οὐδεμία δίοδος φυγῆς ὑπάρχει. Τί νὰ πράξουν; πῶς ν' ἀποφύγουν τῶν ἀπίστων ὀρδῶν τὴν ὕβριν; Ἀλλὰ δειλίας παλμὸς δὲν δονεῖ τὰς ἡρωϊκάς των καρδίας, οὐδὲ δισταγμὸς ἀστραπιαῖος κἂν διέρχεται τὸ πνεῦμά των.

Πάραυτα γοργαὶ ὡς ἡ Ἀταλάντη ἀναβαίνουσι δρομαῖαι τὴν ὑψηλοτέραν τοῦ Ζαλόγγου κορυφήν, στολίζουσαι ἅμα τὴν κόμην μὲ ὀλίγα ἔρημα ἄνθη, ἄγρια κρίνα τῶν ἀβάτων ὀρέων. Ἰδοὺ στήνουσιν ἐκεῖ τὸν ἀθάνατον ἑλληνικὸν συρτόν, λιγυραὶ Ὀρειάδες μὲ συμπεπλεγμένας τὰς χεῖρας. Καὶ μία θεία μελῳδία ἀποπνέουσα τὸ μελαγχολικὸν ἄρωμα τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ πρὸς τὴν ζωήν, ἀλλὰ καὶ τὸν θρίαμβον τῆς ἠθικῆς νίκης διασείει τὰς ἠχοὺς τῶν ἀξένων βράχων:

Ἔχε γειά, καϋμένε κόσμε,
ἔχε γειά, γλυκειὰ ζωή
καὶ Σύ, δύστυχη Πατρίδα!...
ἔχε γειὰ παντοτεινή!
ἔχετε γειὰ βρυσούλαις,
λόγγοι, βουνά, ραχούλαις.

Καὶ εἰς ἕκαστον γῦρον τοῦ συρτοῦ ἀνὰ μία ἐξ αὐτῶν, ρίπτουσα πρῶτον τὸ βρέφος της, εἰσπηδᾷ εὔτολμος εἰς τὰ χαίνοντα βάραθρα.

Οὕτω σώζουσαι τὴν τιμήν των, τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ των ὀνόματος, τὴν τιμὴν τῶν πρὸ μικροῦ ἡρωϊκῶς ὁλοκαυτωθέντων συζύγων, αἱ παρθένοι σύζυγοι ψελλίζουσι τὸ ἐξῆς ὑπέρτατον ῥῆμα:

— ***Κάλλιον ν' ἀποθάνω ἢ νὰ κηλιδωθῶ ἀπὸ τῶν ἀπίστων τὴν ὕβριν!***

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἡ φάλαγξ των ἀραιοῦται. Χάνονται ἀνὰ μία εἰς τὴν δοξασθεῖσαν φάραγγα, ὅπου ὅμως ἐπιζῇ αἰωνία καὶ ἀθάνατος ὡς φωτοβόλος βασιλὶς τῶν αἰώνων ἡ ***Ἑλληνικὴ Τιμή***, ἡ παρθένος θεότης, ἡ λευκὴ καὶ ἄσπιλος ὡς τὸ κρίνον τοῦ Γαβριήλ, εἰς τὸν ἱερὸν τῆς ὁποίας βωμὸν ἂν ἐθυσιάσθησαν αἱ ἀμόλυντοι ἱεροφάντιδες τοῦ ὑπερτάτου Ἰδανικοῦ τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος, μετεμορφώθησαν ὅμως εἰς τόσα ἀειθαλῆ καὶ ἀμάραντα ῥόδα ἀθανασίας καὶ ἀρετῆς.

Ὦ ἀγναί μου Ἑλληνίδες! εἴπατέ μοι, σᾶς ἀφίνει νὰ κοιμηθῆτε τῶν σεμνῶν μας τούτων προγόνων τὸ τρόπαιον;...

Ἂν δὲ περιστάσεις τοιαῦται δὲν παρουσιάζονται πάντοτε, ἂν ὁ Ἄρης αἱμοδιψὴς δὲν κροτεῖ συχνὰ πέριξ μας, πατάσσων τὰς ἠχοὺς μὲ τοὺς κεραυνοὺς τῶν ὅλμων του, οὐχ ἧττον ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς παλαίστρας, ἥτις εἶναι ἐνίοτε στρατόπεδον ὄχι ὀλιγώτερον τραγικόν, συχνάκις παρέχεται ἡ περίστασις ὅπως δοξάσητε τὴν Ἑλληνικὴν τιμὴν ἀναδεικνυόμεναι ἀνδρεῖαι αὐτῆς Σουλιώτιδες, ἄσπιλοι τῆς ἠθικῆς λευκότητος ἡρωΐδες.

Εἰς τοιαύτας διλημματικὰς ἐν τῷ βίῳ στιγμὰς μὴ λησμονῆτέ ποτε νὰ δείξητε ὅτι εἰσθὲ γνήσιαι ὁμαίμονες τῶν κρινοστεφῶν αὐτῶν τοῦ ὄρυμοῦ Ὀρειάδων.

Καί, πρὸς Θεοῦ! ὑπερηφανεύεσθε δι' αὐτάς, Ἑλληνίδες μου. Ποία ἀριστοκρατία γένους ἢ πλούτου δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν ὑψίστην ταύτην ἐθνικήν σας ἀριστοκρατίαν;

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

Τὰ δάση εἶναι τόσον πλήρη μουσικῆς ἀπὸ τὰ ᾄσματα τῶν πτηνῶν, ὥστε ἀδύνατος εἶναι ἐν μέσῳ αὐτῶν ἡ σύλληψις πονηρᾶς ἰδέας.

Tennyson

Ἐκεῖνος, ὅστις δὲν ἀγαπᾷ καμμίαν ἄλλην μουσικὴν τόσον, ὅσον τὸν ἦχον τοῦ ὡρολογίου τοῦ δωματίου του καὶ τοὺς τριγμοὺς τῶν ξύλων τῶν καιομένων εἰς τὴν ἑστίαν του, ἔχει τέρψεις, τὰς ὁποίος οὔτε ἐν ὀνείρῳ βλέπουν οἱ ἄλλοι.

Ἔμμερσον

Η ΠΑΤΡΙΣ ΜΟΥ

Στῆς Προποντίδος τὰ νερὰ τὰ γαλανὰ
μὲ χάρι μιὰ Νεράϊδα περιμένει
τὰ κύματα νὰ φέρουν σιγανὰ
ἐλπίδες 'στὴ καρδιὰ τὴ πληγωμένη.

—

Θεὰ αὐτὴ τοῦ πόντου 'ξακουστή
τὰ θέλγητρα τὰ τόσα της τὰ κάλλη
ἐφθόνησεν ἡ Μοῖρα ἡ φρικτὴ
καὶ συμφοραὶς τῆς ρίχτει 'στὸ κεφάλι

—

Τοῦ Ἐννοσίχθονος ἀφάνταστος ὀργὴ
καὶ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἄρεως ἡ μῆνις
ὡς κεραυνοὶ ἐνσκήπτουν μὲ ὁρμὴ
καὶ λίθος, λέγουν ἐπὶ λίθου νὰ μὴ μείνῃς

—

Εἰς τοῦ ὀλέθρου τὴ μεγάλη συμφορὰ
πέφτει, λιποθυμεῖ ἀπὸ τὸν πόνο
καὶ τὰ παιδιά της ἄλλα μένουν ὀρφανὰ
καὶ ἄλλα φεύγουν τὴν σφαγή, τὸν φόνο.

—

Περάσαν χρόνια μαῦρα καὶ στυγνὰ
ἡ δίψα τοῦ βαρβάρου γιὰ νὰ σβύσῃ·
πόσα δὲν ἔχυσαν ἀγνὰ
μάτια τὰ δάκρυα σὰν βρύσι!

—

Κι' ἦλθε ἡμέρα μεγάλη, διαλεχτὴ
ποῦ φύσηξε τῆς Λευθεριᾶς τ' ἀγέρι·
τῆς ἁλυσσίδες τότε σπάνει αὐτὴ
καὶ δίδει 'στὴ Μητέρα της τὸ χέρι.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Τὴ διάπλατη ἀνοίγει ἀγκαλιά
'στὴν Κόρη τὴν ἀδικοφονεμένη,
τῆς δίνει ἀναρίθμητα φιλιὰ
καὶ τὴ στολή τὴν αἱματοβαμμένη,

—

ἀλλάζει μὲ γαλάζια φορεσιὰ
καὶ στέφανα τοῦ γάμου ἑτοιμάζει
'Εκεῖ . . . εἰς τὴ Μεγάλη 'Εκκλησιά,
νὰ ἑνωθοῦνε ὁ Νυμφίος τῆς φωνάζει.

—

Τῆς Προποντίδος τὰ νερὰ τὰ γαλανὰ
τοῦ κάμπου γύρω-γύρω τὰ λουλούδια,
τώρα μαζὶ τῆς ψάλλουν: ὡσαννά
μ' ἀγγελικά, οὐράνια τραγούδια.

Κων/πολις

ΚΥΡΙΑΚΟΣ Σ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
('Εκ Γάνου)

Τοῦ βίου σου ἡ σύντροφος, οὔτε θῦμα, ἀλλ' οὔτε καὶ τύραννος πρέπει νὰ γείνῃ. Τοιουτοτρόπως ὁ χαλινός, ὁ πληγόνων τὴν εὐτυχίαν τοῦ γάμου, δὲν θὰ γίνῃ ἐπαισθητὸς καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ σύζυγός σου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συζύγου θὰ εὑρίσκῃ τὸν ἐραστήν.

'Εκείνη, τὴν ὁποίαν ἠγάπησας καὶ ἐξέλεξας, εἶναι δῶρον, τὸ ὁποῖον σ' ἐχάρισε καὶ σ' ἐνεπιστεύθη ὁ οὐρανός. Τίμα αὐτὴν πάντοτε ὄχι βέβαια μὲ τυφλὴν προκατάληψιν, ἀλλὰ πιστεύων εἰς τὴν ἀρετήν της. Γενοῦ εἰς τὴν νεότητά της παρηγορία, φρουρὸς καὶ ὁδηγός, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πεῖραν νὰ δύναται ὁσφαλῶς νὰ βασίζηται.

Bundi

'Η ἀγάπη εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου τῆς ζωῆς. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν ἀγαθοῦ οἱουδήποτε, ἐὰν δὲν συναπολαύῃ τούτου μεθ' ἡμῶν καὶ ἓν προσφιλὲς πρόσωπον.

Εἰς ἐμὲ καὶ τὸ ἁπλούστερον ἀνθύλλιον γεννᾷ σκέψεις, αἱ ὁποῖαι συχνὰ εἶναι τόσον βαθεῖαι, ὥστε νὰ προκαλοῦν τὰ δάκρυά μου.

Wordsworth

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΚΑ

Εἰρήνη, ἡ σύζυγος 'Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ἦτο θυγάτηρ τοῦ Πρωτοβεστιαρίου 'Ανδρονίκου Δούκα, ἐκ τῆς ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῶν ***Δουκῶν***, τῆς ὁποίας ὁ γενάρχης λέγεται ὅτι ἔλαβε τὸν τίτλον «***Δοὺξ τῆς Κων)πόλεως***» παρ' αὐτοῦ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπίθετον ***Δούκας***.

Μόλις δεκαπενταέτις ἡ Εἰρήνη ἀνήρχετο κατὰ τὸ ἔτος 1081 εἰς τὸν θρόνον τοῦ Βυζαντίου, γενομένη σύζυγος 'Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὅστις συνάψας τὸν γάμον τοῦτον χάριν πολιτικῶν συμφερόντων μᾶλλον, διέκειτο ψυχρότατα πρὸς τὴν νεαρὰν σύζυγόν του. Λέγεται μάλιστα ὅτι, τὸ μὲν τρέφων ἰδιαιτέραν συμπάθειαν πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ προκατόχου του, τὴν περικαλλῆ Αὐτοκράτειραν Μαρίαν, τὸ δὲ πειθόμενος εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῆς μητρός του, ἥτις ἐμίσει θανασίμως τὴν οἰκογένειαν τῶν ***Δουκῶν***, ἦτο διατεθειμένος νὰ διαζευχθῇ τὴν Εἰρήνην. Μόλις δὲ τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσει τοῦ πατριάρχου, ὅστις διέκειτο φιλικώτατα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τῶν Δουκῶν, ἐπείσθη ὁ 'Αλέξιος νὰ παραιτηθῇ τοῦ διαζυγίου καὶ ν' ἀποφασίσῃ ὅπως τελεσθῇ ἐπισήμως ἡ στέψις τῆς Εἰρήνης ὡς Αὐτοκρατείρας, ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὴν ἰδικήν του.

Δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τούτων πόσον δυσάρεστος ἦτο ἡ συμβίωσις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους ὑπὸ τοιούτους ὅρους. Βραδύτερον ὅμως αἱ σχέσεις τῶν δύο συζύγων κατέστησαν φιλικώτεραι, σὺν τῷ χρόνῳ δὲ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐξήσκησεν ἐπὶ τοῦ 'Αλεξίου ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη.

Ὑπὸ ἔποψιν καλλονῆς ἡ Εἰρήνη φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο ἔξοχος. Καὶ αὐτὴ ἡ θυγάτηρ της 'Αννα ἡ Κομνηνή, ἡ ὁποία φαίνεται θαυμάζουσα τὴν μητέρα της, δὲν ἐξαίρει τὴν καλλονὴν τῆς Εἰρήνης ὡς τελείαν. 'Ητο, λέγει, μεγαλόσωμος καὶ χα-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ρίεσσα· εἶχε δὲ θελκτικοὺς κυανοῦς ὀφθαλμούς, καὶ ὡραίους λευκοὺς βραχίονας, ἀλλ' ἡ χροιὰ τοῦ προσώπου της ἦτο ὑπὲρ τὸ δέον ἐρυθρά· ἰδίως διέκρινεν αὐτὴν ἔκτακτος εὐρυθμία τῶν κινήσεων.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὅμως ἄλλου τινός τῶν θαυμαστῶν αὐτῆς ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη εἶχε καλλονὴν ψυχικὴν μᾶλλον ἢ σωματικήν.

Πολὺ ὀλίγην κλίσιν ἐδείκνυεν εἰς τὸν καλλωπισμόν, οὐδόλως δ' ἐζήτει ν' ἀναδεικνύῃ τὴν καλλονήν της διὰ τεχνητῶν μέσων, προτιμῶσα, ὡς λέγει ἱστορικός τις, νὰ περικοσμῆται μᾶλλον διὰ τῆς λάμψεως τῶν ἀρετῶν της ἢ διὰ πολυτελῶν χρυσοποικίλτων ἀμφιέσεων· πολύτιμον ἀληθῶς δίδαγμα, ἀντάξιον τῆς μεγάλης αὐτοκρατείρας!

Ἀλλ' ὅσον ἐμίσει τοὺς περιττοὺς καλλωπισμούς ἡ σεμνὴ καὶ ἀφελὴς Εἰρήνη, τόσον ἀπεστρέφετο καὶ τὰς ὑποδοχὰς καὶ συναθροίσεις. Ἀπέφευγε νὰ παρουσιάζηται εἰς τὰς πομπώδεις αὐτοκρατορικὰς τελετὰς καὶ ὅταν τὸ ἀξίωμά της τῇ ἐπέβαλλε τοῦτο, παρίστατο ἐρυθριῶσα καὶ μόλις δυναμένη νὰ κρύψῃ τὴν στενοχωρίαν της.

Ὡμίλει ὀλίγα· ὁσάκις δὲ παρίστατο κατ' ἀνάγκην εἰς τὰς αὐλικὰς ἑορτάς, διέμενε σιωπηλὴ καὶ ψυχρά, ὡς μαρμάρινον ἄγαλμα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς θυγατρός της. Φαίνεται, ἄλλως τε, ὅτι ἔπασχεν ἠθικῶς τόσῳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν ἀδιαφορίαν τοῦ συζύγου της, ὅσῳ καὶ διὰ τὴν ἀδιάλλακτον στάσιν τῆς πενθερᾶς της.

Ἀπήρεσκεν ἐπίσης εἰς αὐτὴν νὰ περιστοιχίζηται ὑπὸ πολυπληθοῦς ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Ἀφελής, μετριόφρων, ἁπλῆ τὰς ὀρέξεις καὶ πως δειλή, ἔτρεφεν ἀκατανίκητον ἀποστροφὴν πρὸς τὰς ἐπιδείξεις καὶ τὴν πομπώδη ἀκολουθίαν. Προὐτίμα νὰ διαμένῃ εἰς τὰ ἰδιαίτερα δώματά της, ὅπου ἠσχολεῖτο εἰς μελέτας καὶ εἰς φιλανθρωπικὰ ἔργα.

Οὖσα εἰς ἄκρον εὐσεβής, ἠρέσκετο ἰδίᾳ ν' ἀναγινώσκῃ θρησκευτικὰ βιβλία καὶ νὰ μελετᾷ τὰ συγγράμματα τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων· ἀλλὰ καὶ τῆς θύραθεν σοφίας δὲν ἦτο ἄγευστος· πεπροικισμένη διὰ φυσικῆς εὐφυΐας καὶ εὐρείας παιδείας κάτοχος, ἠγάπα τὰ γράμματα καὶ παρεῖχε τὴν προστασίαν αὐτῆς εἰς τοὺς πεπαιδευμένους.

Οἱ συγγραφεῖς οἱ γράψαντες περὶ αὐτῆς, τὴν παραβάλλουσιν ὁτὲ μὲν πρὸς τὴν πλήρη συνέσεως καὶ ἀνδρικοῦ φρονήματος Ἀθηνᾶν, ὁτὲ δὲ πρὸς τὴν ἀνδρείαν γυναῖκα τοῦ Σολομῶντος.

Καὶ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῆς ἀγαθοεργίας ἐδείχθη ἀκούραστος. Ἠλέει μὲ πολλὴν γενναιοδωρίαν πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν βοήθειάν της· καὶ ἐνῷ συνήθως ἀπέφευγε τὸν κόσμον καὶ τὰς συναναστροφάς, ἐδέχετο εὐχαρίστως τοὺς πένητας καὶ συνδιελέγετο μετ' αὐτῶν οἰκείως, συμβουλεύουσα, παρηγοροῦσα καὶ διδάσκουσα αὐτοὺς ν' ἀγαπῶσι τὴν ἐργασίαν καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὴν ἐπαιτείαν. Διὰ τῆς συμπεριφορᾶς δὲ ταύτης προσέδιδε μείζονα ἀξίαν εἰς τὰς δωρεάς της, διότι «*τὰς χάριτας ὅστις εὐγενῶς χαρίζεται ἥδιον ἐν βροτοῖσιν*».

Οὕτω μετριοφρόνως ἐλάνθανε βιοῦσα ἡ αὐτοκράτειρα Εἰρήνη ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσαετίαν.

Βραδύτερον ὅμως, ὅταν παρουσιάσθη ἡ εὐκαιρία, ἀνεδείχθη ἱκανὴ καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τοῦ κράτους· εἶχεν ἄλλωστε καὶ τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα. Ἡ θυγάτηρ της Ἄννα ἡ Κομνηνὴ λέγει ὅτι εἶχεν ἀνδρικὸν τὸ πνεῦμα, θάρρος εἰς τοὺς κινδύνους, εὐφυΐαν καὶ ψυχραιμίαν ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν σοβαρῶν ὑποθέσεων. Καὶ ἄλλος δὲ ἱστορικὸς σύγχρονος αὐτῆς, ἐπαινεῖ τὸ εὐρὺ καὶ εὔστροφον πνεῦμα καὶ ἰδίως τὸ θάρρος της εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις.

Οὕτω βαθμηδὸν διὰ τῶν ἀρετῶν της τούτων ἐπιβληθεῖσα ἡ Εἰρήνη, ἐξήσκησεν ἀκαταμάχητον ἐπιρροὴν ἐπὶ πάντων τῶν περὶ αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου ἔτι, ὅστις κατ' ἀρχάς, ὡς εἴδομεν, ἀδιαφόρως ἔχων πρὸς τὴν σύζυγόν του, μετεμελήθη βραδύτερον καὶ τὴν ἠγάπησε τοσοῦτον, ὥστε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἠδύνατο ν' ἀπομακρυνθῇ αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

αὐταπαρνησία, μεθ' ἧς ἡ Εἰρήνη περιεποιεῖτο τὸν σύζυγόν της, ἡ ἰδία ἀγρυπνοῦσα καὶ περιθάλπουσα κατὰ τὰς ὀδυνηρὰς κρίσεις τῆς ἀρθρίτιδος, ὑπὸ τῶν ὁποίων συχνάκις προσεβάλλετο ὁ αὐτοκράτωρ, ὄχι μόνον ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔπεισεν ὅτι ἡ παρουσία τῆς συζύγου του ἦτο εἰς αὐτὸν ἀπαραίτητος. Διὰ τοῦτο συμπαρελάμβανεν αὐτὴν πανταχοῦ καὶ εἰς τὰ πρὸς τέρψιν ταξείδια καὶ εἰς τὰς ἐκστρατείας, ὅπου πλὴν τῶν περιποιήσεων καὶ αἱ συμβουλαί της ἦσαν εἰς αὐτὸν πολύτιμοι.

Τὸ μόνον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον διεφώνει τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος, ἦτο ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου. Ἡ αὐτοκράτειρα προὐτίμα ὡς διάδοχον ἀντὶ τοῦ υἱοῦ της διαδόχου, τὴν θυγατέρα της Ἄνναν τὴν Κομνηνήν, ἣν δι' ἰδιαιτέρας ἀγάπης περιέβαλλεν ὡς καὶ τὸν σύζυγον αὐτῆς Νικηφόρον τὸν Βρυέννιον, τὸν ὁποῖον ἐξετίμα ὡς ἄνδρα νουνεχῆ καὶ λόγιον. Ἀλλὰ τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῆς Εἰρήνης οὐδόλως ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν ὁ αὐτοκράτωρ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀνεφύοντο ἐνίοτε ἔριδες μεταξὺ τῶν συζύγων. Ἐντούτοις ἡ Εἰρήνη οὐδέποτε ἐφάνη ἐλλιπὴς εἰς τὰ συζυγικά της καθήκοντα, ἀλλὰ μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἀφοσιώσεως περιεποιεῖτο τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἐπηγρύπνει ἐπ' αὐτοῦ. «Ἡ μήτηρ μου, λέγει Ἄννα ἡ Κομνηνή, ἦτο πάντοτε ἑτοίμη ν' ἀποκαλύπτῃ καὶ προλαμβάνῃ τὰς ἐναντίον τοῦ πατρός μου ἐπιβουλὰς καὶ ραδιουργίας· ἦτο δι' αὐτὸν ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ ἀκούραστος φρουρὸς εἰς πάντα κίνδυνον.» Καὶ ὁ αὐτοκράτωρ οὐχὶ ἄνευ λόγου ὠνόμαζεν αὐτὴν ἤδη «παρηγορίαν τῶν δεινῶν του».

Οὕτω διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτῆς ἐπιβολῆς ἡ Εἰρήνη καθίστατο βαθμηδὸν πανίσχυρος.

Ἔτη τινὰ ἀκόμη διέρρευσαν οὕτω καὶ τέλος ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος ἀπέθανε. Τότε ἡ αὐτοκράτειρα ἐγκαταλείπουσα καὶ τὸν θρόνον καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου, ἔσπευσε νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ μοναστήριον, τὸ ὁποῖον ἡ ἰδία εἶχεν ἱδρύσει ζῶντος τοῦ Ἀλεξίου.

Εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τοῦ Βυζαντίου, ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ ***Δευτέρου***, οὐχὶ μακρὰν τοῦ Ἑπταπυργίου οἱ αὐτοκρατορικοὶ σύζυγοι κοινῇ συμφωνίᾳ εἶχον ἱδρύσει δύο μοναστήρια, ἓν ἀνδρικὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ***Φιλανθρώπου Ἰησοῦ*** καὶ ἕτερον γυναικεῖον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ***Κεχαριτωμένης Παρθένου.***

Διάφοροι λόγοι φαίνεται ὅτι παρεκίνησαν τὴν Εἰρήνην νὰ ἱδρύσῃ τὴν μονὴν ταύτην. Οὖσα εἰς ἄκρον εὐσεβής, ὡς εἴδομεν, ἐφρόνει ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐδείκνυε τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Παρθένον, ἥτις δὲν ἔπαυσεν ἐπιδαψιλεύουσα τὰς χάριτάς της εἰς τὴν αὐτοκράτειραν καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τοῦ βίου της· ἀφ' ἑτέρου, ὡς ὅλοι οἱ Βυζαντινοί, ἀπέδιδε καὶ αὐτὴ ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τοὺς ὕμνους, τοὺς ἀναπεμπομένους πρὸς τὸν Ὕψιστον ἐκ τοῦ στόματος μοναχῶν. Ἀλλὰ πλὴν τούτων εἶχεν ἡ Εἰρήνη καὶ οἰκογενειακοὺς λόγους πρὸς ἵδρυσιν γυναικείας μονῆς.

Μία τῶν θυγατέρων της, ἡ Εὐδοκία, ὑπῆρξε δυστυχεστάτη ἐν τῷ γάμῳ· διαζευχθεῖσα δὲ τέλος τὸν ἀνάξιον σύζυγόν της καὶ ἀσθενοῦσα σοβαρῶς, ἐκλείσθη εἰς τὴν ὑπὸ τῆς μητρός της ἱδρυθεῖσαν μονήν, ἡ ὁποία φαίνεται ὅτι δι' αὐτὴν κυρίως προωρίζετο.

Ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλα μέλη τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἀποσυρόμενα τοῦ κόσμου, προώριζεν ἡ Εἰρήνη τὸ μοναστήριόν της. Διὰ τοῦτο ἐφρόντισε νὰ οἰκοδομήσῃ παρ' αὐτὸ οἰκήματα κάπως ἀνετώτερα, συγκοινωνοῦντα μετὰ τῆς κυρίως μονῆς, δυνάμενα δὲ νὰ παραλάβωσι καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν πριγκηπισσῶν, αἱ ὁποῖαι ἔμελλον ν' ἀποσυρθῶσιν ἐκεῖ.

Εἰς τὸ μοναστήριον τοῦτο ἡ Εἰρήνη παρέσχεν ἄσυλον εἰς τὴν προσφιλῆ θυγατέρα της Ἄνναν τὴν Κομνηνήν, ὡς καὶ εἰς τὴν θυγατέρα ταύτης Εἰρήνην, ἥτις μείνασα χήρα εἰς νεαρωτάτην ἡλικίαν, ἐκλείσθη εἰς τὴν μονήν, ὅπου διέμενεν ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη της.

Ἐκεῖ τέλος ἀποσυρθεῖσα καὶ ἡ γηραιὰ ἤδη αὐτοκράτειρα Εἰρήνη, ἐγκατεβίωσεν ἐν ἠρεμίᾳ, περιστοιχουμένη ὑπὸ τῶν τέ-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

κνων της μέχρι τοῦ θανάτου της, ἐπελθόντος πιθανῶς κατὰ τὸ ἔτος 1123. Δὲν ἔμενεν ὅμως τελείως ἀπομεμονωμένη τοῦ κόσμου κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, καθ' ὅτι ἐδέχετο ἐκεῖ κύκλον τινὰ λογίων, τοὺς ὁποίους ἐξετίμα καὶ μεθ' ὧν εὐχαρίστως συνανεστρέφετο. Μεταξὺ τούτων συγκατελέγετο καὶ ὁ γαμβρός της Νικηφόρος ὁ Βρυέννιος, τὸν ὁποῖον αὐτὴ προέτρεψε καὶ ἐνεθάρρυνεν ὅπως συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ συζύγου αὐτῆς Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.

Τοιοῦτος ἐν περιλήψει ὑπῆρξεν ὁ βίος τῆς ἐναρέτου ταύτης γυναικός. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου ὡς καὶ εἰς τὸ ἀναχωρητήριόν της διέμεινε πάντοτε ἡ αὐτή, εὐσεβής, ἐλεήμων καὶ ἐλευθέριος, μετριόφρων καὶ σεμνή, ἀλλὰ συγχρόνως δυναμένη καὶ νὰ ἐπιβάλληται διὰ τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἠθικῆς ὑπεροχῆς της. Εἶναι τέλειος τύπος τῶν ἐξόχων βυζαντινῶν γυναικῶν αὐτοκρατειρῶν καὶ πριγκηπισσῶν, τοῦ αἰῶνός της, αἱ ὁποῖαι διεκρίθησαν ὄχι μόνον διὰ τὸ πνεῦμα, τὴν χάριν, τὴν παιδείαν καὶ τὴν πολιτικὴν δεινότητα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ αὐστηρὸν καὶ ἀνεπίληπτον ἦθός των.

ΑΓΛΑΪΑ Λ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ὁ Μαθητής. Διατί, Διδάσκαλε, ὁ σεισμὸς λέγεται τεκτονικός;

— Διότι, παιδί μου, χαλοῦν τὰ σπήτια κ' εὑρίσκουν δουλειὰ οἱ τέκτονες.

Δεσποινὶς συνοδευομένη ὑπὸ τῆς τερατομόρφου γραίας μάμμης της.

— Γιὰ πόσο τὸ πωλεῖτε αὐτὸ τὸ βραχιόλι, κὺρ Πέτρε;

— Γιὰ ἕνα φιλάκι, κοπέλλα μου.

— Πολὺ καλὰ θὰ σᾶς πληρώσῃ ἡ γιαγιά μου.

Ὁ κρεοπώλης τῆς γειτονειᾶς.

— Ἔλα Γιάννη, γρήγορα, δῶσε μιὰ παλταδιὰ 'ς τὰ πλευρὰ τῆς κ. Φανῆς ἐδῶ τῆς γειτόνισσας, καὶ βάλε 'στὸ πανέρι τὰ νεφρὰ τῆς κοκώνας Ἐλέγκως.

— Ἀμέσως ἀφεντικό, στίσου μόνο νά κόψω τὸ μποῦτι τοῦ κυρίου Νικολάκη.

ΝΕΚΡΑΝΘΕΜΑ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Κ. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Κ. ΑΡΑΒΑΝΟΠΘΥΛΟΥ

Σεβαστὴ δέσποινα ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ, σύζυγος τοῦ γνωστοῦ μεγαλεμπόρου κυρίου Κωνστ. Ἀραβανοπούλου, διαπρέψασα δι' ὅλας ἐκείνας τὰς ἀρετάς, αἵτινες διακρίνουν καὶ κλείζουν τὸν ἰδιάζοντα τύπον τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς, εἰς ἣν κάλλιστα ἐφαρμόζεται τὸ τοῦ Σολομῶντος: «*τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν.*» Τὸν βίον τῆς ἀξιολόγου γυναικὸς καὶ τὸν εὐνομούμενον αὐτῆς οἶκον ἐκόσμησαν καὶ ἐλάμπρυναν αἱ λεπτότεραι ἀρεταί: ἡ εἰς τὸ ἄωτον φθάνουσα συζυγικὴ καὶ μητρικὴ στοργή, ἡ φιλοξενία, ὁ ἀδαμάντινος χαρακτήρ, ἡ ἁβρότης τῶν τρόπων. Ὅταν δὲ εἰς τὰς ὑπερόχους ταύτας ἠθικὰς ἐκδηλώσεις προστίθηται καὶ ἡ εὐγενὴς φιλανθρωπικὴ δρᾶσις, εἰς τὴν ὁποίαν διεκρίθη ἐπίσης ἡ ἀοίδιμος, τότε ὁ θάνατος μιᾶς τοιαύτης ὑπάρξεως εἶναι διὰ τὴν κοινωνίαν θλιβερὰ ἀπώλεια, τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα ν' ἀναπληρώσωσιν ἄλλαι παραδειγματιζόμεναι ἐκ τῆς ἐκλιπούσης γηραιᾶς καὶ εὐγενοῦς δεσποίνης.

ΒΙΡΓΙΝΙΑ Π. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Ἐπέπρωτο εἰς τὰς σελίδας τοῦ ἡμερολογίου τούτου, τοῦ ὁποίου καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ἐκδόσεως ὑπῆρξε συνεργάτις ἐκ τῶν πολυτιμοτάτων, ν' ἀναγραφῇ ὄχι διὰ μελάνης, ἀλλὰ δι' αἱ-

ΚΥΦΕΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ματηρῶν ἀληθῶς δακρύων ὁ θλιβερὸς αὐτῆς θάνατος, ὅστις ἀποτελεῖ σοβαρωτάτην ἀπώλειαν διὰ τὴν πενομένην ἡμῶν φιλολογίαν!..

Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ἐκλιποῦσης διαπρεποῦς συγγραφέως ἐν ᾧ αἱ Ἑλληνίδες Μοῦσαι θρηνοῦσι μίαν τῶν σεμνοτάτων ἱερειῶν των κοσμουμένην μὲ σπάνιον τάλαντον μυθιστοριογράφου, ἡ χαράττουσα τὰς γραμμὰς ταύτας θρηνεῖ μὲ ἄλγος ἀνώτερον πάσης ἐκφράσεως ὄχι μόνον τὴν πολύτιμον συνεργάτιδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἰσάδελφον αὐτῆς φίλην, ὄχι μόνον τὸ διάφωτον πνεῦμα τὸ σβεσθὲν ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν τρυφερὰν καὶ ὑπερεκχειλίζουσαν ἐκ τῶν εὐγενεστάτων παλμῶν καρδίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὗρισκε τὴν ἀπήχησιν πάσης χαρᾶς καὶ θλίψεως τοῦ βίου της..

... Πλὴν εἴπομεν· τὸ ἄλγος ἡμῶν εἶναι ἀνώτερον τοῦ λόγου· διὸ ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως τὸ προσεχὲς ἔτος ἐπανέλθωμεν δημοσιεύουσαι καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἀλησμονήτου Ἑλληνίδος μούσης.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Π. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ Π. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

Μία πολύτιμος διὰ τὴν κοινωνίαν μας ὕπαρξις ἐξέλιπε προώρως κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ λήξαντος ἔτους, ἡ ***Χαρίκλεια Π. Σαντοριναίου***, ἀδελφὴ τῆς ἐλλογίμου Δεσποινίδος Εὐτέρπης Σαντοριναίου, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἱδρύσασα διευθύνει τόσον εὐδοκίμως τὸ γνωστότατον ἰδιοσυντήρητον ἀνώτερον Ἑλληνογαλλικὸν Παρθεναγωγεῖον τοῦ Πέραν «Ἑλικῶνα», καὶ μεθ' ἧς

συνειργάζετο ἐν αὐτῷ ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπίσης διαπρέπουσαν ἐπὶ ἀρτίᾳ μορφώσει ἄλλην ἀδελφήν των Δ-δα Ἑλένην Σαντοριναίου, παρέχουσα μέχρι τέλους τῆς βραχείας ζωῆς της τὴν θερμουργὸν καὶ ἀκάματον ἐκπαιδευτικήν της δρᾶσιν, τὰ φῶτα τῆς διανοίας καὶ τὰ μῦρα τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς της, εἰς τὸ σεμνὸν τοῦτο τῆς θηλείας νεολαίας φυτώριον. Εἶναι λίαν γνωσταὶ εἰς τὴν περαϊκὴν κοινωνίαν μας αἱ ἀδελφαὶ Σαντοριναίου καὶ τὸ πολύτιμον αὐτῶν ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον μεγάλην ἔχει ἐν τῇ πόλει μας τὴν ἐθνικὴν ἀποστολήν· εἶναι δὲ αὕτη ἡ ἀπὸ τῶν προπαγανδικῶν σχολῶν ἀπόσπασις τῶν ἑλληνίδων κορῶν καὶ ἡ ὑγιὴς αὐτῶν μόρφωσις συμφώνως πρὸς τὸν κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν προορισμόν των. Τὸ αὐτόχρημα *ναναγοσωστικὸν* ἀπὸ ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως ἵδρυμα τοῦτο τῶν ἀδελφῶν Σαντοριναίου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τόσων ἤδη ἐτῶν οὐδέποτε ἔπαυσε καὶ κατὰ τὰς δυσχερεστάτας τῶν ἡμερῶν νὰ παρέχῃ τὸ εὐεργετικόν του φῶς ὡς φάρος ἐν τῇ τρικυμίᾳ, ἐγκλείει ἐν ἑαυτῷ ἱστορίαν ὅλην μόχθων καὶ ἀγώνων αὐτόχρημα ἡρωϊκῶν, ἥτις εἶναι ἄξια πράγματι τοῦ δαφνίνου στεφάνου τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

ΕΝ ΔΑΚΡΥ

ΕΙΣ

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΝ Π. ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ

Ἔχυνες φῶς ὡς ἄλλος Προμηθεὺς
εἰς τὴν ὠχράν, τὴν σκοτεινήν μας σφαῖραν·
καὶ Σ' ἔκραξ' ὁ τῶν φώτων Βασιλεὺς
εἰς τοὐρανοῦ τὴν γαλανὴν ἡμέραν.

Κοσμοῦν τοὺς ὤμους πτέρυγες χρυσαῖ,
Σὲ περιπτύσσει στίλβουσα νεφέλη...
πῶς δι' ἡμᾶς τὸ ἔαρ δίχως Σέ,
πῶς δίχως Σὲ ὁ Φοῖβος θ' ἀνατέλλῃ;

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.iks.uoc.gr)

Εἰς κόσμους τῆς Ἰδέας κυανοῦς,
τώρα πετᾷς μὲ πτέρυγας Ζεφύρου. . .
εὐφραίνου ἐσαεὶ εἰς οὐρανούς,
Νύμφη φωτὸς καὶ Νύμφη τοῦ σαπφείρου!

—

Εἶναι τραχὺς ὁ βίος τῶν Μουσῶν,
πλὴν στέφεται τῆς δόξης τὴν ἀκτῖνα
καὶ ἥρωες πολλοὶ τὸν Παρνασσὸν
περικοσμοῦν ὡς μυροβόλα κρίνα.

—

Σύ τοῦ φωτὸς ἐκράτεις τὸν πυρσόν,
καὶ ἔζησες τὸν βίον τὸν ὡραῖον·
ἐσκόρπισες τὰ ἄνθη τῶν Μουσῶν
καὶ ἔπνωσες εἰς πέλαγος ἀνθέων.

—

Νῦν λάμπει ἄλλη διὰ Σέ ζωή,
κόρη φωτός, ψυχὴ ἀδαμαντίνη·
εὐφραίνου τώρα πλέον ἐσαεί,
ὅπου γελᾷ χρυσόγλαυκος γαλήνη!

—

Καὶ ὅταν εἰς τὸ μνῆμα τὸ ψυχρὸν
θὰ ῥέουν δι' Σέ τὰ δάκρυά μας
καὶ κρυσταλλοῦντ' εἰς χῶμα παγερόν,
καὶ λάμπουν ὡς καλλίστιλπνος ἀδάμας,

—

καὶ ὅταν πρὸς αἰθέρας φωταυγεῖς
ἐκπέμπ' ἡ γῆ τοῦ ἔαρος τὰ μύρα·
καὶ τὰ γελῶντα κράσπεδα τῆς γῆς
τῶν ῥόδων περιλούῃ ἡ πλημμύρα,

—

τὸ μῦρον τῶν ἀνθέων τὸ γλυκὺ
ὡς λίβανος ὀδύνης βαθυτέρας
κι' ὁ στόνος μας ὡς θεία μουσικὴ
θὰ φθάνῃ μέχρι Σοῦ εἰς τοὺς αἰθέρας.

Τῇ 21μαρτίου 1920

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΟΜΙΛΙΑΙΣ ΤΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΜΑΡΑΔΟΣ

Βραβεῖον διὰ δαφνίνου στεφάνου ἐν τῷ μουσικῷ διαγωνισμῷ τοῦ ἐν Φαναρίῳ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κατὰ Μάϊον τοῦ 1913 διὰ τὴν μουσοεργησίαν τοῦ πρὸς τὸν κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ ΥΜΝΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Εἶχε ξεχάσει καὶ ὁ ἴδιος πόσα χρόνια πέρασαν, ἀφότου διωρίσθηκεν ἐπίτροπος «ἐξ ὀφφικίου» στὴν Παναγία. Καὶ ἐπειδὴ ἔζησὴν πρώτη του περίοδο ἔδρασε τελεσφόρως, ἀπὸ τότε κάθε κοινοτικὴ συνέλευσις θεωροῦσε καθῆκόν της νά τον ψηφίζῃ. Τὸ παγκάρι τὸ εἶχε συνειθίσῃ σὰν τὸν πάγκο τοῦ σαράφικού του καὶ τὸ ἐπιτροπικὸ εἶχε καταντήσῃ ἰδιαίτερό του γραφεῖο. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κοινότητος εἶχαν ξεχάσῃ τὸ πραγματικό του ὄνομα καὶ τον ἔλεγαν ὁ «Ἐπίτροπος».

Πότε πρόφθαινε νὰ κυττάζῃ τὴ δουλειά του εἶναι μυστήριο... γιὰ ὅσους δὲν ἐχρημάτισαν Ἐπίτροποι.

Θὰ πῆτε: «μήπως καὶ τὸ νὰ χειρίζεται κανεὶς τὰ κοινοτικὰ δὲν εἶναι δουλειά;»

Συμφωνῶ τελείως μαζῆ σας καὶ περιμένω νὰ μ' ἐκλέξουν ἐπίτροπο γιὰ νά σάς το ἀποδείξω.

Τὸ ἐπιτροπιλῆκι τοῦ εἶχε καταντήσῃ καὶ εἶδος μανίας, ἀπαράλλακτα ὅπως συνέβῃ μὲ κάποιον φίλο μου τελευταίως· ἀλλ'

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα, ποῦ θὰ σᾶς διηγηθῶ καμμιὰν ἄλλη φορά, ὅπως λέγει κι' ὁ Κέπλιν.

Ἐλέγαμε λοιπὸν ὅτι τὸ ἐπιτροπιλῆκι τοῦ εἶχε καταντήσῃ εἶδος μανίας. Καὶ ἂν ποτε ἡ Κοινότης, παραγνωρίζουσα τὴν «κοινωφελῆ δρᾶσίν» του, δὲν τον ἐψήφιζεν ἐκ νέου, «ὁ Ἐπίτροπος» θ' αὐτοκτονοῦσε. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι μιὰ μέρα θὰ προέβαινε ς' αὐτὸ τὸ ἀπονενοημένον κίνημα, ἂν δὲν προελάμβανε νὰ πεθάνῃ. Καὶ ἀπέθανεν ὄχι ἀπὸ ὑπερτροφία στομαχική, ὅπως θὰ ὑποθέσουν πολλοὶ συνάδελφοί του, ἀλλ' ἁπλούστατα ἀπὸ δυσκοιλιότητα. Τὸ πρᾶγμα μάλιστα συνέβη τόσο ξαφνικά, ὥστε οὔτε τὸ Κέντρον ἐπρόλαβε νὰ διερωτήσῃ διὰ τοῦ Τριτεύοντος τὰ τῆς πολυτίμου ὑγείας του, οὔτε ὁ παπᾶς τῆς ἐνορίας του νὰ τὸν μεταλάβῃ.

Αὐτὸ ὅμως δὲν τον ἐμπόδισε ἀπὸ τὸ νὰ τραβήξῃ κατ' εὐθεῖαν στὸν Παράδεισο· μάλιστα, στὸν Παράδεισο! Γιατί ἀπορεῖτε; Ἂν δὲν εἶναι νὰ πάγῃ ἐκεῖ ἕνας ἐπίτροπος Ἐκκλησίας, ἔστω καὶ ἀμετάλαβος, τότε ποιὸς θέλετε νὰ πάγῃ; Ὁ ὑποφαινόμενος; Ἄλλο ζήτημα τώρα, ἂν ὁ ἅγιος Πέτρος δὲν τὸν ἄφισεν ἀρώτητα νὰ περάσῃ. Αὐτὸ σημαίνει ἢ ὅτι «ὁ Ἐπίτροπος» δὲν εἶχε τὸ ἀπαιτούμενον παρουσιαστικό, ἢ ὅτι ὁ ἅγιος Πέτρος δὲν εἶναι ὅσον πρέπει εὐγενής.

—Ἄ, ἐσὺ ὁ χονδρὸς ἐκεῖ κάτω, γιὰ ποῦ ἔτσι βιαστικός;

—Γιὰ τὸν Παράδεισο! θέλει καὶ ρώτημα;

—Ἂν θέλῃ ἢ δὲν θέλει ρώτημα εἶναι δική μου δουλειά. Δεῖξέ μου τὸν χεσικᾶ σου!

Ὁ ἐπίτροπος τάχασε. Πρώτη φορὰ στὴ ζωή του κόντεψε νὰ πῇ—ὑπάλληλος, καὶ μάλιστα θυρωρός, τοῦ μιλοῦσεν ἔτσι ἀπότομα.

—Μὰ ἐγὼ εἶμαι ἐπίτροπος!

—Ἐπίτροπος! Τί θὰ πῇ ἐπίτροπος; Ὅ,τι κι' ἂν εἶσαι πρέπει νἄχῃς βεσικᾶ γιὰ τὰ περάσῃς στὸν Παράδεισο.

Ὁ ἐπίτροπος ἄρχισε νά τα βλέπῃ σκοῦρα. Κατάλαβεν ὅτι τὸ ἄγριο δὲν περνοῦσε στὸν οὐρανὸ καὶ ἄρχισε τὰ κοπλιμέντα.

—Ἅγιε Πέτρε, εἶσθε τόσο καλός, τόσο ὑποχρεωτικός, ὥστε εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ καλωσύνη σας...

Δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι του καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ἄρχισε νὰ μαλακώνῃ. Ἄχ, αὐτὰ τὰ κομπλιμέντα! Ὡς καὶ τὸν ἅγιον Πέτρο συγκινοῦν! Ὁ ἅγιος Πέτρος μαλάκωσε ἀπὸ τέτοιο σημεῖο, ὥστε δέχτηκε ν' ἀκούσῃ ἐξηγήσεις.

Λοιπόν, ἅγιε Πέτρε, ἐξηκολούθησεν ὁ ἐπίτροπος, πέθανα τόσο ξαφνικά, ὥστε δὲν πρόλαβα οὔτε τὰ χαρτιά μου νὰ πάρω μαζύ, οὔτε κἂν νὰ μεταλάβω..

—Τί; τί; τί εἶπες; Ἔκαμε τρομαγμένος ὁ ἅγιος Πέτρος καὶ κουδούνισε νευρικὰ τὰ κλειδιά του. Δὲν μετάλαβες ; Καὶ τόλμησες νὰ ἔλθῃς ὡς τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου;

—Μὰ, δὲ φταίω ἐγώ, ἅγιε Πέτρε. Σᾶς εἶπα ὅτι πέθανα ξαφνικὰ καὶ δὲν πρόλαβα. Εἶμαι πρόθυμος ὅμως, ἂν τὸ ἐπιτρέπετε, νὰ μεταλάβω ἐδῶ πέρα καὶ ὕστερα νὰ περάσω στὸν Παράδεισο...

Ὁ ἅγιος Πέτρος πάλι μαλάκωσε.

—Καλά, τοῦ κάνει· κάθησ' ἐδῶ καὶ περίμενέ με, πάω νὰ φωνάξω ἕναν παπᾶ νά σε μεταλάβῃ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐσὺ κάμνε τὴν προσευχή σου.

Καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου καὶ χάθηκε στὸ δάσος τῶν ξυνομηλιῶν.

Ὁ ἐπίτροπος ἔκαμε τὸ σταυρό του καὶ ἄρχισε νὰ λέγῃ τὸ «Πιστεύω».. Ἀλλὰ γιὰ πρώτη φορὰ παρετήρησεν ὅτι δὲν τὸ ἤξευρενὁλόκληρο. Τόσα χρόνια στὴν Ἐκκλησία, βυθισμένος στοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παγκαριοῦ, δὲν ἔτυχε ποτέ του νὰ τ' ἀκούσῃ. Ἀπ' τὸ δεύτερο ἄρθρο καὶ παρακάτω τὸ μπέρδευε μὲ τὸ Πάτερ ἡμῶν· «καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Πατρός, ἐκπορευόμενον, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς...

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα, φάνηκε νἄρχεται ὁ ἅγιος Πέτρος μόνος καὶ κατακουρασμένος-

—Ἀδύνατον, λέγει στὸν ἐπίτροπο, νὰ μεταλάβῃς. Πάρτο ἀπόφασι. Ἄνω κάτω ἔκαμα τὸν Παράδεισο κι' οὔτε ἕναν παπᾶ

ΚΥΡΕΑΗ

δὲν ἤξερα μέσα. Ξέχασα νὰ σὲ πῶ ὅτι κανείς τους ὡς σήμερα δὲν πέρασε στὸν Παράδεισο!

Καὶ σ' αὐτὸ ἐπάνω ἔκλεισε τὴν πόρτα λέγοντας ἕνα βαρὺ λόγο.

ΔΕΛΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Ὁ δικηγόρος.

—Λέγεις λοιπὸν ὅτι ἡ γυναῖκά σου σὲ κακομεταχειρίζεται.

—Μὲ μεταχειρίζεται σὰν σκύλο καὶ με ἀναγκάζει νὰ δουλεύω σὰν ἄλογο.

—Μὰ τότε πρέπει νὰ διευθυνθῇς εἰς τὴν προστατευτικὴν ἑταιρείαν τῶν ζώων.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε΄

"Τουρκία! εἶδεν ὁ Θεός· παρέρχονται οἱ χρόνοι
καὶ θέλει μία εὕρεθῇ καὶ διὰ σέ ἀγχόνη!..."

Τὸ ὄνομα τοῦ ἀοιδίμου Ἐθνομάρτυρος Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε΄ εἶναι ὄχι μόνον πασίγνωστον, ἀλλὰ καὶ προσφιλέστατον εἰς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο Ε΄

Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ νέος ἀστήρ, ὁ ὁποῖος κατεκόσμησε τὸν θρόνον τῶν Χρυσοστόμων, Φωτίων καὶ Γεννα δίων.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1818 τὸ τρίτον ἤδη ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ μέγας Ἐθνάρχης, ἡ τρίτη δὲ αὕτη πατριαρχεία του ἐτερματίσθη διὰ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐν μηνὶ Ἀπριλίῳ τοῦ 1821.

Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ὁ ἱερὸς ἀνὴρ γενόμενος εἷς τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ διὰ στενῆς φιλίας συνδεόμενος μετὰ τοῦ Ἐπισκό-

---

Ἐκ τοῦ ἐπιμνημοσύνου εἰς Γρηγόριον τὸν Ε! ποιήματος τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ ποιητοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου, τοῦ ἀπαγγελθέντος ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν προσκυνήσεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, ἀνακομισθέντος ἐκ Ρωσίας κατὰ τὸ 1871.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

που Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ τοῦ ἀναπετάσαντος τὴν Σημαίαν αὐτῆς ἐν Πελοποννήσῳ τῇ 25ῃ Μαρτίου τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐκείνου ἔτους, ἐπέσυρε τὰς ὑπονοίας καὶ τὴν ἀκράτητον ὀργὴν τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτ, ὅστις καὶ διέταξε τὸν ἐξευτελιστικὸν ἀπαγχονισμόν του ὡς πολιτικοῦ καταδίκου, διαπράττων χονδροειδέστατον πολιτικὸν σφάλμα καθότι ὁ στυγερὸς οὗτος φόνος ἐγένετο ὡς ἦτο ἐπόμενον τὸ ἔναυσμα τοῦ ἱεροῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.

Ἀλλ' ἐκείνη ἡ ἄποψις τῆς μεγάλης ταύτης ἱστορικῆς προσωπικότητος, τὴν ὁποίαν ἰδιαζόντως θέλομεν νὰ τονίσωμεν ἐνταῦθα εἶναι κυρίως ὁ ἠθικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀνδρός, ὅστις παρέχει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν μας φάσιν ὄχι ὀλιγώτερον ἐνδιαφέρουσαν.

Γρηγόριος ὁ Ε' δὲν ὑπῆρξε μόνον ἐθνομάρτυς ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἐθνεγερσίας τοῦ **Εἴκοσι Ἕνα**, ἀλλὰ καὶ τύπος ὑπέροχος ἱερέως καὶ ἐθνάρχου κλεΐσαντος τὸν σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον διὰ τοῦ ὁσίου βίου καὶ τῆς παντοίας αὐτοῦ ἀρετῆς. Καὶ ὡς πρώτην μὲν ἀρετὴν τοῦ σεπτοῦ λευΐτου δέον ν' ἀναφέρωμεν τὴν ἁγνὴν καὶ ἀνυπόκριτον πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ τὴν σωφροσύνην τοῦ ἤθους, αἱ ὁποῖαι ἀμφότεραι καθιστῶσιν αὐτὸν ὑποδειγματικὸν τύπον ἀληθοῦς λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ σεβάσμιον στέμμα παντὸς ἀξίου κληρικοῦ, ἀποροῦμεν ποίαν πρώτην ν' ἀναφέρωμεν: τὴν γνησίαν χριστιανικὴν ταπεινοφροσύνην, ἥτις καθίστα αὐτὸν ἀληθῆ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, ἢ τὴν ἀδέκαστον δικαιοσύνην του ὡς ἄρχοντος, διὰ τῆς ὁποίας, πάντοτε ἀμερόληπτος κριτής, ἔβλεπε τὴν ψῆφόν του ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος τὸ δίκαιον, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἀδιαφορῶν πάντοτε ἂν θὰ ἐκίνει τὸν χόλον τῶν ἰσχυρῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου. Τούτου ἕνεκα καὶ ἐξεθρονίσθη δίς, μέχρις οὗ ἀνελθὼν τρίτην φορὰν εἰς τὸν θρόνον, ἐλάμπρυνεν αὐτὸν διὰ τοῦ μαρτυρίου του.

Ἀλλὰ παρὰ τὴν δικαιοσύνην δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρα-

θέσωμεν καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου, ὁποῖος ὑπῆρξε σπάνιον αὐτῆς πρότυπον. Ὄχι μόνον δὲν ἠγάπα τὸ χρῆμα καὶ ἦτο ἀπείρως ἀνώτερος αὐτοῦ, ἀλλὰ μάλλον δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἀπηχθάνετο.

Διότι οὔτε ἦτο κἂν ἱκανὸς νὰ καταμετρήσῃ λεπτομερῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ ταμείου του, ἀλλ' ἂν ποτε ἐδοκίμαζε, ἐξ ἅπαντος θὰ ὑπέπιπτεν εἰς στοιχειώδη λογιστικὰ λάθη. Ὥστε ἄφινε πᾶσαν τοιαύτην λογιστικὴν φροντίδα εἰς τὸν ἀρχιδιάκονόν του.

Ἀλλὰ πάσας ταύτας τὰς ἐξόχους ἀρετὰς τοῦ ἁγίου ἀνδρὸς ὑπερτέρει μία ἄλλη, ἀνωτέρα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅλων τούτων, ἡ ὁποία ἄλλως τε ὡς σπάνιος μαργαρίτης διακρίνει μόνον τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ θεοῦ. Αὕτη εἶνε ἡ θερμὴ καὶ ἐνεργὸς φιλανθρωπία, ἥτις πάντοτε κατεκόσμησε τὸν βίον καὶ τὴν πατριαρχείαν του.

Ὑπ' αὐτοῦ ἱδρύθη ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὁ θεσμὸς τῆς παροχῆς ἐλεῶν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς δὶς τοῦ ἔτους κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα. Τόσον δὲ θερμὸν εἶχε ἐν τῇ ψυχῇ τὸ αἴσθημα τῆς Ἐλεημοσύνης, ὥστε συνήθως ἦτο ἐντελῶς ἄχρήματος, διασκορπίζων πᾶν ὅ,τι εἶχεν εἰς τὰ ἐλέη.

Οἱ ἐνδεεῖς καὶ δυστυχεῖς ἐγνώριζον αὐτὸν ὡς ἀληθῆ πατέρα των καὶ παρήγορον ἄγγελον, τὴν δὲ πατριαρχικὴν αὐλὴν ὡς ἱερὸν καταφύγιον ἐλέους καὶ ἀρωγῆς. Εἶναι γνωστὸν περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτόν τι, διηγούμενον ὅτι χήρα τις ἔχουσα τὴν θυγατέρα μεμνηστευμένην καὶ στερουμένη τοῦ ἀπαιτουμένου χρήματος ὅπως παρασκευάσῃ τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα προικῷα, ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν λαοφιλῆ Ἱεραρχην. Ἀλλ' εὗρεν αὐτὸν εἰς στιγμήν, καθ' ἣν οὗτος ἦτο κυριολεκτικῶς ἄνευ ὀβολοῦ, διὸ καὶ περιῆλθεν εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν μὴ δυνάμενος νὰ τῇ παράσχῃ βοήθειαν. Ἀλλ' αἰφνης φαεινή της ἰδέα τῷ ἐπῆλθεν.

Πάραυτα ἀφαιρῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τῇ δίδει τὴν πολύτιμον ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ζώνην του, ἡ πώλησις τῆς ὁποίας ἐπήρκεσε πληρέστατα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς δυστυχοῦς. Ἐπίσης εἰς ἄλλην ὁμοίαν περίστασιν ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἡ βα-

ΚΥΡΕΑΠ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ρυτιμοτάτη μηλωτή του, δῶρον τοῦ τότε Σουλτάνου Μαχμούτ.

Ἡ περὶ τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων μέριμνα τοῦ γεραροῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀρχηγοῦ ὑπῆρξεν ἡ διηνεκὴς αὐτοῦ φροντὶς καὶ ἀσχολία. Διότι καὶ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξεν ἀκάματος φρουρὸς μὲ κίνδυνον αὐτῆς τῆς ζωῆς του ὑπερασπίζων αὐτὰ πολλάκις κατὰ τῶν διαιοπραγιῶν καὶ καταστρατηγήσεων τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, καὶ ναοὺς ἀνήγειρε πολλοὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς μὲ μεγίστας δυσκολίας καὶ ὄχι ἄνευ κινδύνου πολλάκις ἀποσπῶν παρ' αὐτῆς τὴν σχετικὴν ἄδειαν, καὶ τὸ Πατριαρχικὸν τυπογραφεῖον ἵδρυσε πρῶτος ὅπως ἀφθονώτερον παρέχηται ἡ παιδεία εἰς τὸ Γένος, καὶ ἐγκυκλίους ἐξέδιδεν παρακελεύων εἰς τὰς κοινότητας «**ὅπως μὴ παραμελῆται ἡ ἐθνικὴ παιδεία, ἐκ τῆς ὁποίας, καὶ ἀνέμενε τὴν πολιτικὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος**».

Ἂν ἤδη εἰς πάντα ταῦτα προσθέσωμεν καὶ τὴν μεγάλην διοικητικὴν ἱκανότητα, πρὸς δὲ καὶ τὴν πολιτικὴν περίνοιαν, μεθ' ἧς πλέον ἢ ἅπαξ ἀπεσόβησε τὸν θυμὸν τοῦ τυράννου καὶ τὰς σφαγὰς ἀπὸ τοῦ αἰωνίως ἀπειλουμένου Γένους, θὰ ἔχωμεν εἰκόνα τινὰ λιτοτάτην μέν, ἀλλ' ὅπως δήποτε πιστὴν τοῦ γενναίου τούτου τοῦ Χριστοῦ στρατιώτου, τοῦ ἀγαθοῦ ποιμένος, ὅστις πάντοτε τὸ ἴδιον αὐτοῦ στῆθος προέτασσεν ὅπως δεχθῇ τὸ κατὰ τοῦ ποιμνίου του προπαρασκευαζόμενον πλῆγμα, τελευταίως δὲ μετὰ τῆς ἡρωϊκῆς αὐταπαρνήσεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα τῶν λοιπῶν ἀρετῶν του, καὶ τὴν ζωήν του ἔθυσεν ἀγογγύστως ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὄχι μόνον λοιπὸν διὰ τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκὸν θάνατον, ὅστις τάσσει τὸν ἱερὸν γέροντα παρὰ τὸν Παλαιολόγον καὶ τὸν Ρήγαν τὸν Φεραῖον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λοιπὴν αὐτοῦ ἀρετήν, ἥτις κατατάσσει αὐτὸν ὡς ἐπίσης λαμπρὸν πρότυπον παρὰ τὸν Χρυσόστομον καὶ Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, φρονοῦμεν ὅτι ὁ ἐθνομάρτυς Γρηγόριος εἶναι ἄξιος νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἁγίων, ἑορταζομένης τῆς μνήμης τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ τῇ 10ῃ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους.

Ε. Τιμοκρατης

Κατι Μενει

Εἶναι ὁ βίος μάταιος καὶ ὅλα ματαιότης·
τὸ γῆρας φθάνει γρήγορα καὶ φεύγει ἡ νεότης.
Παρέρχονται καὶ καλλονὴ καὶ δόξα κ' εὐτυχία.
Ὅλα ἐκπνέουσιν ὠχρὰ ὡς μία ὀπτασία.

Τὰ πάντα εἶναι μάταια· παρέρχονται καὶ φθίνουν
καὶ ἀναμνήσεις θλιβερὰς ὀπίσω των ἀφίνουν
Ὅπως τὸ δρόδο τὴν αὐγὴ δροσολουσμένο θάλλει,
ὅπως τὴ δύνει τὴν νυχτιὰ θλιμμένο γλυκοφιλεῖ,
ὅπως τὸ κῦμα ἔστην ἀκτὴν ποῦ αἰωνίως σβύνει,
καὶ ἡ νεότης μας γρήγορα μαραίνεται καὶ φθίνει.

Ναί, φεύγουν ὅλα, δὲν γυρνοῦν, πλὴν ὀπίσω κάτι μένει·
ἀντ' ἕνα ὄνειρο γλυκειὰ ἀνάμνησι θλιμμένη.
Ἀπὸ τὸ γέλοιο μιὰ γραμμή, σκιὰ ἀπὸ τὸ δάκρυ,
ἀπ' τὴν καρδιὰ ἀνάπαυσι εἰς τῆς καρδιᾶς μιὰν ἄκρη·
ἀπὸ ἀγάπην ἀληθῆ ἕν ὄνομα γραμμένο
σὲ φύλλο ἑνὸς λευκώματος χλωμό, κιτρινισμένο.

Βασιλικη Θ. Κοτιωνη

Ὁ καλλιτέχνης δὲν μένει ἱκανοποιημένος εἰς τὴν θέαν καὶ τοῦ ἐξοχωτέρου ἔργου του· φιλοδοξεῖ ν' ἀνέλθῃ ἀκόμη ὑψηλότερον.

Ἐὰν ἀληθῶς ἡ καρδία σου ἦναι ἁγνή, κάθε πλάσμα θὰ εἶναι διά σέ κάτοπτρον ζωῆς καὶ βίβλος ἱεροῦ τινος διδάγματος.

John Lubbock

Ὁ οἶκος πράγματι ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀληθὴς λιμὴν ἀναπαύσεως ἀπὸ τὰς τρικυμίας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ κόσμου. Διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ὅμως τοῦτο, πρέπει νὰ προσπαθῶμεν νὰ καταστήσωμεν τὸν οἰκογενειακόν μας βίον λαμπρὸν καὶ φαιδρόν.

John Lubbock

ΚΥΡΕΑΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στόν οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΛΛΟΝΗ - Ο ΕΡΩΣ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ

«Ἀρά γε σήμερον μετὰ τὸν πόλεμον οἱ νέοι ἐπιδιώκουσι » πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον παρὰ πρὶν τὴν καλλονὴν τῆς γυναικὸς » εἰς τὸν ἔρωτα καὶ τὸν γάμον ;»

Τὴν ἐνδιαφέρουσαν ταύτην ἐρώτησιν ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ὀργάνων τοῦ γαλλικοῦ τύπου ἔσχε τὴν εὔστοχον ἔμπνευσιν ν' ἀπευθύνῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τῶν πολυπληθῶν ἀπαντήσεων, ἃς ἔλαβε, σταχυολογοῦμεν χάριν τῶν σελίδων τοῦ δημοφιλοῦς τούτου Ἡμερολογίου τὰς χαρακτηριστικωτέρας καὶ σαφέστερον διατυπουμένας.

«Μόλις ἀπεστρατεύθην ἤρχισα νὰ ζητῶ μίαν σύντροφον ἀνταποκρινομένην πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν πόθων μου διαπλαττομένην εἰκόνα. Δηλαδὴ γλυκεῖαν, ὑγιῆ, ὀραστηρίαν, καὶ πεπροικισμένην μὲ κρίσιν, ἀντίληψιν καὶ θέλησιν.

» Ἀλλοίμονον ! ὁποῖαι με ἀνέμεναν ἀπογοητεύσεις ! Ἀντὶ τοῦ θησαυροῦ, τὸν ὁποῖον ἐζήτουν εὗρον πανταχοῦ . . . παρειὰς ἀλευρωμένας, δηλαδὴ ἀκαθάρτους, ἀνδροπρεπεῖς δεσποινίδας, θερμαστὰς αὐτοκινήτου καὶ πλαγγόνας τῶν αἰθουσῶν. Οὐδεμίαν ἀπολύτως εὗρον συμπαθῆ καὶ ἐνάρετον».

Ἄλλος τις ἀνακράζει :

«Πρὸς Θεοῦ, ποῦ λοιπὸν εἶναι αὐτὰ τὰ σπάνια πτηνά ; Ποῦ εἶναι αἱ ὀνειρευταὶ αὗται νεάνιδες αἱ ἀγαπῶσαι τὴν ἑστίαν;

» Ἀντὶ αὐτῶν διαγκωνίζομεν κάθε στιγμὴν μικρόνους προπετεῖς κούκλας, αἱ ὁποῖαι διέρχονται τὸν χρόνον των εἰς μυρίας βλακώδεις μικρολογίας τοῦ συρμοῦ καὶ τῶν αἰθουσῶν, τέϊα καὶ ἄλλας τοιαύτας ἀνοήτους διασκεδάσεις. Πολὺ σπάνιαι βεβαίως εἶναι αἱ συνενοῦσαι τὴν ἀρετὴν μὲ τὴν χάριν, ἀφ' οὗ οὐδαμοῦ τὰς βλέπομεν.»

Ἑτέρα ἀπάντησις :

«Δὲν θέλω νὰ καταστήσω τὴν σύζυγόν μου μίαν ἔμψυχον συρ-

μοεφημερίδα· ἀλλ' οὔτε μίαν ἀνισόρροπον, ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐγκαυχῶνται εἰς τὴν ἐκκεντρικότητα καὶ τὸ ***νέον πνεῦμα***. Ἀκόμη ὀλιγώτερον θέλω μίαν ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰς ὁποίας ὁ ἔρως δὲν ἔχει πλέον μυστήρια, θέλουν δὲ νὰ ἔχουν ἕνα σύζυγον διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐξοδεύουν ὅσα θέλουν εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις των. Τὸ ἰδεῶδές μου εἶναι μία κόρη ὑγιὴς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἡ ὁποία, χωρὶς νὰ ἦναι ὡραία, εἶναι εὐχάριστος εἰς τὸ βλέμμα, μὲ τὴν ὁποίαν ν' ἀνταγαπώμεθα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἡ ὁποία θὰ ἦναι ἡ εἰλικρινής μου σύντροφος διὰ βίου καὶ ἐκ τῆς ὁποίας θ' ἀπολαύσω πολλάκις τὴν χαρὰν τῆς πατρότητος».

Ἄλλος γράφει :

«Ἐρωτᾶτε ποία εἶναι ἡ ἰδεώδης κόρη; Δι' ἐμὲ τὸ ἰδεῶδες εἶναι μία κόρη ἀφελής, τρυφερὰ καὶ ὄχι πολὺ ὡραία. Ὄχι ἡ κατὰ γράμμα καλλονή, οὔτε ἡ ψευδοεπίδειξις τῆς ἀλαζονείας, οὔτε ἡ ἐνασμενίζουσα νὰ φανῇ ***νέα γυνή***, καὶ διὰ τοῦτο καπνίζουσα, τρώγουσα εἰς ξενοδοχεῖα, ἐπιδεικτικῶς ***κοκορευομένη*** ὡς ἐλευθερόφρων καὶ εἰρωνευομένη τὸν ἔρωτα καὶ τὰ αἰσθήματα. Ὡς πρὸς τὴν μορφήν μοι ἀρκεῖ ἓν γλυκὺ πρόσωπον μὲ γελαστοὺς ὀφθαλμούς, δροσερὰ χείλη καὶ πρὸ παντὸς καρδία τρυφερὰ καὶ μᾶλλον αἰσθηματική.

Ἀκούσατε καὶ ἄλλον τινά.

«Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ὁμολογῶ τὴν ἀδυναμίαν μου· ἡ καλλονή μοι ἀρέσκει ἀπείρως.

Ἀλλ' ὅμως . . . τί νὰ σᾶς εἰπῶ ; φυλάττω εὐλαβῶς εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου τὴν φωτεινὴν μνήμην μιᾶς κόρης, ἡ ὁποία δὲν ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ ὡραία· ἀλλά . . . εἶχε τόσην χάριν!..»

Ἄλλος :

«Ὄχι αὐθάδη καλλονήν, ἀλλὰ τὴν δειλὴν χάριν μιᾶς τρυφερᾶς ὑπάρξεως, ἡ ὁποία θὰ μοι ἔδιδε τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν

Καὶ ἐπιφυλάσσομεν τελευταίας τὰς δύο σπουδαιοτέρας.

«Αἱ νεάνιδες ἐς δυσπιστοῦν πρὸς τὰς ἱπποτικὰς φιλοφρονήσεις τῶν εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰς διασκεδάσεις ἀρρένων συν-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

τρόφων των. Οἱ κύριοι ἐκεῖνοι εἶναι ἁπλῶς μόνον ***σύντροφοι μιᾶς στιγμῆς***. Ἀσφαλῶς, τὴν σύντροφον τοῦ βίου των δὲν σκέπτονται νά την ἐκλέξουν ἀπὸ τὰς νέας, μὲ τὰς ὁποίας φλερτράρουν.»

«Ὄχι, ἡ καλλονὴ δὲν ἀρκεῖ. Μόναι αἱ εὐγενεῖς ἀρεταί, τὰ λεπτὰ προσόντα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος θὰ καταστήσουν τὴν νεάνιδα εὐφυῆ καὶ ἀφωσιωμένην σύντροφον, τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου. Ὄχι γυναῖκα δεσπότην, οὔτε γυναῖκα δούλην, ἀλλ' ἁπλῶς ***σύντροφον τοῦ ἀνδρός.***»

Ὡς φαίνεται ἐκ τῶν γνωμῶν τούτων καὶ ἐκ πλήθους ἄλλων τὰς ὁποίας παραλείπω, τὸ ἰδεῶδες τῆς γυναικὸς ἐν τῇ φίλῃ μας καὶ μητροπόλει τοῦ πολιτισμοῦ Γαλλίᾳ δὲν ἀλλάζει μετὰ τὸν πόλεμον. Ὅπως πρίν, καὶ τώρα ἡ καλλονὴ δὲν εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον οἱ νέοι ζητοῦν εἰς τὴν μέλλουσαν σύζυγόν των, ἀλλὰ ἡ χάρις, ἡ σεμνότης καὶ τὰ ἠθικὰ προσόντα. Ἐπίσης αἱ ***νέαι ἰδέαι*** φαίνεται ὅτι δὲν ἐπικρατοῦν παρὰ μόνον εἴς τινας κύκλους.

Ἐπίσης ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγομεν καὶ ἓν ἄλλο συμπέρασμα: Ὅτι μεθ' ὅλην τὴν ἐκεῖ ἐπικρατοῦσαν εἰς μεγίστην κλίμακα ἠθικὴν διαφθοράν, οὐχ ἧττον πάλιν ἡ ἰδέα τῆς ἠθικῆς ἵσταται πολὺ ὑψηλὰ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς κοινωνίας, τὸ δὲ ἰδανικὸν τῆς γυναικείας ἀρετῆς ἐξακολουθεῖ νὰ βασιλεύῃ αἰωνίως ἀθάνατον.

Παλμυρα

Λογια του Αερος

Παιδικὴ ἐξυπνάδα.

– Ποῦ κατοικεῖτε ;

—Ἐκεῖ . . . ἕνα σπίτι μὲ παράθυρα.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐνοικίων.

—Ποῦ κατοικεῖτε . . .

—Ἐκεῖ . . . μέσ' ς'τὴ μέση τοῦ δρόμου.

Φρικτὸν πρᾶγμα ! ! !

Νὰ ἔχῃς γυναῖκα ποῦ ὁμοιάζει μαγείρισσα καὶ νὰ μὴ ξεύρῃ νὰ μαγειρεύσῃ !

ΓΝΩΜΑΙ ΤΙΝΕΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΕΓΚ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

«Ἡ ἐκπαίδευσις συντηρεῖ καὶ μεταδίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸν θησαυρὸν τῶν κεκτημένων ἀληθειῶν, ἡ δὲ ἀνατροφὴ διαφωτίζει τὴν ἀνθρωπίνην συνείδησιν καὶ ἐνισχύει τὴν κρίσιν καὶ τὴν θέλησιν».

«Ἂν δὲν ἀποβλέπῃ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἠθῶν, ἡ σχολὴ εἶναι οἶκος ἄνευ ψυχῆς· ἡ διδασκαλία εἶναι ἔργον μηχανικὸν στερούμενον εὐγενείας, στερούμενον μέλλοντος.

«Τὸ κλασικὸν πνεῦμα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ νεώτερον. Ἀνήκει εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, διότι εἶναι ἡ λατρεία τῆς ἀμιγοῦς καὶ ἀδιάστου λογικῆς, ἡ ἐκζήτησις τοῦ ἁρμονικοῦ καὶ ἁπλάστου κάλλους εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως.»

«Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μελέτη τῆς ἀρχαιότητος προσδίδει εἰς τοὺς εἰς αὐτὴν ἐντρυφῶντας καλαισθησίαν ἀσφαλῆ καὶ αὐστηράν, μεταγγίζει δὲ εἰς τὴν σκέψιν καὶ τὴν αἴσθησιν αὐτῶν τὸ κάλλος καὶ τὸ σθένος.»

«Ἡ δύναμις καὶ εὐστροφία τοῦ πνεύματος, ἡ εὐγένεια καὶ τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς ἐνέχουσι τὴν ὑψίστην ἀξίαν.»

«Τὴν ἐπισῦσαν τοῦ 1870 ἡ ἀποικιακὴ πολιτικὴ ἠκόνισε τὴν ἐνέργειαν, ἀνύψωσε τὸ θάρρος καὶ ἤναψεν ἐκ νέου εἰς τὰς ψυτὴν ὄρεξιν πρὸς ζωὴν καὶ δρᾶσιν. Μᾶς ἐπέτρεψε δὲ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὅτι, κατόπιν τόσων δοκιμασιῶν, εἴχομεν τηρήσει ἀρκετὴν αὐτεπεποίθησιν ὅπως ἐπιχειρήσωμεν

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

καὶ διεκπεραιώσωμεν αἰσίως τὰς μεγίστας τῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ ὁ κόσμος ἔκθαμβος εἶδε τὴν κεραυνόπληκτον δρῦν νὰναθάλῃ καὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τοὺς ἀναφυλλάζοντας κλάδους της ἐπὶ ἀνεξερευνήτων τέως ἐκτάσεων γῆς, αἵτινες ἕως τότε ἠγνόουν τὴν γλυκεῖαν σκιάν της.»

Ὁ κ. Λὲγκ εἶναι συνάμα, ἢ τοὐλάχιστον ὑπῆρξεν ἄλλοτε καὶ ποιητὴς ἐκδώσας πρὸ ἐτῶν λυρικὴν συλλογὴν le Coffret brisé περιέχουσαν στίχους παραστατικοὺς καὶ εὐήχους μὲ τὴν ἄμεμπτον πλαστικότητα τῶν ***παρνασσικῶν***.

Ἐκ τῆς συλλογῆς ταύτης μεταφέρομεν τὸ κάτωθι ποίημα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν «Ἀναμνήσεων καὶ Ἐλπίδων».

«Εἰς τὰ βάθη τῶν δάσεων, τὰ ὁποῖα ἀνοίγουν τὰς ἀγκάλας πρὸς τὸν καμηλάτην, βρέμει ἡ ἠχὼ μεμακρυσμένου βρόντου.

»Παρὰ τὰς ὄχθας τῶν διαυγῶν ρυακίων καὶ τῶν πηγῶν αἵτινες κελαρύζουν ὑπὸ τὰ φυλλώματα, εἰς τὰς λόχμας ὑήματα ἄγνωστα ἀντηχοῦν λαθραίως.

»Διὰ μέσου τῶν θαλλόντων λωτῶν μὲ τὴν ἡμιάνοικτον στεφάνην, βυθισμένος εἰς τὴν γενέτειραν ἰλὺν θρηνεῖ ὁ κροκόδειλος. Καὶ ὁ πάνθηρ μὲ ὑποκώφους βρυχηθμούς, μὲ ὄμματα ἡμίκλειστα κυλίεται εἰς τὰς πρασίνας αἱμασιάς.

»Εἶναι ἑσπέρα· ἀλλ' ἐκεῖ εἰς τὰ φαλακρὰ ὄρη ὄχι μακρὰν τῶν ἀετῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπαιωροῦνται εἰς τὸν κυανοῦν διαυγῆ αἰθέρα, ρεμβάζουν σκεπτικοὶ γηραιοί τινες λέοντες.

»Ἐρημῖται τῆς ἀπολύτου μονώσεως εὐτυχεῖς διότι εἶναι μόνοι ὑπὸ τὸν ἔναστρον οὐρανόν. —Εὐτυχεῖς ἐν τῇ μονώσει των καὶ οἱ ποιηταὶ ἀγρυπνοῦσιν ὁμοίως.»

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

Ἡ μελάνη τῆς ἐπιστήμης εἶναι πολυτιμοτέρα τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων.

Ἀραβικὴ παροιμία

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΕΜΕΝΕΤΟ

Ἐπαίρναμεν τὸ τέϊον εἰς τὸ ὡραῖον σαλόνι τῆς κ. Φυλλίδου χαριτωμένης χήρας, ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἀκόμη σαράντα ἐτῶν, φύσις δὲ καὶ τέχνη τὴν εἶχαν κολακεύσει καὶ χαϊδεύσει τόσον, ὥστε μόλις ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐπλησίαζε τὰ 35.

Ἡ ὁμήγυρις ἦτο ἀρκετὰ πολυπληθής. Μεταξὺ αὐτῆς διεκρίνετο σχεδὸν ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν οἰκοδέσποιναν ἡ κ. Νικοπούλου διὰ τὴν εὐμορφιά της, ἡ νεαρὰ κ. Ἀδελαΐς Δ. διὰ τὸ τάκ τῆς ἐνδυμασίας της, ἡ νεόνυφος κ. Γρηγοριάδου διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν χάριν της ἐν γένει, διὰ τὸν πλοῦτον δὲ τῆς περιβολῆς της ἡ κ. Louise Durand, λεβαντίνα εὐνοηθεῖσα... ἀπὸ οὐδὲν ἄλλο παρὰ ἀπὸ τὸν τυφλὸν θεὸν καὶ τὴν ὁδηγὸν αὐτοῦ τύχην καὶ νομφευθεῖσα οὕτω παρῆλιξ πλέον ἡλικιωμένον κύριον, ἀλλὰ πλουσιώτατον καὶ ἐπίζηλον γαμβρὸν περιωπῆς πολὺ ἀνωτέρας τῆς ἰδικῆς της.

Οἱ τελευταῖοι στόνοι τοῦ κλειδοκυμβάλου μόλις εἶχαν σιγήσει ὑπὸ τοὺς μαγικοὺς δακτύλους τῆς δεσποινίδος Ὀρφανοῦ καὶ ἡ συνδιάλεξις, ἡ ὁποία εἶχεν ἄχρις ὥρας τοπικευθῇ κατὰ μικροὺς ὁμίλους ἤρχισε νὰ γενικεύηται. Πρῶτος ἔκαμε τὴν ἀρχὴν εἰς τοῦτο ὁ κ. Χαραλάμπους, ἄνθρωπος πολὺ ἀξιοπρεπής, διακεκριμένος ἐπιστήμων, διαπρέπων διὰ τὴν εὐφράδειαν καὶ τὰς γνώσεις του, ὁ ὁποῖος μόλις ἐπιστρέψας ἀπὸ μακρὸν ταξείδιον, ὅπερ τὸν ἐκράτησε μακρὰν τῆς πρωτευούσης μας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, τὴν πρώτην του ἐπίσκεψιν ἐπεφύλαξεν εἰς τὴν κ. Φυλλίδου. Εἶχε ζητήσει τὴν χεῖρά της πρὶν ἢ αὐτὴ ὑπανδρευθῇ μὲ τὸν μακαρίτην Φυλλίδην, ἀλλ' ἀπερρίφθη ἂν καὶ ὁ δυστυχὴς τὴν ἠγάπα μὲ ἁγνὸν καὶ εὐγενῆ ἔρωτα. Καὶ τώρα μαθὼν τὸν πρὸ δύο ἐτῶν συμβάντα θάνατον τοῦ συζύγου της ἔσπευσε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν μας μὲ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ τὰς αὐτὰς προθέσεις, τὰς ὁποίας ἐφρόντισε νὰ τῇ ὑποδηλώσῃ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν λεπτότητα...

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.rks.uoc.gr)

Ἀλλ' ἐκείνη ἐφάνη πολὺ ἐφεκτική, διότι προϋτίμα αὐτοῦ τὸν γνωστὸν λέοντα τῶν αἰθουσῶν κ. Χαριτόπουλον, μόλις τριακονταετῆ νέον διακρινόμενον διὰ τὴν ἐξεζητημένην κομψότητα τῆς τουαλέττας καὶ τῶν τρόπων του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔφερε μαζῆ του εἰς γενναίαν δόσιν ἀπὸ τοὺς Παρισίους, ὅπου ἐπὶ πολὺ εἶχε διατρίψει καὶ ἀρκετὰ χρήματα καταβροχθίσει εἰς ἐπανειλημμένα ταξείδια. Τελευταίως τῆς εἶχε ριχθῆ κυριολεκτικῶς μὲ ἐπιμεμελημένον **κόρτε** βαθμῶν τοὐλάχιστον 60 ἄνω τοῦ μηδενικοῦ.

Ὁλλαὶ ἀντιφατικαὶ φῆμαι ἐκυκλοφόρουν περὶ αὐτοῦ εἰς τὰ σαλόνια, τὰ ὁποῖα ἐσύγναζε σχεδὸν ἀνελλιπῶς, προφανῶς ἐπιδιώκων τὴν κατάκτησιν πλουσίας προικός. Ὅτι λ. χ. ἦτο ἔκδοτος εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, ὅτι τὴν σημαντικὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα του τὴν εἶχε καταφάγει εἰς διάφορα κέντρα ὄχι τόσον εὐϋπόληπτα, ὅτι τώρα τὴν πολυθρύλητον **κοκετιά του** ἠγόραζε φορτωνόμενος ὁλονὲν περισσότερα καὶ βαρύτερα χρέη.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ἢ ἠγνόει, ἢ, ὅπερ πιθανώτερον, ἐκουσίως ἐκώφευεν εἰς αὐτὰ ἡ κ. Φυλλίδου, ἡ ὁποία ὅμως, —μὴ νομίζετε δὰ ὅτι δὲν εἶχε τὴν κοινὴν σύνεσιν, — δὲν ἐβιάζετο καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν κολακευτικὴν δι' αὐτὸν ἐτυμηγορίαν της, τὴν ὁποίαν ἀνέβαλλεν ἀναμένουσα νά τον γνωρίσῃ καλλίτερον ἀκόμη.

Ὁ λόγος ἐστράφη περὶ τὸ θέμα τοῦ πνευματισμοῦ καὶ τὰς ἐμφανίσεις τῶν φασμάτων. Μία δεσποινὶς ἀνέφερε τὴν ἐμφάνισιν ἑνὸς ἀποθαμμένου πρὸ πολλῶν ἐτῶν γηραιοῦ της προγόνου ὁ ὁποῖος ἐνεφανίζετο ἐν καιρῷ νυκτὸς τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, περιήρχετο τὰς κλίνας τῆς κοιμωμένης οἰκογενείας καὶ ὕστερον ἐξηφανίζετο.

Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸ ἀκροατήριον ὑπῆρξε μεγάλη. Δύο ἢ τρεῖς ἀκόμη προσέθηκαν ἱστορίας ὁμοίας φύσεως.

— Νὰ σᾶς πῶς κι' ἐγὼ ἕνα τέτοιο εἶδα, εἶπεν ἡ πλουσία Λεβαντίνα, τὴν ὁποίαν πτωχεία πνεύματος καὶ ἀναπτύξεως— ἀποκτηθείσης εἰς τὰ σχολεῖα τῶν δυτικῶν καλογραιῶν,—ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὸν πλοῦτον τῆς τουαλέττας καὶ τοῦ βαλαντίου της ἐπροίκιζε μὲ ὅσην ἦτο ἐπόμενον δεισιδαιμονίαν.—

Ὄντας ἤμουν μικρὴ ὁ παπάκις μου ἀγαποῦσε ν' ἀφίνῃ πάντοτες ἀνοιχτὸ παράθυρο εἰς τὴν chambre-à-coucher του. Μιὰ νυχτιὰ τὸ λοιπό, c'était un amour de nuit d' été—ἡ ὥρα ἀπάνου ς' τὰ μεσάνυχτα, γλέπουμε . . . μαθές . . . καὶ τί νὰ δοῦμε ;—ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο μπαίνει — ὦ Vierge Marie,— ἐδῶ ἡ κυρία ἐσταυροκοπήθη) ἕνα πλάσμα παράξενο . . . μία σκιὰ μαύρη ἀπὸ 'πάνω ἕως κάτω . . . καὶ μὲ δύο κέρατα καὶ οὐρά . . . Ἀφοῦ γύρισε τρεῖς φοραὶς μέσας τὴ κάμαρα, ἔφυγε ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος. Τὸ πόσο τρομάξαμε, τὸ πόσο παγώσαμε μέσ' ς' τὰ κρεββάτια μας ἀπὸ τὴν τρομάρα μας δὲν 'μπορῶ νὰ σᾶς τὸ 'πῶ . . . .

Τὸ ἄλλο ὁράδυ ἡ σχωρεμένη ἡ μαμά μου εἶπε νὰ μὴν κοιμηθοῦμε πλειὸ μέσα εἰς τὴν ἴδια chambre-à-coucher. Μὰ ὁ παπάκις μου εἶχε ἕνα συνήθειο 'ποῦ ἄμα ἔλεγε μαθὲς κανένας ἕνα κατιτὶς ἐκεῖνος ἤθελε νὰ πῇ πάντοτες τὸ ἐνάντιο· κι' ἀπέκειο ἂν τοῦ ξαναλέγαμε καὶ τίποτις θύμωνε κι' ἄφριζε καὶ πεισματονούντανε τόσο πολύ, 'ποῦ — μακάρι καὶ θάνατος νὰ γενούντανε τρόπος πλειὸ δὲν ἤτανε νὰ μὴν κάνουμε τὸ θέλημά του. Ἔτσι λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ ὁράδυ θύμωσε extraordinairement ὁ παπάκις μου, καὶ θέλοντας καὶ μή μ' ὅλο ποῦ ἤμαστάνε μικρὰ παιδιὰ ὁ ἀδερφός μου κι' ἐγὼ ξαναπλαγιάσαμε πάλ' ἐκεῖ μέσα καί . . . μὲ τὸ παράθυρο ἀνοιχτό.

— Τέτοιο ἕνα πρᾶμα ποτὲς δὲν ἔρχεται δυὸ φοραίς· εἶχε 'πῇ ὁ παπάκης.

Μά ποῦ νὰ μᾶς πιάσῃ ὕπνος ;

Τὸ λοιπὸ πάλι ἀπάνου ς' τὰ μεσάνυχτα. — ὦ mon Dieu ! — γλέπουμε πάλι τὸ ἴδιο τὸ στοιχειὸ καὶ ξαναμπαίνει ἀφ' τὸ ἴδιο τὸ μέρος. Γυρνάει πάλι τρεῖςφοραὶς μέσ' ς'τὴν κάμαρα καὶ φεύγει πάλι ἀπὸ τὸ ἴδιο παράθυρο.

Ὄντας ἔφυγε, ἡ μαμά μου καὶ ὁ ἀδελφός ποῦ ἤτανε πλειὸ μικρὸς ἀπὸ μένα, μόλις 7 χρονῶ, εἶχανε λιγοθυμήσει.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Εὐρύτατα σχόλια διεδέχθησαν τὴν διήγησιν.

— Φανερὸ ποῦ ἦταν βρυκόλακας, εἶπε κάποια κυρία.

— Ὄχι δά, ἀφ' οὗ εἶχε κέρατα καὶ οὐρὰ ἦταν ὁ . . . ἔξ' ἀπ' ἐδῶ.

Ἀλλ' ὁ κ. Χαραλάμπους εἶπε μὲ τὸ σύνηθές του ἄβρὸν μειδίαμα πρὸς τὴν διηγηθεῖσαν τὸ ὅραμα κ. Durant.

— Δὲν πιστεύω νὰ ἐκοιμήθητε ξανὰ εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο κυρία;

— Ἄ, ὄχι ἀλήθεια. . . . τὴν ἄλλη βραδιὰ ἐπλαγιάσαμεν ἀλλοῦ. . .

— Καὶ ὕστερον ἀπ' αὐτὴν τὴν νυκτερινὴν ἐπίσκεψιν δὲν παρετηρήσατε νὰ σᾶς ἔλειψε τίποτε πολύτιμον εἰς τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο;

— Ἄ, ναί, εἶναι ἀλήθεια πῶς ὕστερα ἀπὸ λίγαις ἡμέραις μᾶς ἔγεινε μιὰ μεγάλη κλεψιά. . . ἐχάσαμε ἕνα μεγάλο ἀσημένιο cabaret τοῦ γλυκοῦ, μιὰ ὁλοκαίνουργη φορεσιά του παπάκη μου καὶκάτι ἄλλα ροῦχα ποῦ ὅλα μαζῆ ἦταν μέσα στὴν garda - roba's ἐκείνη τὴν κάμαρα. Μὰ δὲν βλέπω γιατί μ' ἐρωτᾶτε. . .

— Καὶ δὲν εἴχατε ὑποπτευθῆ κανὲν γνωστόν σας πρόσωπον;

— Ναίσκε . . . εἴχαμε ὑποπτευθῆ ἕναν πτωχὸν γείτονά μας πεμπέλη, mauvais sujet . . .

— Λοιπόν, κυρία, μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος ἦτο πρὶν ὁ βρυκόλακας, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ σᾶς ἐκφοβίσῃ διὰ νὰ φύγητε ἀπὸ τὸ δωμάτιον καὶ νὰ κλέψῃ ἀνέτως . . . τὰ πράγματα αὐτά, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἰδεῖ ἀπ' ἔξω ἴσως κάποτε.

Ἀντηλλάγησαν ὀλίγα ἀκόμη, ἀλλ' ἡ ὥρα εἶχε παρέλθει πολὺ καὶ τὸ ζεῦγος Durand ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ξένων.

Ὁ κ. Χαραλάμπους ἔμεινε τελευταῖος. Ἐβράδυνε, διότι ἤλπιζε ὁ καϋμένος ν' ἀκούσῃ ἐπὶ τέλους ἕνα καλὸν λόγον ἀπὸ τὴν κ. Φυλλίδου. . . ἀλλὰ δὲν τον ἤκουσεν. Ἡ ὡραία χήρα, ἂν καὶ τὴν εἶχε καταθέλξει τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὁ διαπρεπὴς νομομαθὴς μὲ τοὺς διακεκριμένους τρόπους του, ἀλλ' ὅμως ἀνέβαλλεν

ἀκόμη τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ὑποθέσεως . . . Ὡς βλέπετε δὲν ἦτο πλέον εἰκοσαέτις. . .

Ἄλλως τε καὶ τὰ νεῦρά της εἶχαν πειραχθῆ ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς διηγήσεις περὶ φαντασμάτων καὶ ἰδία ἡ τελευταία ἀρκετὰ τῆς εἶχε κλονήσει τὰ νεῦρα.

Ἀνελογίσθη φρίττουσα ὅτι ἦτο μόνη εἰς τὴν οἰκίαν μὲ τοὺς ὑπηρέτας της, ὅτι μόνη πάλιν θὰ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸν κοιτῶνά της, ὅπου, ἀλλοίμονον, μόλις ἐτόλμα νά το ὁμολογήσῃ εἰς ἑαυτήν, δὲν θὰ κατεκλίνετο ἀπόψε ἄνευ φόβου. . . Καὶ ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ πλέον κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας μίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν περὶ τοῦ δευτέρου γάμου της ἀφοῦ προσκαλέσῃ ἄλλην μίαν φορὰν τὸν κ. Χαραλάμπους μαζῆ μὲ τὸν κ. Χαριτόπουλον, διὰ νά τους συγκρίνῃ μίαν τελευταίαν φορὰν καὶ προβῇ πλέον εἰς ἓν τελευταῖον συμπέρασμα. Εἰς τὰς 11 ὑπῆγε νὰ κοιμηθῇ.

Ἡδονικὴ ζέστη διεγύνετο εἰς τὸ δωμάτιον ἀπὸ τὴν ἀμυδρῶς καίουσαν θερμάστραν. Ἁπλετον ἠλεκτρικὸν φῶς προσέπιπτεν εἰς τὸν κρύσταλλον τοῦ καθρέπτου της, ὁ ὁποῖος ἀπήστραπτε προκλητικῶς ὡς νὰ ἐζήτει νὰ κατοπτρισθοῦν μέσα του τὰ ἀφρόπλαστα κάλλη καμμιᾶς ἀναδυομένης Ἀφροδίτης.

Ἀφοῦ ἔρριψε περίφοβον βλέμμα παντοῦ τριγύρω εἰς τὸ δωμάτιον, ἀφῆρεσε τὸ περικόρμιόν της καὶ ἐφάνησαν τότε εἰς τὸν καθρέπτην οἱ ὡραῖοι ὦμοι καὶ οἱ ἀλαβάστρινοι βραχίονες.

Ἐλαφρὸν ρῖγος συγγνωστοῦ ἄλλως τε,—αὐταθωμιασμοῦ διέδραμε τὸ σῶμα τῆς ὡραίας χήρας. Ἄ, ναί, ἦτο κρῖμα πλέον νὰ ζῇ μονήρης καὶ ἔρημος . . . .

Πρὸς στιγμὴν ἀνεπόλησε τὸ παρελθόν. Ὡς ἐπὶ σκηνῆς θεάτρου ὁ βίος της ὅλως παρῆλασε πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς ψυχῆς της. Ἐνθυμήθη τὰ ὡραῖα παρθενικά της ὄνειρα, τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη μὲ τὰ ὁποῖα ἡ νεαρὰ τότε καρδία της περιέβαλλε τὸ αἰώνιον ἴνδαλμα τοῦ μέλλοντος Ἐκλεκτοῦ.

Διέβλεπεν ἔπειτα μέσα ἀπὸ τὴν ἀχλὺν τοῦ παρελθόντος νὰ προβάλλῃ ἡ μορφὴ τοῦ πρώτου συζύγου της. Μορφὴ ὅλως ἀνείθετος πρὸς τὰ ἰδεώδη ἐκεῖνα . . .

ΚΥΡΕΑΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Τεσσαρακοντούτης, ἐνῷ αὐτὴ ἦτο δεκαοκτὼ ἐτῶν πλουτοκράτης ἀπαίσιος, βαρυνθεὶς πλέον τὸν ἄσωτον βίον, μνηστήρ, τὸν ὁποῖον δὲν ἐξέλεξεν ἡ καρδία της, ἀλλὰ τῆς ἐπέβαλλεν ὁ πατήρ της νομίζων ὁ δυστυχὴς ὅτι ἐξησφάλιζε τὴν εὐδαιμονίαν της, ἐνῷ τῇ ἐξησράλιζεν ἁπλούστατα βίον ὀδύνης καὶ μαρτυρίου. Καὶ διέβλεπε κατόπιν ὑπὸ τὸν λύχνον τῆς φαντασίας, τὰ 18 ἔτη τοῦ συζυγικοῦ βίου της, ἔτη τόσον δυστυχῆ, τόσον ἀξιοδάκρυτα ἀπὸ τὰς ἀπιστίας, τὴν χυδαιότητα καὶ τὴν νοσηρὰν ὑγείαν τοῦ πλουσίου γερωπαραλυμένου, ὥστε δὲν ᾐσθάνετο, ὄχι ... καμμίαν τύψιν συνειδήσεως διὰ τὸν σημερινὸν πόθον τῆς ὅπως ἀπολαύσῃ τὴν ζωήν, τὸν ἔρωτα, τὴν εὐτυχίαν. Ἠσθάνετο ὅτι οὐδόλως ἦτο ἔνοχος λέγουσα σήμερον πρὸς ἑαυτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ φθινοπώρου τῆς ζωῆς «**κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ.**»

Ὑπὸ τὰς σκέψεις αὐτὰς ἔσβυσε τὰ φῶτα καὶ κατεκλίθη ἐνῷ ἀμυδροτάτη μόνον καντήλα ἔρριπτε γλυκὺ καὶ ἥμερον φῶς. Ἀλλ' ἦσαν τόσον τεταραγμένα τὰ νεῦρα της, τόσον ἀπὸ τὰς σκέψεις αὐτὰς ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς τρομερὰς διηγήσεις, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰποκοιμηθῇ, ἀλλ' ἐν καταστάσει ἡμιϋπνώσεως ἐπάλαιε πρὸς τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἐγρήγορσιν συνάμα.

Ἔξαφνα ἐλαφρὸς θροῦς καὶ ἐπίσης ἐλαφρὸς σεισμὸς τῆς κλίνης της προερχόμενος ἀπὸ τὸ μέρος τῶν ποδῶν τὴν ἀφύπνισεν ἐντελῶς.

Τὸ αἷμα της ἐπάγωσεν ἐκ τοῦ φόβου. Ἀλλ' ἐπάγωσεν ἀκόμη περισσότερον ὅταν ψυχρά πνοὴ διεχύθη ἐπὶ τοῦ προσώπου της ὡς ἐὰν κάποιος ἐφύσα μακρόθεν, ἐνῷ συνάμα ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀκριβῶς ἀπέναντί της προέβαλλεν ἓν σινδονοφόρον φάντασμα ὑψηλοῦ ἀναστήματος, εἰς τὸ ὁποῖον τὸ βλέμμα τῆς περιτρόμου γυναικὸς διέκρινεν πρόσωπον καὶ χεῖρας σκελετοῦ ! ! !...

Ἡ καρδία της ἔπαυσε πάλλουσα.

Ἐλιποθύμησεν ἀμέσως.

Παρῆλθον μερικὰ λεπτὰ τῆς ὥρας, ποῖος εἰξεύρει πόσα, καὶ ἡ κ. Φυλλίδου ὑπὸ τὸ κράτος παραδόξου τινὸς αὐτομάτου ἀντιδράσεως τοῦ ὀργανισμοῦ της συνῆλθεν ἐκ τῆς λιποθυμίας.

Ἔρριψεν ἐρευνητικὸν βλέμμα πέριξ εἰς τὸν εὐρὺν θάλαμον καὶ βλέπει τὸ φάσμα νὰ προχωρῇ πρὸς τὴν θύραν.

Μία φαεινὴ ἰδέα μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς διέσχισε τότε τὸ πνεῦμά της. Οἱ λόγοι τοῦ κ. Χαραλάμπους πρὸς τὴν κ. Durand ἀντήχησαν εἰς τὴν ψυχήν της.

Ἐὰν τὸ φάσμα ἦτο ἄνθρωπος ; ἐὰν κανεὶς κλέπτης ἐπληροφορήθη τίς οἶδε πῶς ὅτι εἶχεν εἰς τὸν κοιτῶνά της χρήματα καὶ πολύτιμα κοσμήματα ; Ἡ χεὶρ της ταχυτέρα τῆς σκέψεως ἥρπασε τὸ μικρὸν περίστροφον κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλόν της καὶ ἐπυροβόλησε τὸ φάντασμα. Ἓν Ἄχ τρομερὸν ἠκούσθη. Τὸ φάντασμα ἐκλονίσθη, περιεστράφη καὶ κατέπεσεν ὕπτιον ἐπὶ τῆς φλιᾶς τῆς θύρας.

Ἡ κ. Φυλλίδου ἀναθαρρήσασα τότε ἤρχισε νὰ κραυγάζῃ ἐνῷ συνάμα ἡ χεὶρ της πιέσασα τὸ παρὰ τὴν κλίνην της ἠλεκτρικὸν κομβίον ἔχυσεν εἰς τὸ δωμάτιον ἄπλετον φῶς.

Οἱ δύο ὑπηρέται της ἔτρεξαν αὐτοστιγμεί, ὄχι ὅμως καὶ ἡ ὑπηρέτρια. Ἆρά γε δὲν ἤκουσε τὸν κρότον τοῦ περιστρόφου ;

Ἀπὸ τὸν δεξιὸν ὦμον τοῦ λιποθύμου φαντάσματος ἐξέρρεε γραμμὴ αἵματος κηλιδώσασα τὴν λευκὴν σινδόνην.

Οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία !

Μαζῆ καὶ οἱ τρεῖς ἐπλησίασαν τὸ φάσμα καὶ τί βλέπουν ; Ἡ ἀγρία ὄψις τοῦ σκελετοῦ δὲν ἦτο παρὰ προσωπὶς προωρισμένη νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν κ. Φυλλίδου ἐὰν ἐξαίφνης ἀνεκαλύπτετο· αἱ δὲ σκελετώδεις χεῖρες δὲν ἦσαν παρὰ μεγάλα χειρόκτια καταλλήλως ζωγραφισμένα, τὰ ὁποῖα περιέβαλλον τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοσχεδίου φαντάσματος. Ὑπὸ τὴν σινδόνην ὁ ἄθλιος κακοῦργος ἔκρυπτε δέμα, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν ὄχι μόνον ἡ κοσμηματοθήκη τῆς κ. Φυλλίδου, ὅπου αὕτη ἔκρυπτε καὶ ἀρκετὰς λίρας, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀργυρᾶ καὶ ἄλλα πολύτιμα τοῦ δωματίου κομψοτεχνήματα συμμαζευθέντα κατὰ τὴν λιποθυμίαν τῆς κυρίας.

Ἀλλὰ τὸ ἐκπληκτικώτερον ἦτο ἕν ἄλλο. Ἀφῃρέθη ἡ προσωπὶς τοῦ φάσματος καὶ ὑπ' αὐτὴν ποῖος νομίζετε ὅτι ἀνεκαλύ-

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

φθη ; Οὐδεὶς ἄλλος παρὰ ὁ ἐντιμότατος κ. Χαριτόπουλος ὁ ἐπίδοξος γαμβρός, ὁ ὁποῖος, μὴ ἐλπίζων νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τῆς ἐρωτικῆς ὁδοῦ τὴν κατάκτησιν τῶν ὑ αρχόντων τῆς πλουσίας χήρας, ἔπαιξε τὸν ἔρωτα καὶ μὲ τὴν θαλαμηπόλον της, ἡ ὁποία ὑπεβοήθησε παντοιοτρόπως τὴν κλοπὴν καί τον εἰσήγαγε κρυφίως εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς κυρίας της ὅπου μετημφιέσθη καὶ ἀνέμενεν ὑπὸ τὴν κλίνην μέχρις ὅτου αὐτὴ κοιμηθῇ.

Ἡ κ. Φυλλίδου παρ' ὀλίγον νὰ λιποθυμήσῃ καὶ πάλιν. Ὄχι ὅμως πλέον ἐκ τρόμου, ἀλλ' οὔτε ἐξ ἔρωτος. Εἰρήσθω πρὸς τιμήν της ὅτι δὲν ἔτρεφεν ἔρωτα πρὸς τὸν τερατώδη ἀγύρτην, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον κάποιαν προτίμησιν, ἐπηρεαζομένη ἀπὸ τὴν προσποιητὴν ἁβρότητα, τὴν ὁποίαν ἐνεδύετο ὅπως ὁ ὄνος τὴν λεοντῆν τοῦ μύθου. Ἀλλὰ ζωηροτάτη συγκίνησις, ἀληθὴς ψυχικὴ ἴλιγγος τὴν συνετάρασσεν, ἀναλογιζομένην μετ' ἀγωνίας εἰς ὁποῖον βάραθρον ἔμελλε νὰ πέσῃ μόνη της! ποίαν τραγικὴν αὐτοκτονίαν προητοίμαζε εἰς ἑαυτήν ἐὰν ἀπέκλινεν ὁριστικῶς ἡ προτίμισίς της ὑπὲρ τοῦ ἀλήτου τούτου.

Καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ μέτωπον. Νικηφόρος τώρα παρουσιάζετο εἰς τὴν φαντασίαν της ἡ εἰκὼν τοῦ κ. Χαραλάμπους, τοῦ ὁποίου ἡ τύχη ἀπεφασίσθη τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀστυνομία συνελάμβανεν ἐπαισχύντως τὸν Ἄδωνιν τῶν σαλονιῶν.

Μετὰ ἕνα μῆνα ἐτελοῦντο οἱ γάμοι τῆς κ. Φυλλίδου μετὰ τοῦ κ. Χαραλάμπους.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΤΩΝ ΣΑΛΟΝΙΩΝ

Αἱ τέχναι ἀποτελοῦν ἀναμφιλέκτως ἓν τῶν ἀγνοτέρων καὶ ὑψηλοτέρων στοιχείων τῆς ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας. Καλλιεργοῦν τὸν νοῦν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὴν ὅρασιν διὰ τοῦ νοῦ. Καθὼς ὁ ἥλιος χρωματίζει τὰ ἄνθη, ὁμοίω. αἱ τέχναι χρωματίζουν τὴν ζωήν.

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΑΝ ΘΡΑΚΗΝ

(Ἀφιεροῦται εἰς τὰς Ἑλληνίδας τῆς Θράκης)

Σ'τὰ ζαφειρένια πέλαγα ποιὸ φῶς πλανᾶται τώρα ;
καὶ ποιὰ ἀνέγγιχτα φτερὰ ἀκράτητα πετοῦν ;
δυὸ ἀδελφαὶς χρυσόφτεραις, ἡ Νίκ' ἡ λευκοφόρα
κι' ἡ ἁγιασμένη Λευθεριὰ τὴ Θράκη χαιρετοῦν.

—

Γελοῦν οἱ αἱματόβρεκτοι, οἱ δροσεροί της κάμποι·
ἐλπίδες λουλουδίζουνε 'ς τὰ πράσινα βουνὰ
κ' ἐκεῖ 'που τώρα ἐλεύθερος ὁ ἥλιος χρυσολάμπει,
'ς ἑκάθε ἄσμα τἀηδονιοῦ ψάλλει ὁ Ὀρφεὺς ξανά.

—

Πέρνοῦν 'σὰν αὔραις φτερωταὶς μορφαὶς χεροπιασμέγαις
'κεῖ 'που ἡ βρυσούλαις χύνουνε ἀθάνατο νερό·
Νεράϊδες ροδοστάλαχταις, πεντάμορφαις παρθέναις,
σέρνουν δροσᾶτο, ἀθάνατο, Ἑλληνικὸ χορό.

—

Χορέψετ' Ἑλληνίδες μου ἀνθοστεμμέναις τώρα,
κι' ἂς βγαίνουν ῥόδα ὅπου γοργὸ τὸ πόδι σας πατεῖ.
Ἐλεύθερη ἡ Θράκη μας, ἡ τιμημένη χώρα
'ψηλὰ οὐρανοστέφανο τὸ μέτωπο κρατεῖ.

—

Ναί! ἡ δουλεία 'πέθανε· στοιχειὸ κατηραμένο,
ὁπού τῆς γῆς τὰ τέρατα 'ξαπόλυσαν ἐκεῖ,
αἰώνια χανδακώθηκε 'σὲ τάφο ἀραχνιασμένο,
ὅπου μὲ φείδια κι' ὄχεντραις ἡ φρίκη κατοικεῖ.

—

Ἀπὸ τὴ γῆ 'σαρώθηκαν οἱ Τοῦρκοι κ' οἱ Βουλγάροι,
ὁποῦ μὲ αἷμα ἀτίμητο 'ποτίσαν τὰ βουνά,
καὶ τῆς νυχτιᾶς τὸ δρέπανο, τ' ὁλάργυρο φεγγάρι
τὰ ἴχνη τους ἐθέρισε νὰ μὴ φανοῦν ξανά.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Χορέψετ' Ἑλληνίδες μου! ἁπλῶστε τὰ φτερά σας
'στὴ ροδισμένη 'Ανατολή, 'ς τὴ Δύσι τὴν ξανθὴ
κι' ὡσὰν διαμάντι πύρινο τὸ δάκρυ τῆς χαρᾶς σας
σκορπίσετε 'στὰ λούλουδα ὁλόφωτο ν' ἀνθῇ.

—

'Υψώσετε τὸ μέτωπο γεμάταις 'περηφάνεια·
ἡρώων λεβεντόκαρδη θὰ φέρετε γενιά·
Εἰσθ' Ἑλληνίδες! χαίρετε! ἀτίμητα στεφάνια
σᾶς πλέκ' ἡ Δόξα ἡ ἄχραντη μὲ δάφνινα κλωνιά.

—

Εἶναι ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ σᾶς μιὰ φτερωτὴ 'Ελπίδα,
'ποῦ ἀρχαγγέλων ὄνειρα χρυσόξανθα κρατεῖ.
Σ' ἄλλο χορὸ σᾶς προσκαλεῖ τρισένδοξο ἡ Πατρίδα,
ἄλλο συρτὸ ἀθάνατο νὰ σύρετε ζητεῖ.

—

Ζητεῖ τὴν νέα γενεὰ νὰ πλάσετε μεγάλη,
ς' τὸ πνεῦμ' ἀκατανίκητη, γενναία, ἡρωϊκή,
γιὰ τῆς 'Ελλάδος τὰ χρυσᾶ τὰ ἰδανικὰ νὰ πάλλῃ
κι' ἐπάνω της ν' ἀνθοβολῇ ἡ ***Τιμὴ ἡ Ἑλληνική!***

—

'Ο 'Ελληνικὸς πολιτισμὸς 'σὰν δοξασμένο ἀγέρι
πρέπει 'ς τῆς γῆς τὸ μέτωπο ξανὰ ν' ἀνυψωθῇ,
κ' ἡ φτερωτὴ ἡ Νεότης μας, ὁλόφωτο ξεφτέρι,
μέσ' 'ς τῶν ἐθνῶν τὸν θαυμασμὸ νὰ λάμπῃ καὶ ν' ἀνθῇ.!..

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Ε. ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἡ Α.Σ. ὁ Τοποτηρητὴς τοῦ Οἰκ.Θρόνου Ἅγιος Προύσης κ. Δωρόθεος (10), Αἰδ. Γ. Μεταξόπουλος (20), ἱερόδ. Νικηφόρος Ζαμβορδινὸς (15), ἱεροδ.Ἰάκωβος Π΄΄Παϊσίου(2), Εὐθαλία Ἀδάμ, Ἑλένη Στρούβαλη, Εὐρυδ.Αλεξανδρίδου, Ἑλένη Σφήκα, Σμαρὼ Ἀποστολίδου, Ὀλυμπία Γιαννοπούλου, Ἀνδρονίκη καὶ Ἀλεξάνδρα Βαλσαμοπούλου, Μαρίκα Κλωνάρη, Ἰουλία Α. Καΐρη, Γ. Ακτάρης (20), Ἰωάν. Καλαϊζίδης (2) Ἀθ. Παπαδόπουλος (10) Ι.Δημητριάδης, Μ. Κονδύλης, Γ. Μάγκος, Ἀναστ Κωνσταντίνου, Ἀθαν-Λογοθέτης, Ἠλίας Βούδρης, Τ. Μαμελετζόγλους (2)

*Εὐγ. φρ. κ. **Χαϊδῆς Γ. Κέντρου.*** Χαϊδὴ Γ. Κέντρου 4, Ἐλπινίκη Καλογιαννίδου 2, Δέσποινα Σουπίλλα 2, Εὔα Α. Κέντρου 2, Ἰφ.Ν. Παντζοπούλου 2, Ἑλένη Ἀδὰμ 2, Αἰκ. Ἀσλόγλου 2, Βαρβάρα Θ. Εὐθῆ, Ἀναστασία Φ. Κάλτσοβιτς 2, Εὐγενία Π.Σκούρτη 2, Ἀνδρονίκη Β. Γερασίμου 2, Θεοδώρα Γερασίμου 2.

*Εὐγ. φρ. **Δ-δων Δ. Λασκαρίδου.*** Δ-δες Δ. Λασκαρίδου, Ἰουλία Δουλᾶ, Σοφία Πολέτου, Ἐλπινίκη Γρηγοριάδου, Φλώρα Σαντοριναίου, Εὐλ. Δημοπούλου, Ima Kestoridés, Λ. Γάφος.

*Εὐγ. φρ. **Ἑλλ. Δ-δων Εὐτέρπης καὶ Ἑλένης Σαντοριναίου.*** Μ. Θεοχαρείδου, Δ. Κίκης, Ἑλ. Τσιροπούλου, Ἐλευθ. Χαλᾶ, Αἰκατ. Καραντανίδου, Κυβ. Βαφειλάτου, Μ. Ἀμούντζα, Ἄννα Μπενᾶ, Ἀνδρ. Μιριντζίκη, Αἰκ. Λιτοπούλου, Εὐθ. Δρακουλίδου, Μ. Θεοχαρείδου, Ἀδελφαί Σαντοριναίου 10.

*Εὐγ. φρ. κ. **Σεβαστῆς Μελαγχροινοῦ.*** Ὄλγα Παπαδοπούλου, Ἀρίστη Καστέλλη, Θεοδώρα Πολυκαρπίδου, Ἀθηνᾶ Τίτση, Ἀθηνᾶ Σταυροπούλου, Εὐφημία Εὐθυμίου, Δέσποινα Χάϊτα, Μαρίνα Μπάτου, Σεβ. Μελαγχροινοῦ.

*Εὐγ. φρ. **Δος Ζευξίππης Ἡρωΐδου.*** Ἰω. Ἰρωΐδης, Κ. Ι. Λεοντιάδης, Ἀντ. Παπαδόπουλος, Vassiliadés, E.Athanassopoulo, Germani, G. Stefanidés, Φρ. Μουλιέρης, Ζ. Κριαρόπουλος, Ν. Νικολόπουλος, Παν. Δάκογλους, Ἀπ. Ἀναστασιάδης, Ε. Κάστελλ, Χ. Ξένης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Ἐριφύλης Πρίγκου.*** Μ. Ἀνδρειωμένου, Μελπομένη Ἀνδρειωμένου, Ζωὴ Ἀράπογλου, Ἀνθίππη Ἐλισσαίου, Εὐθ. Ἰωαννίδου, Ἐλπὶς Πρίγκου, Μαρ. Πηνιάτογλου, Κώστας Κουλούτσης, Ἐρ. Πρίγκου.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Εὐγ. φρ. κ. ***Ἀφροδίτης Ἰωαννίδου,*** Ἑλένη Ἀβραμίδου, Καλλ. Σ. Εὐτυχίδου, Σοφία Μησαηλίδου, Dora Pima, Marcelle Paros, Ἀνδρ. Γιαννίρης, Ε. Ζ. Ἰωαννίδης, Ἀντ. Χάλυβας, Γ. Γαετάνος, Ἀ. Ἀπέργης, Πιὲρ Μάς, Ἀπόστολος Βασιλειάδης, Γ. Χατζῆ Παύλου.

Εὐγ. φρ. Δος ***Ἀλεξάνδρας Π. Γεωργιάδου,*** Ἀγλαΐα Γεωργιάδου, Ἀλεξάνδρα Γεωργιάδου, Θ. Δ. Ἀποστολίδης, Θ. Σ. Ἀχυρόπουλος, Ι. Ν. Ἀντίππας, Ν. Λιβαδάρης, Γ. Ν. Φούστας, Κ. Π. Γεωργιάδης, Ν. Βλυσσίδης, Ν. Δ. Ποσσάντζης.

Εὐγ φρ. Δος ***Ἐλευθερίας Μ Χαλοπούλου.*** Χαρίκλεια Κοτζαμανάκη, Ἐλευθερία Μ. Χαλοπούλου, Μίμης Δούκας, Ἠλίας Κωνσταντινίδης, Ἀλ. Χαλόπουλος.

Εὐγ. φρ. Δ-δων ***Παρασκευῆς καὶ Καλλιόπης Στ. Κτιστάκη.*** Ἄννα Ἀσπιώτου, Ὄλγα Θεοφιλίδου, Αἰκατ Κουλουμούνδρου, Ἰω. Παγώνης, Μιχ. Πατέρας, Στέφ. Τιτόνης, Γιαναγ. Κατσιμπίρης, Στέφ. Χαλκιὰς, Νικ. Κτιστάκη.

Εὐγ. φρ. Δος ***Σοφίας Ν. Σαββίδου,*** Σοφία Σαββίδου, Μαρίκα Τζερακίδου, Μισαὴλ Ἐμμανουηλίδης, Π. Παπαδόπουλος.

Εὐγ. φρ. Δος ***Σοφίας*** *Παπάζογου.* Σμαρὼ Ἀναστασιάδου, Νέλλη Λιγκούρη, Π. Μεϊμαρίδου, Marie Thérèse Alonco, Ἀναστασία Βιτάλη, Ε. Βλαστός, J. M. Calonnanios, Γ. Κασσαπίδης, Ἀν. Β. Κοσμάδης, Εὐγ. Β. Κοσμάδης, Ροδ. Συμεωνίδης, Λεων. Χ. Ἰσαακίδης, Stefanos Constant, Stef. Hourmousiadès, Γ. Βαλασίδης, Δ. Ἱερακίδης.

Εὐγ. φρ. ***Μαρίας, Σπυρῦς Σπ. Καραγιαννίδου.*** Μ. Σ. Σ Καραγιαννίδου, Φωφὼ Ρωσσινοπούλου.

Εὐγ φρ ***Ἰρμας Ζαφειροπούλου.*** Δωροθέα Ζαχαριάδου, Κατίνα Ζαχαριάδου, Σεβαστὴ Σαρδελλᾶ, Κλειὼ Χιτζῆ, Σύρμα Χρυσοβέργη, Κυριακὴ Μπίλλια, Ἀντιγόνη Ζαρίφη, Ἴρμα Ζαφειροπούλου, ΚωνσταΤζούνης.

Εὐγ. φρ. Δος ***Εὐτυχίας Γλεούδη.*** Εὐτυχία Γλεούδη, Ἄννα Μαυρομμάτη, Μαρία Μανουηλίδου, Φλωρεντία Σιδερίδου, Παναγῆς Μπαρούλης.

Εὐγ. φρ. Δων ***Ἀναστασίας καὶ Θεοδώρας Σ. Κορχανίδου.*** Καλλιόπη, Ἠλιάδου Σοφία Κάλφογλου, Κυριακὴ Θ. Οἰκονομίδου, Ἐρμίλη Γεωργιάδου, Emilie Das, Φωφὼ Κωτσοπούλου, Ἀναστασία καὶ Θεοδώρα Σ. Κορχανίδου.

Εὐγ. φρ. κ. ***Ἀγγελικῆς Βάκου.*** Ἀγγελικὴ Βάκου, Τ. Σγουρδαῖος, Α. Μισιρλόγλους, Ε. Πλοῦμος, Α. Τσάνης, Ε. Ζεμπούλης, Α. Βασιλειάδης, Α. Εὐσταθιανός, Θ. Βαρσάμης, Γ. Σκοῦρος, Δ. Κρακέρης: Ε. Κονδύλης 2. Σ. Βεζάνης, Μ. Ἠλιάδου, Ε. Δημητρίου, Α. Μαυρουδῆ.

Εὐγ. φρ. κ. Ἀμαλίας Α. *Τάγη* Α. Τάγη, Σοφία Αὐγερινοῦ, Κωνσταντία Χονδροπούλου, Α. Μαυρογορτάτος, Δ. Ι. Τσάκωνος, Θεόδ. Χαλικιᾶς, Χρ. Ἀλβανόπουλος, Ι. ΒιτάληςΘ. Γεώρ. Κώττης, Στέφ. Νερβός

Εὐγ. φρ. κ. ***Εὐγενίας Θ. Κοτιώνη,*** Ἐλισσάβετ Θ. Παστιάδου, Χαριτίνη Κωνσταντ ρα, Σμαράγδα Ζαχαροπούλου, Ἑλένη Δίτσου, Ἀγνὴ Γκάρα, Χρυσούλα Δίτσου Εὐγενία Θ. Κοτιώνη, Δ. Κωνσταντάρας, Ν. Κωνσταντάρας.

Εὐγ. φρ. δος ***Βασιλικῆς Θ. Κοτιώνη,*** Βασιλικὴ Κοτιώνη, Μαρία Ραΐση, Καλυψὼ Καβουνίδου, Ἰφιγένεια Μακρίδου, Ἑλένη Λαζαρίδου, Μαρία Μαυρουδῆ, Κατίνα Χρυσοκέρη, Ζ. Μ. Κοτωώνης, 2.

Εὐγ. φρ. κ. κ. ***Κλεοπάτρας καὶ Ἀμαλίας Γ. Παπαδοπούλου*** Εὐτέρπη Μιχαηλίδου, Ὄλγα Νικολαΐδου, Κατ. Φ. Δημητριάδου, Σ. Α. Γάγκου, Ἀναστασία Ἀργυρίου, Λευκ. Λαζαρίδου.

Εὐγ. φρ. κ. ***Ἀλ. Θεολόγου.*** Ἄννα Καστρινάκη, Ἀλέξ. Θεολόγος, Α. Βωΐδης, Α. Ἰορδανόπουλος, Μιτσακόπουλος, Δ. Ἰωαννίδης, Π. Ξενάκης, Κ. Σωτηράκης, Κ. Ζούρας.

Εὐγ. φρ. Ἀπ. ***Ζαρηγιάννη.*** Κ. Α. Μιχαηλίδης, Ν. Ἀθανασιάδης, Α. Νικολαΐδης, Χ. Καϊμόζογλου, Κ. Κοσμίδης, Καραγιαννόπουλος, Κάλφογλου, Γ. Τρυγωνίδης, Ἰωακ. Σεΐσογλους, Μάρκ. Κ. Κωταρέλης, Ζαφ. Πετράκης.

Εὐγ. φρ. κ. ***Ἰωσ. Σπυρίδου.*** Πάνος Παντιᾶς, Ἰω. Σπυρίδης.

Εὐγ. φρ. ***Βασ. Ἀφεντούλη.*** Πέτρος Β. Μέτσης, Β. Ἀφεντούλης.

Εὐγ. φρ. ***Πέτρου Ἐλ. Πατούρα.*** Θ. Ξενάκη, Α. Ξενάκη, Α. Δεληγιάννη, Π. Ε. Πατούρας, Α. Π Καλφόπουλος, Π. Χαραλαμπίδης, Γ. Κοντζόπουλος, Δ. Δημητριάδης, Δ. Στενίδης Εὐθ. Δ Εὐθυμιάδης, Ν. Τσαγκόπουλος, Π. Καλούμενος, Δ. Α. Παντιέρας.

Εὐγ. φρ. κ. ***Ν. Πασανανίδου.*** Ἄννα Πολυζωΐδου, Ν. Παναγιωτίδης, Κάρ. Βέρσιτζ, Manoli Galani, Μεν. Δημόπουλος, Γ. Ἡσαΐου. Γ. Παπαδόπουλος, Κ. Διαμαντάκης.

Εὐγ. φρ. ***Γ. Δελήμπαση.*** Ἀγγελικὴ Βελισσαρίου, Γ. Δελήμπασης 2. Κ. Γρηγοριάδης, Γ. Καραγιαννόπουλος Ἀνδ. Κουτσόπουλος, Ν. Ἀνασόντζης, Ἰω. Κατσίγγρης, Στ. Χ'' Κωνσταντίνου, Theodore Djardon Μιλτ. Ροκάτζιος, Κωνστ. Κωστόπουλος, Ἐπ. Ραφτόπουλος, Δημ. Ἰωάννου, Θεμ. Εὐδοξιάδης, Γ. Ἀνδροτσογιάννης, Δημ. Πανάκης, Γ. Κουτσόπουλος, Ἰω Τσακίρης, Ν. Καραγιαννόπουλος, Morits Lemis, Ἀθ. Λέφας, Bernard Lemis, Μ. Μαυρίδης, Ἰω. Πατσουρόπουλος, Δημ. Μπερμπέρογλου, Ἰω. Καραγιαννόπουλος, Νικ. Μπακαλόπουλος, Γ. Καραγιαννόπουλος, Ἰω. Μεταξάτος.

Εὐγ. φρ. κ. ***Ἰω Δ. Καραγιαννοπούλου.*** Ἰω. Ρωμανός, Γ. Χαλκιᾶς, Ν. Χρυσοβέργης, Δ. Ἀντωνίου, Ἀνδρ. Σιδέρης, Ἀνδρ. Σιταρᾶς, Ἰω. Ζωμόπουλος. Κωνστ. Τριανταφυλλόπουλος.

ΑΥΡΕΑΙ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

*Εὐγ. φρ. κ. **Γ. Ζαχαροπούλου.*** Γ. Τασόπουλος, Ροζάριο Φιλιπούτση. Αλπ. Γαστρᾶς, Πέτρος Κουμπαρᾶκος, Stéfanos Dabouchkovitz Σωκρ. Λιμπέρης, Παν. Γιαννόπουλος, Ἀνδρ. Παπαγιαννίδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Θωμᾶ Τσέπη.*** Θ. Τσέπης, Ἀν. Κυριακός, Σπυρ. Ἐλευθερωπίδης, Ἀν Ὀρφανίδης, Ε. Θαλασσινός, Ἰωάν. Κόκκας, Ἰωάν. Δημόπουλος, Π. Βέβης, Περ. Σ. Κοβατζόπουλος, Εὐστ. Ἰωαννίδης, Βασ. Τσιρᾶς Νικ. Καμπούρογλους, C. Vingos, Θ. Μιτσοτάλης Ν. Χρόνης, Α. Βιολάκης, Δ. Κικιδάκης Δ. Δ. Εὐθύμοβιτς, Ἰω. Κριτίκας, Χρ. Ι. Κυριακίδης, Νικ. Πλατσέα.

*Εὐγ. φρ. κ. **Ἰωάν Βουλοδήμου.*** Τιμολ. Νασής, Ἰω. Βουλόδημος 3, Γ. Σώτροπας, Γ. Μόσχος, Ι. Παπαβριζάκης, Κ. Σ. Καΐρης, Α. Σούρλας, Ε Καρρᾶς, Ε. Χαϊδόπουλος, Ἀντ. Χαϊδόπουλος, Ι. Δερτουζιάδης, Θεόδ. Δ. Σχαδέλος

*Εὐγ. φρ. κ. κ. **Ἀδελφῶν Χατζοπούλων.*** Ξεν. Β. Λουκίδης, Δ. Δρομοκαΐτης, Ἠλ. Τσαριώτης, Κ. Σπέρτος, Κ. Π, Ἰωσ. Ζάμπογλου, Β. Ζαφειρόπουλος, Δ. Φορνάρος, Tebaldi F, Γ. Σιῶτος, Α. Catanaris, Κ. Ἰωαννίδης, Θῶμος Δεμαρίνης, Ν. Μπάτσης, Ἀδελφοί Χατζόπουλοι.

*Εὐγ φρ. κ. **Ἀλ. Γενήδουνια • Ἀρχιτ.,*** Κορνηλία Ν. Ρωμαίου, Νικ. Π. Καραμβέρης, Ἀλ. Νεόκοσμος Γενίδουνιας 2. Εὐθ. Σ. Κοτζαμπασούλης, Ἑρμοκρ. Ἰορδανίδης, Βασ. Παναγιωτίδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Δεον. Ι. Καλόγρια.*** Ἐλπινίκη Καλόγρια, Ε.. Ν. Φετάκη.

*Εὐγ. φρ. κ. **Ἀθ. Καπανιάρη.*** Κατίνα Γιαγγλῆ, Μαλαματὴ Οἰκονόμου, Γ. Φακούδης, Δημ. Κουκαρακίδης, Στέλ. Χαζόκης, Π. Μπούζιος, Τρ. Κοντακλίδης, Ἰωάν. Στεφάγου, Ἀθ. Καπανιάρης.

Ἐν Γαλατᾷ : *Εὐγ. φρ. **Δ-δος Ρωμαλέας Πικούλου.*** Ἐρριέτα Δημοπούλου, Εὐγενία Πικούλου, Ξανθίππη Μίχα, Μ. Σιμωνίδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Μ. Σταματιάδου.*** Κυριακὴ Μ. Σταματιάδου, Ἄννα Θ. Σταματιάδου, Ἑλένη Ε. Σαπουντζάκη, Αἰκατερίνη Κ. Τσαρόγλου, Εὐτέρπη Δ. Περδικάρη, Ἰφιγένεια Θ. Κεσσίσογλου, Ἑλένη Ι. Ζέρρα, Δέσποινα Κ. Μακρῆ, Ἑλένη Χρ. Ναούμ, Σταυρινὴ Βέϊκου, Ἀθηνᾶ Θεοφυλάκτου, Ἀθηνᾶ Παναγιώτου, Σμαρὼ Β. Χατζηγιάννη, Ἀμαλία Κομίδου, Εὐαγγελία Δόντη.

*Εὐγ. φρ. κ. **Χρ. Κωνσταντινίδου.*** Χρ. Μ. Κωνσταντινίδης, Κυρ. Πριωνᾶς, Κ. Εὐνουχίδης, Ἀθ. Φωτιάδης, Γρηγ. Κοκκινᾶς, Δ. Πρίγκος, Χρ. Κ. Κωνσταντινίδης, Ν. Μαλλιαρᾶς.

*Εὐγ. φρ. κ. **Γ. Ξανθοπούλου.*** Γ. Δ. Ξανθόπουλος, Δημοσθ. Α. Γιαγτζόγλους, Σωκρ. Ζαριφόπουλος, Ἀγγ. Ι. Χαραλαμπίδης, Δ. Χ.Παπαποδόπουλος, Ν. Ζαχαριάδης.

*Εὐγ. φρ. **Παν. Ἀρχιμ. κ. Νικηφόρου Καζᾶ.*** Ἀρχιμ. Νικηφόρος Καζᾶς, Παπᾶ Νεόφυτος, Εἰρήνη Ἰτζέ, Βιολέττα Κωνσταντίνου. Μιχ. Κουκουριδης, Νικ. Μ. Καζᾶς, Δημ. Σταμούλης, Ἰω. Ψιλάκης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Νικ. Χρηστίδου.*** Σ. Χ. Χαραλαμπίδης, Κ. Βασιλειάδης, Κορν. Τανισκίδης, Ε. Λαμπρόπουλος, Ν. Σερμπετζῆς, Σ. Γαβριηλίδης, Ι. Παπαδημητρίου, Κ. Κάλφογλους, Κωνστ. Ζέης, Ι. Συμεωνίδης, G. Hollenpach, Ι. Πετρίδης, Μ. Βελιτζανίδης, Ι. Τσακαλόπουλος, Νικ. Χρηστίδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Ἀχ. Π. Ν. Σακελλαρίδου.*** Καίτη Κωνσταντινίδου, Ἀχ. Π. Ν. Σακελλαρίδης, Θ. Θωμαΐδης. Ν. Γ. Πατεράκης, Δ. Καστανάκης, Ant. Daleggio, Joseph Helly, Χαρ. Ἀντωνιάδης, Πασχ. Τρανός, Δημ. Πάμφιλος, Ἰω. Ἰωαννίδης, Ἀλκ. Ἰωαννίδης, Ἰω. Ἰωαννίδης, Κ. Faccaro, E. Coucoula, Π. Ἰωαννίδης, Β. Νικολαΐδης, Παῦλ. Σκενδερίδης, Νικ. Πολίτης, Τηλ. Κωφίδης, Γ. Κυριακίδης, Γ. Μερτζανίδης, Π. Πανᾶς, Γ. Γεωργιάδης, Π. Πασχαλίδης, Θ. Δοσόπουλος, Θωμᾶς, Ἰωάννης, Κ.Τζατζόπουλος, Τουράτζογλους.

*Εὐγ. φρ. κ. **Μ. Ἀναγνωστίδου.*** Ἰω. Κουνενῆς, Χρ. Καμπάνης, Μ.Ἀναγνωστίδης, Ὀδ. Πασπάτης, Μ. Βουρούσης, Γρ. Ἀναγνωστίδης, Β. Ι. Γρηγοριάδης, Γ. Εὐστρατιάδης, Ἰω. Θωμαΐδης, Ξ. Θωμαΐδης, Ν. Θωμαΐδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Κυρ. Σ. Βαφειάδου.*** Παπᾶ Γεώργιος, Ἱεροδ. Νικόδημος, Κυρ. Βαφείδης 2, Δ. Παπαδόπουλος, Θ. Ἀμοιρίδης, Ζ. Κωσταντινίδης, Β Βασιλᾶτος, Θ. Ἀσημίδης, Γ. Μαλῆς.

*Εὐγ. φρ. κ. **Θεοδ. Καλ. Γκιουζέλογλου.*** Ἰω. Δούμας, Σ. Α.Βαφείδης P. Nassis. Mavrogéni Bey, Ιω. Θ. Νικολαΐδης, Μάρκος Ηλ. Ποδίκογλου, Θ. Γκιουζέλογλους.

*Εὐ. φρ. **Ἀθ. Χρόνη.*** Ἀθ. Χρόνης, 2, Δ. Θεοδωρίδης, Ἐμμ. Χ'' Δημητρίου, Ἰω. Πετρίδης, Γ. Γιαννησόπουλος, Ἱορδ. Ρουμῆς, Δ. Δρομοκαΐτης, Ἰω. Βακᾶς.

*Εὐγ. φρ. κ. **Γ. Ζαχαριάδου.*** Α. Ψιακῆς, Π. Γλυνίδης.

*Εὐγ. φρ. κ. **Σταύρου Λογαρίδου.*** Εἰρήνη Γεωργιάδου, Θ. Λογαρίδου, Θ. Ι. Καρδαρᾶς, Σ. Λογαρίδης, Ε. Μαρτίνος, Α. Ἰορδανίδης, Β. Χ'' Μηνᾶς, Σπ. Κωνσταντινίδης, Σ. Παπαδόπουλος, Σ. Οἰκονομίδης, Π. Σαρηϊωάννογλους, Ε. Γιανναδόπουλος, Σ. Κεσιμίδης, Μενέλαος Καράμ, Μ. Λιωτόπουλος, Περ. Παπαδόπουλος, Ἰω. Ζαχαριάδης, Θ. Α. Σίλβεστρας, Ι. Κιρμανίδης, Β. Σ. Συμεωνίδης, Σ. Κωλυτός, Ι.Ἰωσηφίδης, Α. Βουγίδης, Κ. Ζαχαρόπουλος.

Ἐν Σταμπούλ *Εὐγ. φρ. κ. **Ν. Χαρισιάδου.*** Ἀριάδνη Μυστίδου, Ἰουλία Σκαναβῆ, Λούης Βαλσαμάκης, Γ. Βέλτσος, Π. Χαντζάρας, Φ. Πάρλας, Μπιλμπήλογλου, Ι. Καρδῆς, Ν. Ἰωαννίδης, Ἰωάν. Κωνσταντινίδης,

ΚΥΡΕΑΤ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἰωάν. Σταυρίδης, Α. Μεταξόπουλος, Σωτ. Βακατάτσης, Νικ. Ι. Σαρρῆς, Ἰωάν. Φώσκολος, Ν. Χαλιωρῆς, Σ. Καλουστιάν, Β Ὀρνοταῖ, Στέφ. Ἐλευθεριάδης, Ἄγγ. Σκέμπρης, Η. Ἀγγελίδης, Δ. Παπαδόπουλος, Ἠλ. Κατενάρης, Β. Παπαγεωργίου, Γ. Ξανθόπουλος, Σπ. Ἀναστασιάδης, Μιχ. Φρυδᾶς, Ι Ἀκκᾶς, Στ. Ι. Σκρόνιας, Σπ. Πλούτσης, Γ. Βουγίδης, Ι Βέκος, Α. Σωτηρίου, Μιχ. Παγανέλλης, Σπ. Μαζαράκης, Μηνᾶς Χ'' Γεωργίου, Χρ. Καραχαλίδης, Παν. Κόντης, Εὐάγ. Μαγουλᾶς.

Εὐγ. φρ. κ. Ἰω Παλλαλίδου. Γ. Ἄθυρος, Μ. Ἀρζουμάνογλους, Π. Γραμματόπουλος, Ι. Ἀλβανόπουλος, Σαβ. Τάτογλους, Ἰω. Παλλαλίδης.

Εὐγ. φρ. κ. Ἀντωνίου Γαβαλᾶ. Θέκλα Κροῦμπερ, Ἀντ. Γαβαλᾶς, Κλ. Χρηστίδης, Ν. Εὐτυχίδης, Ι. Φίλδισης, Ι. Χρηστόπουλος, Α. Ἄνρης, Γ. Δεργιάογλου.

Εὐγ. *φρ. Δος. Δίκατ. Παπάζογλου*, Κ. Κωνσταντίνοβιτς 2, Γ. Σεζαρόπουλος, Χαρ Παπαδόπουλος, Κίμ. Θεοφιλόπουλος, Ἰω. Α. Μπίνας.

Ἐν ἁγίῳ Στεφάνῳ Εὐγ. φρ. κ. Π Νικολαΐδου. Ἀρχ. Πατρίκιος, ἱερόδ. Φ.Θεοδοσάκης, Ἀσπασία Κωσταρίδου, Μαρία Πρωγάκη, Μαγδαληνὴ Δημητρίου, Ἀγγελικὴ Φωκαέως, Αἰκατερίνη Μιχαηλίδου, Ἀναστασία Εὐγγελίδου, Μαρία Σωτηράκη, Μαρία Π. Νικολαΐδου, Ἰω. Στεφανόπουλος, Κ. Ζαννῆς, Ν. Ζουμπουλίδης, Κ. Τσαμης, Θ. Δόντης, Γ. Μαχαρίτσης, Ἰω. Πατρώνης, Ν. Γεωργιάδης, Ε. Ἀντωνιάδης, Χαράλαμπος Παντοπώλης, Τρ. Φωκαεύς.

Ἐν Βαλατᾷ Εὐγ. φρ. Παναγ. Ἀρχ. κ. Νικοδήμου Τσέκα, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὄρους Σινᾶ ἡ Ἀρχ. Νικόδημος Τσέκας ἀντιπρόσωπος τοῦ ὄρους Σινᾶ, Καλλιόπη Π.Ἰορδανίδου, Μάλαμα Ἀλ. Κυριακοῦ, Η. Ἀλεξανδρίδης Δ. Κωνσταντίνου, Κυρ. Κατρανίδης, Ἀχ. Ἀλεξίου

Εὐγ. φρ. κ. Σοφίας Ι. Δημητριάδου. Μ. Χαβιαρόπουλος, Λ. Δημητριάδης, Α. Κάλφογλους, Τ. Ἀρζυμανίδης, Θ. Μ. Βέης.

Εὐγ. φρ. Δος Ἑλένης Μανικοπούλου Καλ.. Κονσόλα, Τερ. Δεῤμετζόγλου, Εὐγ. Δρούμπουλα, Ἀρ. Ἀνίνου, Ἑλ. Μπίτση, Ἀνασ. Σταματίου, Ἄννα Κουβαρίδου, Εὐγ. Νανοπούλου, Εὐγ. Ζαχαριάδου, Ἀν. Ἐμμανουηλίδου, Ἰω. Μισαηλίδης, Ἀθ. Σουρνόπουλος, Φ. Δρούμπουλας, Διον. Μηνόπουλος.

Εὐγ. *φρ. Δος Εὐφροσύνης Καλογεροπούλου* Εὐφροσύνη Καλογεροπούλου, Γ. Πούλιας.

Ἐν Βαφεοχωρίῳ. Εὐγ. φρ. Δος Ἑλένης Σαββοπούλου. Ἑλένη Σαββοπούλου, Βέρρα Γιάγκογλου, Καλλιόπη Φωτιάδου, Γ. Λαγοῦρος, Δ. Σταυρόπουλος, Ν. Χ'' Νικολάου, Γ. Σαββόπουλος.

Ἐν Βεβεκίῳ Ἀρχ. Κ. Σπυρίδης (20)

Εὐγ. φρ. Δος Ἀμαλίας Διαμαντίδου. Ἀμαλία Διαμαντίδου, Λευκ.

Ταρλίδου, Β. Κ. Εὐαγγελίδης, Ἀναστασιάδης, Γ. Θεοδωρίδης, Χρ. Τριανταφυλλίδης, Γ. Ραπτόπουλος, Ἀναστασιάδης.

Ἐν Βλάγκα Εὐγ. φρ. Δος Ζωῆς Α. Καλογεροπούλου. Ζηνοβία Ζηνοπούλου, Ἰωάννα Κωνσταμπουλίδου, Ἀθηνᾶ Πάνου, Θεδοσία Πουπουλίδου, Ἄννα Βιρβίλη,, Ζωὴ Καλογεροπούλου, Κορνηλία Σπανοπούλου, Σωκρ. Ἀλεξιάδης (2), Σόλων Ἀγγελίδης,, Ἀχ. Χιοτόπουλος, Ὀρ Ἰγνατιάδης, Κωνστ. Δεληγιώργης, Βύρ. Μαντζουρίδης.

Ἐν Διπλοκιονίῳ. Εὐγ. φρ. κ. Ἄννης Β. Κεσίσογλου. Ἄννα Κεσίσογλου, Μ. Παπαδοπούλου, Π. Εὐθυμιάδου, Κ. Εὐαγγελίδου, Ἐρ. Λαμπρινίδου, Αἰχ. Ραυτοπούλου, Ἰωάννα Κρυσταλλούδη, Ἑλένη Καλαϊτζόγλου, Τέα Ἀθανασιάδου, Τασοῦλα Μαυροπούλου, Ν. Χαλλιορῆς.

Εὐγ. φρ. Δος Εὐφροσύνης Σ. Ἰορδανίδου. Α. Κροκοδείλου, Ε. Παναγιωτίδου, Στρατιώτου, Courbouzi, Kaprielian, Κοντάκη, Χ. Η. Μιλανδινοῦ Βαλ.. Θωμόγλου, Ἑλ. Κωνσταντινίδου, Τερ. Κοσμίδου, Ε. Ἰορδανίδου, Ε. Χριστοδουλίδου.

Εὐγ. φρ. κ: Γεωργ. Μιχαλίτση. Κ. Καραμῆτρος, Ἰω. Κουμαριανός, Ἰ. Ζαχαριάδης, Δ. Στεργιόπουλος, Π. Καραμῆτρος, Γ. Μιχαλίτσης, Λαζ. Λαζαρίδης, Χ. Ἁγιάνογλου.

Ἐν Ἑπταπυργίῳ. Εὐγ. φρ. Δος Ἀναστασίας Πετρακίου. Βαλεντίνη Σταυρίδου, Ἰω. Ἰωαννίδης.

Ἐν Κανδυλλὶ Εὐγ. φρ. κ. Ἀλκ. Πουπουλίδου. Ξανθίππη Πουπουλίδου, Ἑλένη Βολανίδου, Βασ. Βολανίδου, Καλλιόπη Βασιλειάδου, Μαρία Βασιλειάδου, Ἰω. Μισιρλῆς.

Ἐν Κοντοσκαλίῳ Εὐγ. φρ. Δος Μαρίας Θεοδωρίδου. Μ. Θεωρίδου, Ἐλισάβετ Γούδα, Θ. Κωνσταντινίδης, Ἀνδρέας Νικολαΐδης.

Ἐν Καζλῆ Τσεσμέ. Εὐγ. φρ. αἰδ. κ. Ἰω. Νικολαΐδου. Ἰω. Νικολαΐδης ἱερατ. προϊστάμενος, Δέσποινα Δ. Παλαιογενίδου, Ἰωσ. Βασιλείου.

Ἐν Μακροχωρίῳ Εὐγ. φρ. Δος Εὐτυχίας Χρηστίδου. Ἐριφίλη Ταβανίδου, Μαρ. Σκαρπαθιώτου, Α. Καρακωνσταντίνου, Β. Κατσουράνη, Ν Χαλκούση, Πηγ.. Ἰωαννίδου, Δέσπ. Καβακοπούλου, Εὐτ. Χρηστίδου, Ἀπόστ. Β. Οἰκονομίδης.

Εὐγ. φρ. Δος Βασιλικῆς Καραμαντοπούλου Μ. Καλλισπεράκη, Ν. Τσορμπατζόγλου, Ἑρμ. Ἀργυροπούλου, Ἀγλαΐα Φαράχ, Κορνηλία Κελαϊδίτου, Ἀναστασία Συμεωνίδου, Βασιλικὴ Καραμαντοπούλου.

Εὐγ. φρ. κ. Ἰω. Μαλλινοπούλου. Ἰω. Ἰ. Μαλλινόπουλος, Λεων. Σαρίδης, Λεων.Π Καλαρώνης,Κωνστ. Μπογδάνος, Νικ. Κουτσουράδης, Γεώργ. Δελαπόρτας, Ἀντ. Νικολαΐδης, Γεώργ. Ἀπέργης, Βασ. Ζαχαριάδης, Δημ. Καλλιόδης, Γεώργ. Χούλης, Ἰω. Σταυρίδης, Ἀλ. Ντοῦλος, Μιχ. Ντζηρᾶς, Στέφ. Χαλκούσης, Φώτ. Ντοῦλος, Ἀλ. Ἠλιάδης, Τιμ·

ΚΥΡΕΙΑ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Χατζόπουλος, Εὐθ. Κεχαγιόγλους, Μ. Πιπιντακόπουλος, Γ. Τζαμπετζῆς, Τιμ. Ἀξιώτης, Ἀπ. Λαμπρίδης, Ν. Ἰορδανόπουλος, Σωκρ. Ἀϊνατζόγλους, Γ. Τζιβανόπουλος, Ἀναστ. Σεβαστίκογλους, Σπ. Σισμάνογλους, Χαρ. Κόντος, Στυλ. Ἐμμ. Γιόσης.

Ἐν Μεσαχώρω *Εὐγ. φρ. Λος* ***Ἐλισάβετ Ξανθοπούλου.*** Νικολ. Βοβόκια, Ἀναστασία Μούγγρα, Ἄννα Ραπτοπούλου, Μαρ. Παναγιώτου, Σοφία Κουτσούκου, Εὐθ. Κοταρίλου, Εὐλ. Κάλφα, Ἀνθὴ Νίττη.

Εὐγ. φρ. Λος ***Βιθλεὲμ Κυριακοῦ,*** Ἀγγελικὴ Γ. Σίσκου, Μαριανθὴ Βέϊκου, Εὐανθία Βέϊκου, Μακρίνα Ποριάζογλου· Ἄννα Βασιλειάδου, Αἰκ. Ζωΐδου.

Εὐγ. φρ. Λος ***Μαρίκας Μελίσση.*** Χρυσὼ Παππά, Ἔλλη Παππᾶ, Α. Γ. Ὑψηλάντου, Α. Χ. Ἱερωνύμου, Μαριάνθη Ι. Χ΄΄ Ἠλιάδου. Ὄλγα Ἀργυριάδου, Γ. Προκοπιάδης.

Ἐν Νεοχωρίω *Εὐγ. φρ κ.* ***Σωτ. Καρακάση.*** Ἰουλία Συμεωνίδου, Μαρίκα Βουλγαροπούλου, Εἰρήνη Δενδρινοῦ, Εὐλαμπία Μαστοράκη, Ἀνθὴ Δημητρίου, Ὀδ. Οἰκονόμου, Βασ. Δαρρῆς, Χαρ. Καθαρόπουλος, Γρ. Κόκκαλος, Θεόφ. Γρ. Ἰωάννου, Ἰ. Κόκκαλος.

Ἐν Μ. Ρεύματι *εὐγ. φρ. κ.* ***Εμμ. Βέλλη.*** Μαρία Ἐμμ. Βέλλη, Ν. Κυριακόπουλος, Α. Χατζημῆτσος, Π. Ἰακωβίδης, Ἰω. Π. Οἰκονόμου.

Ἐν Ξυλοπόρτῃ *Εὐγ. φρ.* ***Ἰακ. Μωϋσιάδου.*** Ἑλένη Μανικοπούλου, Ἀνδρ. Μισοφτιτσίδης, Ἰάκ. Μωϋσιάδης.

Εὐγ.φρ. Λος ***Εὐφρ. Καραγιαννίδου.*** Ε. Γεωργιάδου, Οὐρανία Κελαϊδίτου, Εὐγενία Συμεωνδου, Ἀλεξάνδρα Δζιβρᾶ, Εὐφρ. Καραγιαννίδου, Α. Καΐρη.

Εὐγ. φρ. κ. ***Γ. Σαββίδου.*** Π΄΄ Νικόλαος Παπαδόπουλος, Βιλελμίνη Γ. Σαββίδου, Πέτρος Μπέκας, Ἀχιλλ. Ν. Στανίτσας

Ἐν Παγκαλτίω *Εὐγ. φρ. τοῦ αἰδ.* ***Οἰκονόμου κ. Νικολάου Σακελλαρίδου.*** Κυριακὴ Ν. Δεκόλη, Βιολέτα Ἠλ. Ἰωαννίδου, Ματθίλδη Ν. Γιαζιτζόγλου, Ἰφιγένεια Γρ. Γρηγοριάδου, Ὄλγα Θ Ἐλευθεριάδου, Αἰκατερίνη Ν. Σαρίδου, Μαρίκα Χρ. Κοκάτου, Σουλτάνα Ἀθ. Καραπιπέρη, Βασιλικὴ Εὐστρ. Στρατιώτου, Βασιλικὴ Εὐαγγέλου, Ἀνδρονίκη Ι. Λαζοπούλου, Σοφία Δ. Δίντζιου, Ἐξακουστὴ Γ Λεκοῦ, Ραχὴλ Α. Ταπανίδου, Ἀγλαΐα Ι. Λάγια, Ἑλένη Βερνανδίνου, Ἀργυρὼ Ἰσιδώρου, Κυριακὴ Κ. Κάπου, Βικτωρία Νικάνδρου, Κοσμᾶς Μελετιάδης, Δημ. Καλούδης, Φρῖξος Γ. Παράσχος, Π. Τεπερίκογλους, Λέανδρος Σεραφειμίδης, Χριστ. Γεμιντζόγλους, Δημ. Καψιώτης, Ἀρίστ. Φωκίδης, Μιχ. Καραϊωσήφογλους, Ἐμμ. Λουκᾶ, Μιχ. Σωτηριάδης Ν. Πατεράκης.

Εὐγ. φρ. κ. ***Πολυξένης Κ. Γκιουλτζίδου.*** Νίνα Λαμπρινίδου. Μ. Βελιτζανίδου, Μ. Νικολαΐδου, Σπ. Λαμπρινίδης, Ἰω. Τ. Χρυσοτόμου,

Εὐγ. φρ. κ. ***Ζαχαρίου Στεφ. Πατρινοῦ*** Ἀρχ. Ἀντώνιος Ζ. Ἀντωνίνης 2, Ἑλενιτσα Ἀρ. Ἰατροπουλου, Ζαχαρίας Στεφ. Πατρινός, Δημ. Ἰω. Πασαλιάδης, Χαράλ. Ταϊπλόγου, Πρόδρ. Κυριακίδης, Ραϋμ. Δαβάντζος, Ἰω. Κορολόγος, Θεόδ. Γ. Παλταζῆς.

Εὐγ. φρ. κ. ***Γρηγ. Κωνσταντινίδου.*** Μάριος Γρ. Κωνσταντινίδης, Πρόδρ. Π. Ἰωάννου, Παντ. Τσαπούκογλους, Κ. Ζερμόπουλος, Σπ. Β. Γκιάλλης, Μπόλος, Ἀναστ. Ἰωάννου, Μιλτ. Θέρμιος, Πέτρος Σταθάτος, Σταῦρος Δ. Μπόλος, Μιχ. Μιχαηλίδης, Ἀ. Π. Ἀθανασιάδης, Ἀλέξ. Καρέγκος, Σάββας Ὀνάσογλους.

Εὐγ. φρ. Λος ***Κατίνας Σταματιάδου.*** Κατίνα Λ. Σταματιάδου, Σοφ. Δ. Σεργιάδου, Ἀν. Ἰωσηφίδου, Κλ. Ταμπουρᾶ, Φωφὼ Σαρούδη, Μαρία Παπαδοπούλου.

Εὐγ. φρ. κ. Χαρ. Βλαστοῦ. Βασ. Γιαννησοπούλου, Η. Τσοτῆς, Ι. Στεφάνου, Ν. Συλλημερτίδης, Ἡ. Καλλίφρων.

Ἐν Παντειχίω *Εὐγ. φρ. κ.* ***Ἰ. Κελεμένη.*** Ἀντ. Στύλιανίδης, 2, Ἰω-Γαλίτσης, 2, Χρ. Ζῶτος, Σωτ. Μπάτης, Ἀντ Διαμαντίδης, Δημ. Ἀποστολίδης, Γ. Οἰκονομίδης, Ν. Δημητριάδης, Σάλβος Κόπελας, Χρ. Ματούσης, Χρ. Λούβαλης.

Εὐγ. φρ. τοῦ ἀξιοτ. προεδρείου τῆς Ἑλλ. Λέσχης Παντειχίου, Κ. Γαλάνης, Ζ. Κάλφογλους, Κ. Ζαννῆς, Μ. Μονογιούδης.

Εὐγ. φρ. κ. Θεολόγου Σουμελίδου, ἱεροδ. Δημήτριος, Ἐ. Κοτζάμπαση, Βαρβάρα Σουμελίδου, Ἀναστ. Βιτζιλιάδης, Ι. Φλάμος, Βασ. Ἰωάννου, Στ. Νικολαΐδης.

Εὐγ. φρ. κ. Β. Καμαράδου μουσικοδιδασκάλου. Β. Καμαράδος μουσικοδιδάσκαλος, Αεόντ. Λεονταρίδης, Χουρμ. Διαμαντίδης, Βασ. Καραμπιπέρογλους, Θεοχ. Ζιουμπουλίδης, Τριαντ. Μπακάλογλους, Χρ. Σιμωγιάννης, Πολυχρ. Μαδενδζῆς, Νικ, Β. Γιαουρτσόγλους, Γ. Τοπούζης (ἱεροψάλτης). Γεώργ. Κλήφης, Βασ. Ἀλεξίου, Ἐμμ. Καραβοκύρης, Ἰω. Διαμαντάκης, Γ. Ἰωάννου, Βασ. Κορωναῖος, Βασ. Λαγός, Χαρ. Μουαμελεδζῆς, Νικ. Ροδίτης, Γ. Τσολάκογλους, Δημ Ἐμπορόπουλος, Χ. Μ. Γαϊτάνος, Ἀντ. Διαμαντίδης.

Εὐγ. φρ. Προδρ. Ποντίδου. Ἀθ. Χαριτόπουλος, Πρ. Κ. Ποντίδης, Ἀναστ. Χατζάτογλους, Κ. Ποιμενίδης, Γ. Καραπαναγιώτης, Κωνστ. Ἀσλάνης, Δημ. Γκιουζίνης, Π. Πασάλογλους, Ἀνδρ. Ἀθανασίου, Ἀθ. Διαμαντίδης, Παντ. Βενετιάδης, Γ. Β. Παρακιδης.

Ἐν Ἁγίω Παύλω Παντειχίοτ *Εὐγ. φρ. κ.* ***Εὐγγέλη Γ Κυριαζῆ.*** Ἑλένη Δρακ. Θωμάρεϊς, Γ. Δ. Κελγιάννης, Σύλβ. Θ. Βλάχου, Ἐλευθ. Μαρκαντώνη, Ἀθ. Α. Τιβιτῆς, Ἐμμ. Κάντζος, Κλ. Π. Δράκος, Εὐάγγ. Ι. Κυριαζῆς, Γ. Β. Σαρηβαλάσης, Στέφ. Δημητρίου.

ΚΥΨΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.fks.uoc.gr)

Ἐν Πριγκήπῳ Εὐγ. φρ. *Δος* ***Ἀρίστης Δενδρολιβάνου*** Α. Δ. Δενδρολιβάνου, Σ. Χ'' Ἰωαννίδου, Σ. Βρετοπούλου, Ὁδ. Πανᾶς, Γ. Μανιάτης.

Εὐγ. φρ. Δος ***Ζωῆς Μαύρου.*** Ζωὴ Μαύρου, Ἀνθὴ Τρούγγου, Μιχ. Καραμόλας, Ν. Δ. Σοφιαρῆ, Χ. Ἀγνιάδης, Σ. Ἀραβανόπουλος, Ὁδ. Πανᾶς, Ἰωάν. Γόβαλος, S. Antonio, Α. Σματόπουλος.

Εὐγ. φρ. Δος ***Τερψιθέας Παπανικολάου.*** Εὐθαλία Εὐαγγελίδου, Παν. Δανιηλίδου, Μαρίκα Ν. Κετσόγλου, Ν. Δημητριάδης, Αἰμ. Δεσίρης

Εὐγ. φρ. Δος Βασιλ ***Ἀδαμαντίδου.*** Ἀρχ. Κωνσταντῖνος Ἀλατόπουλος, Ἐμμ. Λάζογλους, Χ. Κουτογιάννης, Νικ. Ἀργυρόπουλος, Η. Σπανούδης, Μ. Ὀνουφρίου, Ν. Βακαλόπουλος ἰ. Εὐαγ. Γεωργίου, Σάββας Δάτσης, Δημ. Δεβετζῆς, Μ. Κωταρελίδης.

Ἐν ***Σωσθενίῳ*** *Εὐγ. φρ. Δος Βασιλικῆς Κεραμιδοπούλου.* Παρθ. Πετρίδης, Βασιλικὴ Κεραμιδοπούλου, Ἀντ. Γ. Θεολόγος, Σοφ. Ν. Βέης Ν. Κ. Κοτούλας Ν. Κοντσές, Θεοφ. Κωνσταντίνδης, Φιλ. Πανταζόπουλος Λ. Ματζάροβιτς, Σ. Στανκόπουλος, Ἀλέξ. Χ. Ἀλεξόπουλος.

Ἐν Ταταούλοις Εὐγ. φρ. Δος ***Φωφῶς Μεταξᾶ.*** Μελπομένη Μακρίδου, Αἰκατερίνη Ζαχαριάδου, Ἑλένη Κωζαδίνου, Ἑρμιόνη Λαζαρίδου, Δέσποινα Εὐστ. Τιμωνίδου, Ἀσπασία Δ. Χατζοπούλου, Μαρία Πρ. Χ. Ἰωσήφ.

Εὐγ. φρ. Δος Μαργαρίτας ***Μπόρατζη*** Δ. Κ. Ἀθανασιάδου, Εὐγ. Παπαδοπούλου, Μαργ. Μπόρατζη, Ι. Γιαννησσοπούλοτ, Φωφὼ Μεταξά, Ε. Νικολαΐδου, Εὐδοξία Ἀγγελίδου, Βασιλικὴ Κοσμᾶ.

Εὐγ. φρ. Δος ***Σοφίας Χρηστίδου.*** Μαίρη Βελιτζανίδου, Βιλελμίνη Δονούμογλου, Αἰκ. Μουστάκα, Οὐρανία Λεμονίδου, Φαίδρα Μηχαηλίδου, Φαΐλλος Χρηστίδης, Ἐλευθ. Παξιμαδᾶς, Νεόπτ. Φυτανίδης, Βασ. Καλογιάννης, Χρ. Λεονταρίδης, Κωνστ. Βεζυριαννίδης, Πολ. Δουκίδης.

Εὐγ. φρ. ***κ. Θεανοῦς Δ. Χαΐρη,*** Μαρίκα Γεράρδου, Ἑλ. Ἐμμανουηλίδου, Δημ. Χαΐρης.

Εὐγ. φρον. Δος Σοφίας Γλυκέα. Σοφία Γκλυέα, κα Τσικοπούλου, Μαρίκα Λεοντίδου, Στυλιανὴ Δολτσινιάνου, Βασιλικὴ Βιδάλη, Μαρίκα Δολτσινιάδου, Κυρ. Καλλιάδης, Ἰωσ. Δημητρίου.

Εὐγε. φρ. κ. Ἀλεξάνδρου Ἀκάτου, Ὁ Λευτερεύων Δωρόθεος, Ἱερ. Ἰάκωβος Μουρούζης, Κατίνα Σραΐφόρου, Σοφία Παπαδοπούλου, Εὐδοξία Μποτιτσοπούλου, Μεν. Καροτσιέρης Θ Βαξεβάνογλους, Φιλ. Φιλιππίδης Γ. Δαμιανίδης, Ἀνδρ. Ζαχαριάδης, Ἀθ. Ζωγραφόπουλος, Ἀνδρ. Χρ. Φραντζῆς, Ἀλδρ. Γεωργιάδης, Ν. Δέτσης, Τον. Κουτελλᾶς, Γ. Θεοδωρίδης Δ. Θεοδοσιάδης, Ν. Φραγκόπουλος, Γ. Καρακιατσάνης, Φ. Βιολτζῆς Εὐθ. Ἡλιόπουλος, Ν. Χη. Νικολάου, Γ. Χουρμούζης, Δημοσθ. Βορίδης, Χρ. Ἀγαπητίδης, Α. Ἐλευθερόπουλος, Ἐστιατόριον Ζιντζιρλῆ.

Εὐγ. φρ. κ. Κωνστ. Μακρίδου. Ὄλγα Κ. Μακριδου, Ἀντιγόνη Λιανῆ, Μαρια Κ. Ἀγαπητιδου, Μαρια Ἀστρᾶ, Ἑλένη Πριγκου, Εὐφροσύνη Καρύδη, Ἀθ. Κανάρης.

Ἐν Τόπ—Καποῦ. Εὐγ. φρ. Αἰδεσιμο. Σακελλ. Γεωργίου Προϊσταμένου. Μαριάνθη Πα. Σακελλαρίδου, Εἰρηνη Κ. Καστελιδου, Ν. Τσαούσογλους, Ν. Ἀθανασιάδης, Ἰω. Τσεβηγιδης, Σερ. Σαββίδης, Παν. Ταξόπουλος Στ. Κωνσταντινίδης, Δ. Σταύρου, Συμ. Κυριακίδης, Θ. Καρυπίδης, Γ. Τριανταφυλλιδης, Κ. Ἐμμανουηλιδης.

Ἐν Φαναρίῳ: Εὐγ. φρ. *Μ.* Ἐκκλησιάρχου κ. Κυρίλλου. *Ὁ Μ.* Ἐκκλ. *Κύριλλος Β, Ἱεροδ. Μάξιμος Βαπορτζῆς.*

Εὐγ. φρ. Πανοσ. Μ. Ἀρχιμ. κ. Σωφρονίου. Μ. Ἀρχ. Σωφρόνιος, *Ν. Κ. Νικολαΐδης, Ι.* Ἰωαηφίδης.

Εὐγ. φρ. Ἱερ. κ. Αἰμυλιανοῦ Π''Δημητρίου. Ὁ Σ. Ἀγ. Γρεβενῶν κ. Αἰμιλιανὸς, Ἀρχιμ. Τιμόθ. Εὐαγγελινίδης, ὁ Πρωτοσύγκ. Προύσης κ. Πολύκαρπος, Γ. Καρακῖτσος, Λ. Κουρέδης, Δ. Π'' Δημητρίου, Κυρ. Νικολαΐδης, Γ. Γιούδης, Λ. Λαμπρῆς, Θ. Θεοδωρίδης, Ἰω. Γαλακτερὸς, Σ Χ'' Παυλίδης, Χρ. Σουγιᾶς, Ν. Μπακλαβᾶς, Ἀπ. Ξενιάδης, Εὐστρ. Πετρίδης, Γρ. Ἰορδάνογλους, Σ. Παπαδόπουλος, Παντ. Κώτσου, Εὐστρ. Ρουτοκέλλης, Ν. Καγέτσος.

Εὐγ. φρ. Δ-δος Κορνηλίας Σαλίμπα. Κορνηλία Σαλίμπα, Λιλίκα Τζιρίνη, Joseph Delatolla, Ι. Καταζᾶς, Α. Σαραντίδης

Εὐγ. φρ. Δ-δος Καλλιόπης Μαυράκη. Καλλιόπη Μαυράκη, Μαριάνθη Φωσκόλου, Ἑλένη Χαφειρίδου, Ἄννα Παπαγιάννη, Ἀπ. Γαβαλᾶς, Ι. Κατσικόπουλος.

Εὐγ. φρ. Δ-δος Φωτεινῆς Τριανταφυλλίδου. Φωτεινὴ Τριανταφυλλίδου, Κ. Σ. Χατζόπουλος.

Εὐγ. φρ. Δ-δος Ταρσούλας Θ. Μαστοράκη. Ταρσούλα Θ. Μαστοράκη, Σοφία Λογύρειου, Δέσποινα Φρυδᾶ.

Εὐγ. φρ. τοῦ Ἀρχ. Πρωτοψάλτου κ. Ἰακ. Ναυπλιώτου. Ὁ πρωτοψ. Ἰάκωβος Ναυπλιώτης, ὁ Λαμπαδ. Ε. Βιγγόπουλος, Ἀλεξάνδρα Παπαδοπούλου. Χαρίλ. Φιλανθίδης, Ἀναστ. Μιχαηλίδης, Χαράλ. Ἀνεστιάδης, Δημ. Π. Μπαλαμπάνης, Χαρ. Καλογερόπουλος, Ἀλέξ. Ζαχαρίου, Βασ. Ρουμανίδης.

Εὐγ. φρ. ***κ. Ἀντ. Καστελλίδου.*** Ἑλένη Μαλατοπούλου, Ἑρμιόνη Μαλατοπούλου, Ἀντ. Καστελλίδης, (5), Ι. Βαρδάκης, Στ. Τριπολιτάκης, Γ. Λαμπράκης, Δ. Χαϊδεμένος, Ἀγγουράκης, Γ. Νικο άκης, Εὐστ. Καρυδάκης, Ν. Ἀνεζ κης, Ν. Μωραϊτάκης, Μ. Δουλγεράκης, Εὐστ. Λεπτοῦργος, Γ. Π. Μέτσης, Μιμ. Καραπέτσης.

Εὐγ. φρ. ***κ. Βασ. Ναούμ.*** Λιλὴ Ἀρχιγένους. Ἀσημένια Λαμπρινίδου, Β. Ναούμ, Ξ. Στεφανίδη, Εὐ. Κονιόρδος, Β. Κονιόρδος, Μιλτ. Σάνης, Σπ. Κιτούζης, Π. Πασχαλίδης. Π Μπαντανίδης, Ἀν. Χαράτσογλους

Εὐγ. φρ. ***κ. Κωνστ Θωμάδου.*** Ἀφροδίτη Λάμπογλου, Φρ. Δελατόλλα, Χρ. Χατζόπουλος, Δ. Ζαχαριάδης, Κωνστ. Ν. Θωμάδης, Ι. Σαριδάκης, Δ. Χαϊδεμένος, Α. Ροσσονόπουλος, Μ. Θεοδωρίδης.

Εὐγ. φρ. ***κ. Γεωργ. Ξανθοπούλου.*** Καίτη Κωνσταντινίδου, Λεων. Καμαούνας, Σ. Καλογερᾶς, Γ. Καμίλης, Π. ωαννίδης, Σ. Μαλλιάνος, Α. Καρπουζάκης, Χαρ, Ἀντωνιάδης, Γ. Ξανθόπουλος.

Εὐγ. φρ. ***κ. Ἀντων. Γ. Ἀντωνιάδου.*** Αντ. Γ. Ἀντωνιάδης, Κ. Πασχαλίδης, Ξ. Μαλλῆς, Ο. Σανταλτζίδης, Κ. Τσιμπουκτσόγλους, Ι. Κωζάκος, Ἰ. Κωνσταντίνου.

ΚΥΦΕΛΗ

Εὐγ. φρ. κ. Γεωργ. Θεοχαρείδου. Γ. Θεοχαρείδης, Ἀν. Ἀναστασιάδης, Κ. Ι. Ηλιάδης, Κ. Φωτιάδης, Β. Ροϊλίδης, Ν. Νικολαΐδης, Δ. Ἀποστολίδης, Ἀρ Ν. Καρατζᾶς, Θ. Κοντογιάννης, Ἀλ. Ἰσμυρίδης, Ἐμμ. Ξανθόπουλος,

Εὐγ. φρ. Ἀλεξ. Λ. Ὡραιοπούλου. Τ. Λ. Ὡραιόπουλος, Λ. Πα. Κ. Ὡραιόπουλος, Λ. Ε. Ὡραιόπουλος, Λ. Ζ. Ὡραιόπουλος, Λ Α. Ὡραιόπουλος, Λ. Γ. Ὡραιόπουλος, Ἀβρ. Πα. Κ. Ωραιόπουλος, Ὀδ. Σ. Ὡραιόπουλος, [illegible]ωνστ. Ν. Ὡραιόπολος, Ἀπ. Κ. Κερεστελζόγλου, Ἀπ. Ἀσπρούλης, Πρ. Ι. Σεφέρογλου, Ξ. Ι. Βιδανόπουλος.

Εὐγ. φρ. Κων. Λεώνη. Κωνστ Λεωνης, Σ. Νικολαΐδης, Σ. Ἰσαακίδης. Λ. Μισαηλίδης. Β. Ι. Λεμονιδης.

Εν Χάλκῃ: Εὐγ. φρ. Παν. Ἀρχιμ. κ. Εὐσταθίου Ποπέσκου Ἀρχιμ. Εὐστάθιος, Ἀπ Κουλουριδης, Κ. Σκλάβος, Ν. Χιδιρογγους. Α. Κονταβίδης Κωντ. Σαραΐλῆς

Εὐγ. φρ Δος Κατίνας Μερτζανίδου. Πατὴρ Προκόπιος, Κωνσταντια Βασιλειου, Βασιλικὴ Τσακαλιδου, Φωφὼ Καντούδη, Οὐρανια Βασιλειου, Ἀλεξάνδρα Διαμαντάκη. Εἰρηνη Κουσκούκη, Μαρια Δημητριου, Βρισηΐς Μελαχροινοῦ, Ἀμαλια Ζηνοβιου, Λεων Πελεκάνος, Δ. Μανούδης, Ηλ Τσαπάνης, Θρ. Βουκαλίδης; Ι. Μπουρέκας, Νικ. Χη. Γεωργιου, Παν. Ἀγγελιεξγδ.

Εὐγ. φρ. Δ-ος Ξηρουδάκη Ἱεροθ. Γερμ. Γαροφαλιδης, Ἀναστασία Τσελέπη, Δέσποινα Ὀργαντζόγλου, Κλεονικη Γκικα, Φωτεινὴ Μιχαηλιδου, Φωφὼ Σωτηριάδου, Λουλοὺ Ἰωαννίδου, Βασιλικὴ Τσαλμωου, Νιόβη Σοφιανοῦ, Ὄλγα Σόνα, Ἄννα Κριμήτσου, Ἐλισάβετ Μαρινάκη, Γ. Ἡλιοῦ, Κ. Ἀποστολιδης, Χαρ. Σαλονικίδης.

Ἐν Χαλκηδόνι Εὐγ. φρ. Δος Κλεμεντίνης Ἀθανασίδου Κλημεντίνη Σ. Ἀθανασιάδου, Μαρία Ν. Συμεώνογλου, Ἀνθὴ Καρύδου, Μαγδαληνὴ Ν. Καλλίνογλου, Ἀλεξάνδρα Τζουλιάνη, Χριστίνα, Ζιώτου Γεωργία Καρατζᾶ Σ. Χ. Τσελεπίνης, Ἀντ. Μογτσόπουλος, Ἰωακ. Διαμάντογλους, Κ Σ. Παπαζογλους, Ν. Ἀλτσιτζόγλους, Ι. Α. Χρυσομαλλης, Συμ. Ι. Εὐτυχίδης, Γ. Καλπακτσόγλους, Ανδρ. Βαφειάδης, Α. Νοβλέογλους, Ἀντ. Νικηφορακης, Α Κρακᾶς, Γ. Χ. Αλεξιαδης, Σ. Δούπης, Θ. Χη. Λαζαρου, Αχ. Χ. Τζελεπίδης, Γ. Χ. Θωμαΐδης, Ι. Κοκκινος, Χ. Ἀαροκόπος.

Εὐγ. φρ. Δος Κορνηλίας Παρπαρία. Κορνηλίας Παρπαρία, Βασηλικα Πετρίδη, Κατίνα Σκαρλῆ, Ἀναστασία Μαρίνου, Ἄλλη Δ. Δούπη, Ἑλένη Ρωσσοπούλου, Εὐθαλία Π. Ζαχαριᾶ, Μαρία Καλλίνογλου, Χρυσανθη Ζαχαριάδου, Ἀλεξάνδρα Χρηστίδου, Σοφία Κάμβατζη, Καλλιόπη Μαρίνου, Μαρία Καραντικοῦ, Ἰόλη Βέλλη, Ν. Σκανδαλης, Κ Κωνσταντινίδης.

Εὐ φρ. κ. Παναγιώτου Στογιαννοπούλου. Φεβρωνία Σεβαστίκογλου Φιφὴ Π. Στογιαννοπούλου. Ἐδουάρδος Ξ. Τρυφίδης.

Ἐν Χάσκιοϊ Εὐγ. φρ. κ. Στεφ. Θεοδωρίδου. Φ. Σταυρόπουλος, Ἰ. Ραπτάκης, Φ Γεωργιάδης, Oscar Lacandela, Γ. Λεύκαρος Ι. Παναγιωτίδης, Σ Στεφανάκης, Κ. Πράσαλης, Ἀνθ. Φωκίδης, Ν. Γ. Γεμενιτζόγλου, Ἀθ. Νοταρᾶς, Στέφ, Θεοδωρίδης.

Ἐν Χρυσουπόλει Εὐγ φρ. κ Εὐθαλίας Παπαδοπούλου. Εὐθαλία Παπαδοπούλου, Μάλαμμα Ἰωαννίδου, Γ. ΣΓτασούλης.

ΚΡΥΦΕΛΗ

Ψηφιακή Ερευνητική Βάση Δεδομένων-Γυναικεία περιοδικά στον οθωμανικό χώρο (kypseli.lks.uoc.gr)

ΚΥΨΕΛΗ